

1995

1995. gada 3. janvāris

Mīlestība ir tev līdzās; tu esi vāja, tomēr tavā vājumā Es tieku slavēts un paaugstināts;

1995. gada 7. janvāris

(Pareizticīgo Baznīcā – Epifānijas svētki.)

Nāc, mans Dievs, Jahve, Mūžīgais Tēvs, Kurš ar tik lielu pacietību gaidi mūsu atgriešanos! Nāc un pabaro mūs visus ar Savu Debesu barību, kura apmierina visas mūsu vajadzības!

Mēs zinām, ka Tava Roka ir devīga, nāc, ak, Taisnīgais, lai mūs glābtu!

Pārvērt grēcinieka sirdi mīkstā sirdī, lai arī viņš atzītu Tavu Lielumu un Varenību.

Jahve, Mans maiguma pilnais Tēti, pasaule vēl pilnībā nepazīst Tevi. Tā nezina, kāds Tu patiesībā esi, tādēļ vienīgi redzot Tava Gara varenos darbus, cilvēce spētu apzināties Tava Vārda lielumu, kā arī cildinātu Tavas Godības spožumu.

Jahve, Tu esi Tēvs ikvienam no mums, tādēļ atļauj cilvēcei iepazīt Tavas Žēlsirdības, Maiguma un Laipnības pilnos darbus. Tēvs, atgādini viņiem, ka Tavas Valstības godības pilnā majestāte pieder arī viņiem, ja vien viņiem ir taisnīga sirds.

Tavus Vārdus es esmu sludinājusi ikvienā tautā, pie kuras Tu mani esi sūtījis, un esmu sekojusi Tavām pavēlēm. Cik vien esmu spējusi, un saskaņā ar to, ko Tu pats esi man mācījis, esmu iepazīstinājusi viņus ar Tavu mīlestības pilno attēlu. To visu esmu darījusi, lai arī viņi priecātos un apzinātos, ka ir Tavas atvases un Tava sēkla. Es esmu sekojusi Taviem norādījumiem un tiem atgādinājusi, ka arī viņiem ir ķēnišķīga izcelsme.

Svētais Tēvs, tā kā Tu turpini mani sūtīt sludināt Tavu Mīlestības Dziesmu, Tu mani esi darījis par atbalsi, kura ar savu balsi dalās šajā Mīlestības Dziesmā ar brāļiem un māsām. Es Tevi lūdzu par tiem, kuri vēl arvien ir neziņā un dzīvo aizmirstības un tumsības pasaulē, lai Tavs Svētais Gars kā tūkstotis sauļu atmirdz ikvienā garā.

Kungs, liec Savam Svētajam Garam, kura mirdzums pārsniedz visu zvaigznāju mirdzumu kopā, pārvērst ikvienu dvēseli mirdzošā spogulī un labestības attēlā, vēl pirms tie ir izzuduši, it kā viņu nekad nebūtu bijis.

Atjaunoti un kļuvuši pilnīgi tikumos, tie ar dedzību dosies sludināt Tava Krāšņuma un Godības redzamo tēlu, jo būs atzinuši un iepazīnuši to, kas ir visdievišķākais.

Tēvs, Dzīvības Avots, Mūžīgās Dzīvības Strūklaka, Laulātais Draugs... Tavs Tuvums ir pamodinājis ikvienu manas grēcīgās sirds šķiedru un darījis mani spējīgu ielūkoties dziļāk Tavos noslēpumos un Tavās neizsmeļamajās bagātībās.

Kā gan es savā samaitātībā varēju tikt uzskatīta par vienu no Tavām mantiniecēm? Tikko iznākusi no mātes miesām, es jau grēkoju un pārstāju Tevi godināt ... Es grēkoju, un manis vairs nebija – Tevis veidotais māls pārvērtās Tavā ienaidniekā.

Tavs altāris bija pārvērties par ķirzaku un zirnekļu midzeni, tas kļuva par nelabvēlības un ļaunuma zīmi, kas nepārprotami novēršas no Dievišķās Patiesības.

Ak, vājā dvēsele! Tik īss ir laiks, ko pavadi zemes virsū, bet par ko gan tu esi pārvērtusies!

Taisnības gaisma bija gatava satriekt manu dvēseli, tomēr Tava vēlme pestīt un atbrīvot izrādījās daudz stiprāka par pašu Nāvi un visiem Tumsības un Iznīcības spēkiem. Tu, Kungs, pārpludināji mani kā upe, dziedinādams to, kas tika uzskatīts par nedziedināmu, un augšāmcēli to, kas izskatījās miris un trūdošs.

Tavas mācības, Kungs, kuras man devi Savu apmeklējumu laikā, jau tagad pārsniedz mana cilvēciskā saprāta robežas.

Mans Tēvs, Tu esi žēlsirdīgs un līdzjūtīgs, Tu esi pacietīgs un piedodošs, tādēļ nenovērs no mums Savu skatienu, bet ved mūs visus atpakaļ pie Sevis – pa taisnu ceļu.

Manis izvēlētā meita, Es tev dāvāju Savu Mieru ... Es piepildīšu tavu lūgšanu, bet ko Man darīt, ja Mana Mīlestība tiek atraidīta? Es izmantoju visus līdzekļus, lai jūs glābtu no ugunīgajām liesmām; Es meklēju arvien jaunus ceļus, lai varētu izglābt jūs visus;

Tavs Svētais Gars ir Dzīvības Elpa. Viņš mūs paceļ, atdzīvina un dāvā mums žēlastību ieskatīties Tavos noslēpumos.

Tavs Svētais Gars mūs pārveido dzīvos un svētos Tabernākulos, Tava Dēla majestātes Tronī, Tava Tēla atspulgā un Tavas Valstības mantiniekos.

Tēvs, atļauj šajā gadā Debesīm pārplīst pušu, lai tās izlej Savu Svēto Garu pār mums kā vēl nekad agrāk... Tad mēs visi iemīlēsim Debesu lietas un priecāsimies Tavā Klātbūtnē. Mirušie kauli atdzīvosies, tie vēlreiz Tevi pielūgs un Tevi slavēs.

ak,¹ Manu bērniņ, Es priecājos dzirdēt tevī tādu dedzību, ņemot vērā tavu grēcīgumu; Es turēšu Savu Solījumu: Es izliešu Savu Garu tā kā vēl nekad visā cilvēces vēsturē, lai Viņa Spēks parādītos no viena zemes gala līdz pat otram, liekot Manai Svētnīcai atjaunoties un atdzimt ...²

tomēr, Mana Vassula, ne katrs ir Mans Valstības cienīgs; Mana pacietība ir ļoti liela, taču tikpat liela ir arī Mana Taisnība; Man nāksies dvest ugunīgu Elpu, lai atjaunotu Taisnību, Mana Vassula, Man nāksies iznīcināt Zvēru un viņa sekotājus, no Sava Troņa liekot nonākt pērkonā dārdiem un zibens spērieniem, kuri sagraus bezdievīgos un šīs pasaules impēriju; Mana Taisnība vajās visu, kas nenāk no Manis;

tiesājot Es esmu lēnprātīgs, ja Es tāds nebūtu, neviens no jums šodien vairs nebūtu starp dzīvajiem; pēkšņi Es būtu varējis jūs visus iznīcināt; bet vai jūs redzat, cik lēns Es esmu dusmoties; kurš tad uzdrošinātos teikt: „ko Tu mums esi darījis?“, ja Es atlieku šai zemei nolikto spriedumu; visus šos gadus Es pakāpeniski esmu norādījis uz jūsu kļūdām un esmu devis visas iespējas nožēlot grēkus, tomēr daudzi no jums jau no paša sākuma nedzīvām lietām ir izrādījuši lielāku cieņu nekā Manai mūžīgajai Godībai; zelts un sudrabs³ ir jūs apbūruši, un jūsu patika pret šīm lietām ir pārspējusi tos apbalvojumus, kas nāk no Manis ...

Es pasargāšu visus, kuri nožēlos grēkus, Es saglabāšu jaunās paaudzes iedīgi nākamajiem laikiem; tie, kas nodevušies ļaunajam garam, un izvirtuši cilvēce nepaliks nesodīti ... ikviens tiks izsaukts Mana Troņa priekšā, lai sniegtu atskaiti par nodzīvoto dzīvi;

meitiņ, šis īsais laika sprīdis, kurā tu nesaņēmi vēstījumus,⁴ tika dots, lai tu atlīdzinātu par grēcinieku nodarījumiem; bez žēlošanās paciet sāpes,⁵ jo Man ir vajadzīgi gandares darbi, Man ir vajadzīgas nesavtīgas dvēseles – vai redzi, cik augstsirdīgs pret tevi bija Mans Dēls? Viņš jau iepriekš tev to bija pavēstījis,⁶ tādēļ nešaubies par Viņa labestību;

nāc un atļauj Man tevi lietot, lai atjaunotu Manus salauztos altārus; ja vien tu rūpēsies par Manu labumu un Manu Namu, Es vairošu Savu labvēlību;

Dievs ir ar tevi, tādēļ nebaidies; Es esmu ar tevi; Es esmu saistīts ar tiem, kuri Mani mīl; nāc, Es tevi svētīju;

1995. gada 12. janvāris

¹ Kungs nopūtās.

² Es sapratu, ka runa ir par Dieva tautu.

³ T.i., nauda.

⁴ Dievs man nediktēja Vēstījumus, t.i., nebija ar mani ierastajā veidā.

⁵ Brūce labajā sānā.

⁶ 1994. gada 26. decembrī Jēzus sacīja, ka apveltīs mani ar Savu Ciešanu zīmi

Kungs, lai Tava Balss šajā gadā atskan tik spēcīgi kā vēl nekad agrāk. Cik ilgi vēl Tava tauta būs tā, kas sauc pēc palīdzības? Tradīcija, kuru Tu mums atstāji, pamazām zaudē savu spēku, Patiesība ik dienas tiek zaimota, un atkritēji paņem visu labāko, kas ir piederējis Tev uzticīgajiem. Protams, ka Tu redzi šīs šausmas. Cik gan ilgi, ak, Jahve, mums vēl nāksies saukt uz Debesīm: „Apspiešana!”, un Tu kavēsies nākt pie mums?

Mēs esam smagi ievainoti, un Tu Pats esi vienīgās zāles. Vai šajā gadā Tu neļausi atskanēt Savai Balsij visā tās spēkā?

Atkritēji jau ir sākuši piesavināties Tava Dēla Upuri – vai Tu vēl kavēsies apturēt viņu ļaundarību? Lēnām mums tiek atņemta mūsu pestīšana, un Tu, mans Kungs – vai Tu vēl arvien klusēsi?

Mums tiek pavēlēts nepravietot Tavā Vārdā, un mēs tiekam dzīti laukā no Tava Nama. Mēs tiekam izraidīti, kad liecinām par Tavu Mīlestību, un mums tiek pavēlēts ciest klusu. Vai redzi? Vai redzi, kādu sajukumu viņi ir radījuši Tavā Svētnīcā? Vai redzi, kā Tavs Svētais Gars ik dienas tiek zaimots?

Kad Jona savās briesmās brēca uz Tevi, Tu viņam atbildēji. Kad no Šeola dzīlēm viņš sauca uz Tevi, Tu viņam atbildēji, un viņš sadzirdēja Tavu Balsi.

Vai šodien, mans Dievs, mūsu vaimanas vēl nav sadzirdētas, vai tās vēl nav aizsniegušas Tavas Ausis?

Kad Jonu aprīja zivs, viņš trīs dienas un trīs naktis palika tumsā... Kungs, kas gan notiks ar mums? Vai mums būs jāpaliek uz mūžiem šai tumsībā?

Tu esi tāds, kas garā nabadzīgajiem piešķir taisnību un aizstāvi taisnīga cilvēka lietu – pievērs Savas Acis mūsu ciešanām un izglāb mūs!

Savu Mieru Es tev došu;

Mans bērns, dzirdi Mani un raksti: šī atlikuma dēļ Es pasteidzināšu Sava plāna piepildīšanos, tādēļ palieciet nomodā, jo jūs nezināt, kad sadzirdēsiet Manu Uguni ... un Mans Svētais Gars tiks izliets pār daudziem jo daudziem; ja tu sastopi izmisušos, tad iedrošini viņus; saki tiem, ka viņu Debesu Tēvs ir nolēmis pasteidzināt Savu ieceru īstenošanu;

drīz – un tas ir tavs „drīz”¹ – Es runāšu, un Mana Balss būs kā uguns, kas iznīcina tos, kuri iznīcina zemi;² saglabā modrību un pacietību – vēl īss brīdis, un Mani Vārdi piepildīsies; Mana Tiesa būs taisnīga;

1995. gada 13. janvāris

Kungs, vai Tev šķiet, ka es runāju negribīgi? Vai es vēstīju par Taviem brīnumdarbiem tā, kā Tu to vēlēties? Jēzu?

Es Esmu; Mans atlikums, Es tev dāvāju Savu Mieru!

nekad nenoskumsti, ja durvis tavu acu priekšā tiek aizvērtas; Es esmu ar tevi, tādēļ neraizējies, Mans bērns; nav iespējams liecināt par Mani un nepiedzīvot vajāšanas; nekas no tā, ko dari, pat ja tas var šķist mazs un nenozīmīgs, nav veltīgs; tu aiz sevis atstāsi labi pamanāmas pēdas un tur sākas Mans Darbs; maziņā, esi drosmīga, Es vienmēr esmu ar tevi ... Mans Tēvs šādā veidā tev ir izrādījis Savu labvēlību;

Ko mēs šodien darīsim?

lūdzies, raksti un pielūdz Mani, tomēr nekad neaizmirsti arī par saviem ikdienas pienākumiem mājās – tie ir pievilcīgi arī Manās Acīs; tas ir tas, ko Es vēlos no tevis; Es tev došu spēku, lai tu spētu Mani pagodināt, paveicot visus šos darbus ... tagad rakstīsim!

¹ Mana „drīz” izpratne ir cilvēciska. Dieva „drīz” var ilgt arī 1000 gadus!

² Atkl 11, 18.

1995. gada 19. janvāris

miers lai ir ar tevi; nebīsties, Es Esmu tev līdzās;
šogad atkal tev tiks dots Dieva Vārds; tava paaudze nepietiekami novērtē Manu Vārdu;¹ daži no jums pat piesavinās Manu Vārdu; daudzi to vien domā, kā tikai nosodīt visu, ko vien Es saku, lai arī paši to nesaprot; savā ļaunprātībā tie domā ļaunas domas un ir čempioni visā, kas attiecas uz izpostīšanu;
patiesi Es jums saku: šodien ikvienam tiek dāvāta Žēlastība, bet tieši tāpat kā Manā līdzībā par sējēju, viņi ir ceļmalā kritusī sēkla; patiešām – tie dzird Manu Vārdu, bet ļaunais gars atnāk un nozog dzirdēto, lai viņi neticētu un neatgrieztos; tad, kļuvuši par Sātana laupījumu, pakļauti viņa kārdinājumiem, viņi galu galā tiek aizvesti uz iznīcības ceļu;

Mana Žēlastība ir pār tevi, paaudze, tomēr tas nav uz ilgu laiku; tā vietā, lai priecātos par mīlestības liesmu, kuru Es jums visiem bez maksas dāvāju ar šo Vēstījumu starpniecību, un tā vietā, lai atļautu Manai Mīlestībai izplatīties un aizdedzināt ikvienu sirdi, daudzi no Maniem priesteriem rīkojas pretēji; Žēlsirdība ir jūsu šīsdienas cerība, bet tās vietā jūs piepildāt savu garu ar ‘zināšanām’, kuras patiesībā nav nekādas zināšanas un atgrūžat Manu Žēlsirdību, kuru Es jums šodien dāvāju;

Es jums dodu zīmes un brīnumus Sava Svētā Gara spēkā; Es augšāmceļu vājos, lai apliecinātu Savu Godību un atgādinātu jums, ka Es esmu trīskārt Svētais! bet jūsu sirdī nav miera, jo jūs esat noraidījuši Manu Svēto Garu, Miera Nesēju ... Nakts ir pavisam tuvu, un tu, paaudze, esi tik tālu no atgriešanās pie Manis!

drīz – un tas ir jūsu „drīz” – kad jūs tiksiet pārklāti jūsu pašu asinīm, tad Es kā Tiesnesis jums atgādināšu par tām asinīm, kuras ir pārklājušas jūsu rokas tādēļ, ka tik daudziem jūs neesat ļāvuši saņemt Manas Žēlastības caur To, Kurš atgādina Manu Vārdu; jūs līdzināties romiešiem, ik dienas kronēdami Mani ar ērkšķu kroni; vai sacīsiet kā Pilāts: „Es esmu nevainīgs pie šīm asinīm” un mazgāsiet savas rokas smaržūdenī? jūs atsakāties pieņemt nāves pretindi, jūs atsakāties atzīt Manu Vārdu, kuru Svētais Gars jūsu dienās jums dāvā; tā vietā jūs pret Manu Vārdu izturaties vieglprātīgi;

jūs, neticīgie! jūs klausāties, bet neko nesaprotat, jūs redzat, bet neieraugāt Manu Godības pilno un bezgalīgo Žēlsirdību, kuru Es nemitējos pār jums izliet! nepateicības pilnā paaudze, Manu liecību par Svēto Garu jūs esat pārvērtuši mītā! Manus Noslēpumus jūs esat pārvērtuši pasakās, un jūsu gana zizlis ir pārvērties par melu scepteri – ar ko gan lai Es jūs salīdzinu šai jūsu absolūtajā kailumā? vai ar Kainu? ar faraonu? ar farizejiem? vai ar Jūdu? vai tu esi apstulbusi, neuzticīgā paaudze, kad Es draudīgi vicinu tavā priekšā Savu Zobenu²? vai neesat dzirdējuši, ka zobena nēsāšanai ir sava nozīme? vai neesat dzirdējuši, ka esmu ne tikai Miera, bet arī Taisnības kareivis³ vai neesat lasījuši, ka Es esmu Uzticamais un Patiesais, Āmen, Tas, Kurš tiesā taisnīgi un kuru sauc: Dieva Vārds⁴

tomēr ir arī teikts, ka tavs laikmets, Zvēra Bīskaps,⁵ pacels savu zobenu pret Mani un Maniem svētajiem;⁶

¹ Šie vārdi atskanēja kā žēlabas, bet vienlaikus tajos bija arī bardzība. It kā Kungs sacītu: „Ko jūs par to teiksiet?”

² T.i., Vārdu.

³ Atkl 19, 11: „Es redzēju debesis atvērtas, un raugi, balts zirgs, un kas sēd uz viņa, tam vārds ir Uzticīgais un Patiesais, un Viņš tiesā un karo ar taisnību.”

⁴ Atkl 19, 13: „Viņu sauc: Dieva Vārds.”

⁵ Es to sapratu tā: ar bīskapu tiek domāts otrais Zvērs, kurš arī ir Viltus Pravietis.

⁶ Atsauce uz Atkl 19, 19.

Mana Valstība šīs zemes virsū klauvē pie jūsu durvīm, tomēr jūs nevēlaties tās atnākšanu, tāpat kā nevēlaties dzirdēt Manu Vārdu ... jūsu samaitātā sirds nepievērš uzmanību Maniem brīdinājumiem, jo jūs esat atteikušies no sava pazemīgā gana ziņla un to nomainījuši pret melu scepteri; dzirdēdami Vārdu, kas iziet no Manas Mutes, jūs neuzskatāt par vajadzīgu tajā ieklausīties, nedz arī brīdināt pārējos; jūs redzat nākam Zobenu, bet nepievēršat tam uzmanību;¹

... paši jūs iebilstat un arī citus iedrošināt rīkoties tāpat: „tās visas ir muļķības, nepievērsiet tām uzmanību – tā ir masu psihoze; neklausieties šajā satracinātajā pūlī; neklausieties „Patiesas dzīves Dievā” Vēstījumos, tie ir ļaunā gara izdomājums”; jūs vēlaties vājināt Manu Balsi un to, kas ir dievišķs un svēts, steidzaties nosaukt par ļaunumu un meliem;

tevi, paaudze, vajās asinsizliešana; Mans Zobens nogāzīs ikvienu ieleju, kalnu un pakalnu, tas sitīs visas jūras; tavu grēku dēļ asinsizliešana tevi vajās un tu mirsi, tomēr, ja kaut šodien tu atteiksies no saviem grēkiem un no sirds tos nožēlosi, ja tu apsolīsi turpmāk dzīvot labdarībā, vienotībā un mierā, tad tu dzīvosī, un Es vairs tev neatgādināšu par taviem grēkiem; paaudze, atgriezies pie Manis, kādēļ tu tik ļoti vēlies mirt savos grēkos? atgriezies pie Manis, atsakies no saviem grēkiem, un tu dzīvosī!

vai neesat lasījuši:² „Es esmu Āmen – Patiesais un Uzticamais Liecinieks,³ Dieva radības Pirmavots; patiesais cīnītājs par Taisnību?”⁴ kā gan tu, kas ik dienas sludini Manu Vārdu, nespēj atpazīt ne Laiku, ne tā zīmes? tev, kas turpini apgalvot, ka neesmu šo Vēstījumu Autors, Es saku: tu spried pēc cilvēku mērauklas un gozējies pats savā slavā ... uzmanies un atturi savu mēli no tiesāšanas, jo Es esmu vienīgais Tiesnesis; un tu patiešām esi Manās Rokās ... Es ar Savu Garu esmu stiprinājis to, kura bija tik trausla, lai caur viņu⁵ Mans Vārds tiktu pasludināts un slavēts ikvienā tautā, un lai vājšais cilvēks tajā atrod sev spēku;

Es esmu tev pavēlējis būt par Mana Vārda Atbalsi, par rakstu rituli, kas ir jāizlasa, lai tad, kad tie reiz ir dzirdējuši un ēduši,⁶ tie ar prieku saņemtu drosmi atzīties savos grēkos un tos nožēlot;

Savu svēto Sapulcē Es sacīju:⁷ „Es nevienam nelieģšu Savu Gaismu, nevienam nav jāpaliek ieslodzītam tumsībā; Mans Tēvs ir nelaikā nākušū sēru dziļi sāpināts, jo sods, kurš bija paredzēts neticīgo un atkritēju paaudzei, tagad jau ir pie pašām viņu durvīm; haosa vidū, kurā viņi dzīvo, Es sūtīšu Savu Trauku,⁸ kurš nesa Mani miesā, šoreiz, lai atkal nestu Manu Vārdu, lai viņu tuksnesī Es varētu nonākt pār tiem kā rīta rasa;

Es sūtīšu Savu Māti, lai Viņa tiem pakāpeniski iemācītu Manus ceļus un pamācītu tos, kuri Mani apvaino; tāpēc arī Es pats nonākšu šajā tuksnesī, lai atdzīvinātu mirušos – tiem bez maksas tiks dāvāts Padoms un Gudrība; Mēs nāksim, Savās Rokās nesot Mūsu Sirdis, lai Tās viņiem sniegtu kā dāvanu; Mēs tos apgaismosim kā Divi Lukturi, kas stāv viens otram blakus;

Es nekavēšos piepildīt Savu Plānu, un tiem visiem tiks dāvāts Žēlsirdības laiks; tieši tādēļ Es šajās laiku beigās izraudzīšu Sev mācekļus, kuri no jauna uzcels to, kas tagad guļ sagrauts drupās; Es viņus izsūtīšu liecināt Manā Vārdā; Es viņus sūtīšu turp, kur

¹ Zobens nozīmē arī Dieva Vārdu.

² Atkl 3, 14.

³ Atkl 19, 11.

⁴ Atkl 19, 11.

⁵ Sapratu, ka Dievs runā par mani.

⁶ Ēduši un dzēruši Dieva Vārdu.

⁷ Jēzus Debesīs bija sapulcinājis Savus svētos un pasludinājis tiem Savu lēmumu.

⁸ Mūsu svēto Māti.

krūmi nes augļus, kuri nekad nenogatavojas, un tur, kur Patieso Zināšanu ceļš ir pamests novārtā;

Mani visdārgākie¹ tiks sūtīti zemes dzīlēs, kur grēks ir ieperinājies kā čūska savā midzenī, viņi tiks sūtīti, lai izrautu ar saknēm un izskaustu ikvienu ļaunumu; Es viņus sūtīšu, lai iznīcinātu Zvēra lielo Plānu; viņu īpašajā misijā Es tos apveltīšu ar spēku, un viņu rīcība vainagosies panākumiem; Mana Svētā Gara vadībā tie nepadosies visšausmīgākajiem ļaunajiem gariem, savā drosmē un neatlaidībā tie nepievērsīs uzmanību akmeņiem, kas tiks uz viņiem mesti; Mans Svētais Gars būs viņu vadonis un līdzbiedrs, ar apdomību Viņš vadīs tos visā, ko viņi uzsāks;

Es nekavējoties piepildīšu Savu Apsolījumu un nosūtīšu no Debesīm Savu Svēto Garu, Kurš strādās ar tiem un iemācies viņiem visu, ko Es jau esmu viņiem iedevis; Es atvērsu viņu muti un piepildīšu to ar Savu Vārdu, un viņu mēle būs kā zobens; Es Savus iemīļotos un dārgos pasargāšu no Saviem ienaidniekiem,² no varmākām, kuri tajās dienās viņus vajās; Es viņus izglābšu no slazdiem, kuri tiks izlikti viņu ceļā, un no liktenīgā akmens, kas tiks uz viņiem nomērķēts; nē – Manai Visvarenajai Rokai nepietrūks līdzekļu viņu glābšanai; neskatoties uz viņu grēcīgumu, Es pret šo paaudzi izturēšos saudzīgi;”

- šos vārdus Es šodien runāju Savā Debesu Sapulcē;

lai arī Es esmu runājis un pravietojis caur tavu muti, tomēr garā bagātie ne vien vajā Mani, bet arī zaimo Mana Svētā Gara darbus; Es jums saku: pienāks Diena, kad arī jūs atzīsiet Mana Vārda Patiesību;

meitiņ, lai arī daudzi apvieno spēkus pret tevi, Es un arī Mana Māte esam ar tevi; nepagursti – paliec Manī, lai darbs, ko esmu tev uzticējis, nes gaismu visiem un izgaismo visas lietas; lūdzies par vienotību, samierināšanos un Manas Baznīcas atdzimšanu; esiet vienoti Manā Vārdā;

1995. gada 28. janvāris

Kungs?

Es Esmu;

atbalsties pret Mani un paļaujies uz Mani; vienīgais, ko šajās dienās no tevis lūdzu, ir dot un izplatīt tālāk Mīlestību, mācības un visu, ko esmu tev devis; dod! runā! – šī ir Mana Pavēle; saki viņiem: svētīgs ir tas, kuriem ir ausis dzirdēt un acis redzēt, jo viņiem pieder Debesu Valstība; saki viņiem, ka Dievs, kuru viņi ir aizmirsuši, nekad nav aizmirsis viņus;

Es, Jēzus Kristus, svētīju ikvienu no viņiem; tie, kuri Manā Vārdā ir uzņēmuši tevi, jau ir saņēmuši Manas svētības; ic;

1995. gada 1. februāris

(Horvātija, Zagreba.)

raksti: miers lai ir ar jums; visu dienu Es esmu bijis ar jums un stāvējis jūsu priekšā ar izstieptu Roku: Mana tauta, Mans mantojums, Mana sēkla, pievērsies Man, samierinies ar Mani; samierinies ar Mani ...³ Es esmu jūs mīlējis jau kopš mūžības; atgriezieties pie Manis, un Es atgriezīšos pie jums; sējiet mīlestības sēklu, lai plautu mīlestību; sējiet mieru un jūs mantosiet Manu Mieru; Manas Dvēseles svētītie, sējiet samierināšanās sēklu un jūs iemantosiet Manu Godību ...

neraudiet par materiālām lietām,⁴ paceliet savas acis uz Debesīm – lai jūsu sirds meklē Manus dievišķos Likumus un tajā ienāk Mana Debesu Valstība, un jūsu sirdīs,

¹ Tie, kuri tiek izvēlēti un sūtīti liecināt un pravietot.

² No atkritējiem, Zvēra sekotājiem.

³ Šie vārdi izskanēja kā lūgums – Jēzus izklausījās pēc ubaga.

⁴ Jēzus Balss kļuva skaļāka, un šie vārdi tika izteikti pavēles formā. Reizē tas bija atgādinājums par šīs pasaules lietu nesvarīgumu, norādot, ka cilvēkam ir jātiecas pēc Debesu lietām.

tieši tāpat kā visu Manu svēto sirdīs Debesīs, piepildās Mana Griba; - līdz pat šai dienai Es izkļiedzu vārdus, kurus reiz saucu Jeruzalemē: „ja vien jūs būtu zinājuši par to Miera Vēsti, kuru Es jums šodien piedāvāju, jūs neļautu tai paiet sev garām!” - bet šīs lietas ir palikušas apslēptas gudrajiem un mācītājiem, atklādamās vienīgi pazemīgajiem un vienkāršajiem;

taisnojiet savas sirdis un tad noslēgumā jūs saņemsiet savu algu; ja jūs vaicājat: „ko gan šajā mirklī mēs varam tev dot?”, tad Es jums saku: „uzdāviniet Man savas sirdis, un Es palīdzēšu jūsu neticībai, atveriet savas sirdis, un Es tās pārveidošu par debesīm Sev, jūsu Dievam, kurās Es varētu tikt pagodināts;”

nāciet un ēdiet no tiem augļiem, kurus Es jums šodien dāvāju, kamēr vēl ir laiks; nāciet pie Manis; jūsu Kungs jau atgriežas, tādēļ Es jums saku: samierinieties ar Mani un esiet vienoti Manā Vārdā;

Es jūs visus svētīju Savā Vārdā, atstādams uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu;

1995. gada 8. februāris

Kurš gan mums izrādīs līdzjūtību un skums par mums, ja ne Tu, Kungs?

Mēs vēl arvien ceram uz Mieru, kuru Tavs mīļotais Dēls ir atstājis mums mantojumā...

Mēs esam grēkojuši pret Tevi un pret visiem Debesu spēkiem, mēs esam pārstājuši būt, jo esam noraidījuši Tavu Svēto Vārdu – mūsu identitātes būtību – Dzīvības Avotu. Un tagad šis lielais Dumpis un Atkrišana kā vēzis saēd Tavu Namu.

Ak, mans Jahve! Spožāks par miljoniem sauļu! Kā gan cilvēks var nepamanīt Tavu nepārspējamo spožumu, kad Tu ej viņiem garām? Kā gan kāds var teikt, ka nav nevienas zīmes, kas liecinātu par Jahves klātbūtni, un nav nekādu pierādījumu Tavai esamībai?

Dievs! Tu esi kā mērķi iešauta bulta, tomēr, lai arī viņiem ir acis, tie neredz, ka bulta ir paskrējusi tiem garām un jau sasniegusi savu mērķi...

Ak, mūsu Dievs, Tu esi mūsu Cerība, tādēļ nāc tagad, šajā gadā, un nekavējies, nāc atjaunot salauztos altārus un uzcelt no jauna Savas pilsētas un Savu Namu.

ak, Vassiliki! beidz nopūsties, jo Es tevi esmu sadzirdējis; Mana Roka ir spēcīgāka par Mana ienaidnieka roku, un pavisam drīz tu piedzīvosi mierinājumu, un Es labošu Savus ļaudis un atspirdzināšu jūsu priesterus; Es atjaunošu Savus altārus un no jauna uzcelšu Savas pilsētas;

tomēr vispirms Man ir jāsoda tie, kas neievēro Manus Likumus – tie, kas ir nelietības čempioni; viņi aprij Atkrišanu tā, it kā ēstu Dzīvības Maizi; pat šodien, ja vien viņi atgrieztos, Es ar laipnību un žēlsirdību izrādītu tiem Savu labvēlību un piedošanu, bet Es neko no viņu puses nesadzirdu ... kā gan lai atsakos no Savām kvēlojošajām dūsmām un atsaucu Savu Taisnību, ja šī paaudze turpina parādīt lielu godu velnam?

Es esmu pazīstams kā labs, piedodošs un bezgalīgi mīlošs, bet kurš no šiem atkritējiem šodien piesauc Mani, sakot: „mans Tēvs”? tādā mērā uguns vētra pavisam drīz aizslaucīs projām visu šo netaisnību un grēku; neviens no jums nezina šo Dienu, bet ja kāds sakās zinām, kad tā nāks, tad viņš nav Manis sūtīts ...

Es jūs apmeklēšu laikā, kad jūs Mani gaidāt vismazāk, un stundā, par kuru nekas iepriekš nevēstīs; pēkšņi un negaidīti pār jums nāks uguns viesuļvētra, iznīcinošas liesmas – nāks tas, ko jūs gaidāt; Es runāšu, un, Man runājot, Mana Balss sakausēs zemi veidojošos elementus kopā ar tās grēku un netaisnību; Es jūs visus mīlu ar nebeidzamu un mūžīgu mīlestību, Mana pieķeršanās jums nav izsakāma vārdos, bet vai mūžam Manam Vārdam ir jātiek zaimotam?

šīs gaidāmās lietas, kas Man jādara, dziļi skumdina un pārpludina Mani ar sāpēm, jo sods, ar kādu Man jūs ir jāsoda, nesagādā Man prieku; diemžēl Man nāksies jūs pārveidot ar Uguns palīdzību;

meitiņ, nopūties par tiem, kuri nenožēlo; Es piepildīšu Savu nodomu un līdz galam piepildīšu Savu Plānu; tiem, kuri neaizvēra savas ausis, dzirdot Manu Balsi, un kuri aizstāvēja Manu Vārdu, jums Es saku: nenoskumstiet, Manas Acis redz visu, un Es tiesāšu ikvienu no jums saskaņā ar jūsu darbiem; tāpat kā Es tagad atklāju nākamās lietas, tā arī Es jums atklāšu, ko Mana labā Roka darīs pēc tam, kad būs pagājuši Mana Diena; Mana labā Roka ieklās jaunus Debesu un zemes pamatus un Es no jauna ietērpšu Savas tautas atlikumu Savā dievišķībā un krāšņumā; tā tad, meitiņ, taviem pēctečiem ir cerība; Es esmu jūsu Cerība;

Es daudziem likšu atgriezties Dzīvībā un jums atnesīšu Sava Dēla Jauno Vārdu; tu, meitiņ, aizlūdz par Manu Namu, rūpējies par Manām interesēm, un Es parūpēšos par tevi; esmu tev devis Savu Garu, lai tu spētu piepildīt Manus Likumus, mīlētu taisnību un atgrieztu Manus dēlus un meitas atpakaļ no tālienes; Es tevi esmu mācījis un esmu tev devis mācekļa mēli, lai tu būtu Mana Atbalss, kura ieliek viņu sirdīs Manu Valstību; tavās acīs, Paraskevi,¹ Es esmu licis Savu Gaismu, bet tavā dvēselē esmu dvesis augšāmcelšanās smaržu; tevī Es esmu dvesis mirru smaržu un Mana Dēla tabernākulu² Es esmu piepildījis ar vīraku³ ...

- un tagad ieklausies Savā Tēvā:⁴ Mana Dvēsele ir skumju pārņemta, bet tai pašā laikā tā ir līdzjūtības pilna; Es esmu runājis, tomēr tikai retais ir klausījies Manī; Es klauvēju,⁵ tomēr neviens neliekas sadzirdam – kas Man būtu jādara, ja neviens neklausās? Es jums visiem, meitiņ, esmu runājis par Cerību, tomēr, kad Es šodien runāju, kas ir Cerība, pēc kuras jūs tik ļoti esat ilgojušies – Mans Vārds, ko nerunāju slepeni, bet gan atklāti, Manis sētā Cerības sēkla tiek aiznesta projām un paslēpta ... Es runāju un gaidu uz atbildi, tomēr Manam Vārdam netiek pievērsta nekāda uzmanība;

Es esmu neticīgo siržu Cerība, tomēr reizē esmu arī Zobens, kurš pāršķel sirdis; tik daudzi ir izsalkuši pēc Mana Vārda ...⁶ bet kādēļ cilvēki apslēpj dārgumus, kurus izleju pār viņiem? ja Manu Dvēseli ir pārņēmušas skumjas, noskatoties Taisnības bīķerī, kurš plūst pāri malām un jau līst Man uz Rokām, kuras ir gatavas satriekt un šautīt šo neticīgo paudzi kā vēl nekad, tad Es kā Tēvs, līdzjūtīgi un maigi, ar tām pašām Rokām, kuras bija paceltas sodam, dziedināšu Manis Paša cirstās rētas ... tā ir lielā Cerība, kuru tu no Manis lūdz;

Es nākšu, lai visus pārvestu mājās un dziedinātu viņu brūces; būdams Tēvs, Es apmeklēšu Savus ievainotos bērnus viņu vajadzībās, un tad viņi zinās, ka jau no pirmsākumiem viņi ir bijuši Mans īpašums, un, ka

Es Esmu, kas Es Esmu ir viņu Tēvs un Kungs;

Es likšu viņu lūpām teikt: „svētīts lai ir mūsu Kungs”, un tie atkal sludinās Debesu Valstību; viņi vēstīs par Manu Valstību kā vēl nekad agrāk, jo Es viņiem dāvāšu jaunu sirdi ... nebrīnieties, ka pēdējās dienās cilvēki ir kļuvuši augstprātīgi un cits citu nodod; neesiet pārsteigti par daudzajiem viltus praviešiem, par maldu izplatīšanos, kā arī par Rakstu sagrozīšanu, ko izdara maldu mācītāji;

¹ Dievs mani nosauca manā otrajā vārdā, kuru māte man bija devusi pateicībā svētajai Paraskevai par manu acu dziedināšanu.

² „Mana Dēla tabernākuls” esam mēs. Kad mēs saņemam Komūniju, Jēzus uzceļ mūsos Savu troni. Mums visiem ir jāklūst par dzīviem Kristus tabernākuliem.

³ Vīraks padzen projām Sātānu. Dievam bija jāpiesūcina mani ar vīraku, lai es tiktu šķīstīta un spētu saņemt Viņa Dēlu, būdama pēc iespējas pilnīgākā stāvoklī.

⁴ Pēkšņi Dievs sāka runāt ļoti intīmi un tēvišķi. Viņš izklausījās pēc sāpju pārņemta tēva, kurš savas bēdas vēlas uzticēt bērnam.

⁵ Vārdam „klauvēt” šeit ir divkārtīga jēga – „knock” – klauvēt, un „knock down” (angļu val.) – notriekt.

⁶ Pēkšņi Dievs izteica šo jautājumu, it kā runādams pats ar Sevi, it kā skaļi izteikdams Savas domas.

patiešām, Manu bērniņ, neesi pārsteigta par cilvēkiem, kuri vīpsnā par tevi, kad tu vēl aizvien saki: „es ticu Savam Debesu Tēvam, es ticu vienam Dievam, visu Tēvam; Es ticu Viņa Mīļotā Dēla godības pilnajai dzīvajai Klātbūtnei Euharistijā; Es ticu Jēzum Kristum, Kurš ir ieņēmts no Svētā Gara un piedzimis Jaunavai Marijai;”

nē, meitiņ, viņi netic, ka Mans Dēls ir augšāmcēlies, tāpat kā tie netic Viņa Dievišķībai ... Es tev saku: saglabā mieru nevaldāmu dusmu un posta vidū – paliec Manā Mierā; izplati Manu Mieru; nekad neļauj cilvēku nežēlībai ienest nemieru tavā sirdī ... Es esmu ar tevi arī tad, ja Mani neredzi, Mans bērns, Es esmu ar tevi; Mans Dēls jau ir uz ceļa, pa kuru Viņš jūs atstāja, Viņš nāk, lai atkal būtu jūsu vidū; tādēļ esi drosmīga! esi drosmīga un nebīsties; savu cerību liec uz Mani, un ne uz vienu citu; Es esmu Jahve, tavs Abba, un Es apsolu, aizvest tevi, tādēļ ej un atklāj citiem Manu Spēku un Žēlsirdību;

Es esmu ar tevi: ej! ej un saki ikvienam: „palīdzība nāk no Dieva, cerība ir vienīgi Dievā – vērsieties pie Viņa, un Viņš jūs izglābs;”

Es tevi svētīju, Vassiliki, pagodini vienmēr Manu Vārdu!

1995. gada 17. februāris

(Bangladeša. Tieši pirms tikšanās Dakā.)

Kungs? Atbalsti mani un aizvien liec Savus vārdus manu acu priekšā! Atgādini man Savas Mācības. Lai Tavi vārdi, ak, Kungs, ir manā priekšā kā gaismeklis maniem soļiem, ka es neklūpu.

miers lai ir ar tevi; Es nekad neesmu tevi atstājis un nekad to arī neatstāšu;¹ Vassula, kuš ... klausies Mani² ... atbalsties pret Mani, kā tu agrāk esi to darījusi, un Es tevi vadīšu, un caur tevi Es vadīšu arī citus! mēs, mums? ic;

1995. gada 17. februāris

(Dievs mani bija atvedis atpakaļ uz Bangladešu, kur Viņš pirmo reizi mani uzrunāja. Viņš mani atveda uz vietu, kur es piedzīvoju atgriešanos, un kur aizsākās „Patiesa dzīve Dievā”.)

Mana Vassula, Es tevi svētīju; Mans Svētais Gars ir ar tevi un arī būs ar tevi, lai tu kā Mana Atbalss spētu ikvienam dot Manu Debesu Mannu;

Es atkal esmu šeit kopā ar tevi, lai caur tevi svētītu zemi, kurā atklājās tavas esamības būtība; ar to Es saprotu tavu dzīvības pilno un patieso esamību!³

Es, Jēzus, atnācu pie tevis tavā nabadzībā un nožēlojamībā, lai paceltu tevi pie Savas Sirds un darītu tevi par Savas dievišķās Žēlsirdības dzīvo zīmi; tagad atļauj Man runāt caur tevi un šajās sapulcēs dāvāt Savas žēlastības; pļauj kopā ar Mani šo bagātīgo ražu tur, kur pati neesi sējusi;

nemitīgi lūdzies un parādi Man godu; turi svētu Manu Vārdu; Es, Jēzus, esmu ar tevi;

1995. gada 18. februāris

(Daka.)

Kungs! Tu mani esi audzinājis Savā labvēlībā.

Lai me ir pataupīta grēciniekiem un nabadzīgajiem, un tāpēc manas acis tagad var skatīt to, ko cilvēka acs redz vienīgi tad, ja tas viņam tiek dāvāts no augšienes.

miers lai ir ar tevi; Es nevarēju noskatīties, kā iznīkst Manas Sirds zieds;⁴ Es nevarēju

¹ Es vēlējos ko sacīt.

² Kungs to teica ļoti klusām un maigi.

³ Pirms manas atgriešanās es biju pārstājusi būt, un tikai tad, kad Dievs mani atgriezta pie Sevis, es patiešām sāku dzīvot.

⁴ 1985. gada novembrī, pašos „Patiesas dzīves Dievā” aizsākumos, eņģelis Daniels, vēl neuzsācis sarunu ar mani un nepateicis, kas viņš ir, satvēra manu roku un uzzīmēja sirdi, bet pašā tās vidū – ziedu.

noskatīties, ka tu uz visiem laikiem būtu nolemta aklumam, Mana Sirds ir tavs patvērumš un tava pestīšana; kā gan būtu varējis noskatīties mākonī, kurš ir pārklājis Manu telti un neko neiebilst? Man pietika ar vienu Elpas dvesmu, lai aizpūstu virs Manas telts savilkušos mākoņus¹ ...

un tagad Man ir viens jautājums: vai vēlies turpināt Manis uzsāktu darbu un turpināt ar mīlestību sludināt par Mīlestību?²

Jā, Kungs.

saki: „jā, Kungs, bet vienīgi ar uguni, kas deg manī, ar dedzību Tava Nama dēļ un Tavai Godībai,”³ tad atjauno savus, agrāk Man dotos uzticības solījumus,⁴ un Es pār tevi atjaunošu Savas žēlastības ... Es arī turpmāk izliešu pār tevi Savas žēlastības un Savas mācības; iepriecini Mani un remdē Manas slāpes, īsteno to, ko esmu tev devis;⁵ Mans iepriecinājums ir iespēja dot ...

atgādini savam padomdevējam,⁶ cik patīkami Man ir upuri, arī nesavtība un augstsirdība Mani ļoti iepriecina; Es jums abiem vēlos atgādināt, cik svarīgi ir iet kopsolī ar Mani,⁷ cik nozīmīgi ir steidzami izplatīt Manus Vēstījumus; jūs stāvat lielu notikumu rītausmā; lieciet pie darba savas sirdis; esiet žēlsirdīgi viens pret otru; Man nepatīk, ja savā darbā ļaujiet iezagties remdenībai;

ak, ko gan vairāk Es būtu varējis jums sniegt kā to, ko jau esmu devis? Es jums esmu dāvājis Neizsmeļamos Dārgumus, kuri ir bijuši apslēpti cilvēces acīm un atklāti vienīgi Ģertrūdei⁸ – tos ieraugot, viņas sirds piedzīvoja nebijušu aizgrābtību, un viņas acis tika brīnuma savaldzinātas;⁹ šis Neizsmeļamais Dārgums tika aiztaupīts jūsu laikiem – Laiku beigām; Mana Vissvētākā Sirds bija paglabājusi šos Dārgumus jūsu paaudzei; vai tagad, Mana Vassula, tu saproti, kādēļ ļaunajam garam tu esi viņa interešu galvenais objekts un pirmais mērķis, kuru sagraut?

Jā, Kungs, tagad es to saprotu.

Es tevi nekad neatstāšu; strādā kopā ar Mani¹⁰ un esi Man patīkama; Es esmu tava Dzīvība; lūdzies, lai Ļaunais neuzdrošinās pienākt pārāk tuvu jūsu savienībai¹¹ ... lūdzies, lai tu savu darbu vari pabeigt līdz galam; lūdzies un prasi Tēvam, lai Viņš tevi darītu pilnīgu; Es, Jēzus, svētīju jūs abus; atceries: uzticieties viens otram, svētījiet viens otru, esiet piemērs tam, kādai ir jābūt vienotībai! esiet vienoti;

IXΘΥΣ

(Piezīme: svētā Ģertrūde bieži vien tiek dēvēta par Ģertrūdi Lielo, jo viņa ir bijusi viena no izcilākajām katoliskās Baznīcas mistiķēm. Lai arī viņa dzīvoja aptuveni četrus gadsimtus pirms svētās Margaritas Marijas, viņa bija ļoti nodevusies Jēzus Sirdij. Viņas grāmata „Dievišķā Maiguma vēstnesis” ir dzīvības pilnas vārsmas dievišķajai Mīlestībai, mīlestībai, kura vienmēr ir saistīta ar Vissvētāko Sirdi.

Viena no visslavenākajām viņas redzētajām vīzijām ir saistīta ar Kristus Sirdi. Šo vīziju svētā Ģertrūde piedzīvoja svētā evaņģēlista Jāņa svētkos. Savā grāmatā pati par sevi svētā Ģertrūde runā trešajā personā.

¹ Tas viss tika runāts līdzībās. Jēzus to saprata šādi: mākoņi simbolizē dvēseles tumsu un neskaidrību, bet telts – manu dvēseli, Viņa Elpa ir Svētais Gars.

² „Patiesas dzīves Dievā” rītausmas zemē man bija jāatjauno savi solījumi.

³ Es atkārtāju šos vārdus.

⁴ Es to izdarīju.

⁵ Jēzus pēkšņi aplūsa un pēc tam pateica turpmāko.

⁶ Tēvam O’Karolam.

⁷ Jēzus dodas uz priekšu ļoti raitā solī...

⁸ Tos viņai atklāja svētais evaņģēlists Jānis.

⁹ Skatīt piezīmi vēstījuma beigās.

¹⁰ Jēzus smaidīja.

¹¹ Tēva O’Karola un manai sadarbībai.

Citāts no svētās Ģertrūdes rakstītā:

„Kamēr viņa bija tik ļoti pārņemta lūgšanā, it kā viņas nebūtu, tai parādījās Jēzus mīļotais mācekļis, kuru Jēzus mīlestības dēļ vajadzētu mīlēt mums visiem. Viņa tam jautāja: „Kādu gan žēlastību es, grēciniece, tavos svētkos varētu saņemt?” Jānis tai atbildēja: „Tu, viena no mana Kunga izredzētajām, nāc ar mani un kopā atpūtīsimies pie Kunga krūtīm, kurās ir apslēpti visi svētību dārgumi.”

Tad viņš to aizveda pie mūsu Kunga, un abi pieglaudās Viņa Sirdij.

Tieši tur viņa atklāja to Neizsmelamo Dārgumu, kuru Viņš bija apslēpis Savā Sirdī. Viņa jautāja evaņģēlistam, kādēļ šis Dārgums nav ticis atklāts agrāk un kādēļ evaņģēlists par to nav runājis savā evaņģēlijā. Svētais Jānis viņai atbildēja:

„Baznīcas aizsākumos mana sūtība bija dāvāt tai vienkāršu vārdu par Dieva Tēva Vārdu, Kurš nebija radīts – tam vajadzēja būt pietiekoši, lai cilvēce to pārdomātu un apcerētu līdz pat pasaules galam, tomēr nevienam līdz šim nav izdevies to pilnībā satvert un izprast.”

Tomēr vārds par Jēzus Sirds pukstiem ir ticis aiztaupīts šim laikam, lai, dzirdot par šīm lietām, jau novecojusī pasaule, kuras mīlestība uz Dievu ir atsalusi, varētu no jauna aizdegties un atkal sasiltu.”” (Svētā Ģertrūde (1257 – 1302) Legatus Divinae Pietatis, Bk IV, chapter IV.)

1995. gada 21. februāris

(Daka.)

*miers lai ir tavā sirdī; Vassula no Manas Vissvētākās Sirds, Manu Ciešanu Ziediņ,
Mana Tēva Atvase, Es vēlos, lai tu būtu pilnīga;*

Kungs, kur lai rodu pietiekami piemērotus vārdus, lai Tevi godinātu? Tu esi pagodinājis manu grēcīgumu ar Savu pārsteidzošo, bijību iedvesošo Klātbūtni. Kopš brīža, kad esmu sastapusies ar Tevi, man nav par grūtu neviens uzdevums – Tavā Klātbūtnē viss ir tik viegls un sagādā iepriecinājumu.

Tu man esi iemācījis, ka Tavai labajai Rokai pieder Uzvara un, ka Nāve ir aprīta Dzīvībā. Ak, Pestītāj! Tu tik ļoti vēlies mūs glābt un stiprināt! Tava laipnība apmeklēja mani naktī, manas sirds naktī, lai izdziedātu Svētkus, tā augšāmceļot mirušās miesas.

Aiz mīlestības uz katru no mums Tu šajā dziesmā esi ielicis visu Savu Sirdi, bet mani esi darījis par Arfū, kas spēlē Tava Altāra priekšā...

Lai atskan mūzika mūsu Ķēniņam, lai tā skan!

Lai melodija plūst līdz pat zemes galiem, lai tā iekustina aizas, atbalsojas kalnos un piepilda ikvienu ieleju!

vienmēr slavē Manu Vārdu tā kā tagad! tā, lai līksmojas tava vienīgā Mīlestība;

Vassula, stiprini Manu Baznīcu, un Es stiprināšu tavu ticību un dvēseli; tas mazumiņš, ko tu Man dāvā, iepriecina Mani, bet lielākas lietas kļūst Man par līksmības iemeslu! Mans Tēvs tevi nekad neatstāj, Viņš vienmēr steidzas, lai tevi glābtu;¹ Es vienmēr esmu ar tevi ...

Neaizmirsti, ka esmu tikai pīšļi – viena vienīga vēja pūsma, un manis vairs nav! Ūdens no Tavām Krūtīm lejas pāri kalniem un piepilda ielejas.² Tu remdē slāpes visiem izslāpušajiem un sūti mani pār kalniem pie visām tautām, lai es skaļā balsī sludinātu:

¹ Arī es pati biju ievērojusi, ka pirmais mani steidzas mierināt tieši Dievs Tēvs. Kādu dienu, kad piedzīvoju īpaši smagas vajāšanas, biju nometusies ceļos un saucu uz Jēzu pēc palīdzības. Es, saskaņā ar man piešķirto harismu, pierakstīju savas žēlabas, tomēr Jēzus vietā man atbildēja Dievs Tēvs. Viņš steidzās pie manis un apsoltāja, ka nākamajā dienā „viss nokārtosies”. Tā arī notika. Es zinu, ka Tēvam ir īpaša vājība attiecībā uz mani, bet to pašu pret Viņu izjūtu arī es pati.

² Svētā Gara izliešanās.

„Vienīgi no Dieva nāk uzvara un spēks.”

Neļaujiet slāpēm jūs pieplacināt pie zemes... Jūs visi, kas guļat putekļos - atsvaidziniet savu atmiņu un klusīniet sirdis lūgšanai, jo veldzējošā Rasa nav neaizsniedzama. Jūs esat aizmirsuši, Kas jūs ir radījis, bet, ja vien padziersieties, jūsu atmiņa atjaunosies!¹

„Ak, visi, kam slāpst - nāciet pie ūdens! Arī jūs, kam nav naudas, nāciet...” (Is 55, 1)

un Es teikšu: klausieties, un jūsu dvēseles dzīvos ...

Un tagad, mans Pestītāj, Tu, Kam manā dzīvē ir pirmā vieta, piedod manus grēkus un manas kļūdas!

mīlotā, Es tik un tā tevi mīlu;

Izklīdē miglu, kas sabiezējusi man apkārt. Tu, Neizsmeļamais Dārgums, trīskārt Svētais, zvaigžņu mirdzums manā naktī, manas dvēseles Trauks, liesmojošās Uguns Stabs, neļauj man palikt ieslodzītai tumsībā.

Pērkona Dārds² atdzīvina manu dvēseli, māca mani un izlabo manas kļūmes.

Mana Klātbūtne un draudzība mācīs tevi visā vienkāršībā; satver Manu Roku, un mēs kopīgi turpināsim iet pa to ceļu, kuru Es tev esmu sagatavojis, lai tevi aizvestu līdz pilnībai;

1995. gada 23. februāris

(Daka.

Es lūkojos uz Kristus portretu.)

Skaistuma Avots, kā gan cilvēks var nesajust Tavu valdzinājumu?

Mēs esam tik grēcīgi, spējīgi vienīgi sagraut un iznīcināt, tomēr Tava Mīlestība mūs nekad neatstāj.

Mēs grēkojam, bet vēl arvien esam Tavējie, lai arī esam grēka aptraipīti, Tu tomēr turpini mūs mācīt. Savās kvēlajās ilgās dāvēt mums piedošanu Tu turpīnāsi mums sekot kā Mīlētājs, kurš seko savai saderinātajai, līdz to pilnībā ir ieguvis sev.

jā! uz ko gan Es nebūtu gatavs jūsu dēļ, lai pilnībā iegūtu jūsu sirdi!

jūsu Pestītājam ir vajadzīgs ļoti maz, lai Viņš justos laimīgs; viens vienīgs Man velētīts skatiens, un Es jau esmu prieka pilns.³

Es tevi varu darīt par Savu Īpašumu uz mūžiem, un Mana pilnīgā Vara pār tevi pārveidos tavu dvēseli kristāltūrā dimantā, kura mirdzumā nav pat traipa atblāzmas; patiesi Es tev saku: ja tu nenomirsti savam „es”, tu nevari iegūt mūžīgo dzīvi, Es esmu Dzīvības gaismā; un tu, meitiņ, atceries: tavi brāļi un māsas vēl arvien ir tālu no Manas dievišķās Sirds, kura spēj viņus darīt dievišķus; viņi ir uz pazušanas ceļa, un Iznīcība viņus grauž, lai arī tie paši to neapzinās! radība! jums būtu tikai jāvēlas, un Es pār jums nonāktu kā Upe, kā neizsīkstošais Strauts no Manām Krūtīm; ic;

1995. gada 25. februāris

(Indonēzija, Džakarta.)

Mans Kungs, Tavs Vārds dedzina mūsu sirdis kā uguns! Kādēļ gan, Tev runājot, neaizdegas viņu⁴ sirdis?

lūdzies par viņiem, lai Es tiem spētu dot sirdi, kura atzīst Mani; Manas Dvēseles svētītā, pieņem sāpīgo šīs zemes trimdu,⁵ reiz Es tev rādīšu augļus, ko tā ir nesusi;

¹ Jēzus ar Savu Garu palīdzēja man uzrakstīt šos vārdus.

² Dieva Balss līdzinās pērkona dārdiem: „Tad balss nāca no debesīm: ‘Es Viņu esmu pagodinājis un atkal Viņu pagodināšu!’ Tad ļaudis, kas tur stāvēja un to bija dzirdējuši, sprieda, ka pērkons ir rūcis.” (Jņ 12, 28 – 29)

³ Es biju uzlūkojusi Viņa portretu ar mīlestību.

⁴ Tie, kuri vajā Vēstījumus.

⁵ Kad esat redzējuši Kungu, jūs vēlaties būt kopā ar Viņu.

šodien Es esmu tevi atvedis šeit, uz Indonēziju, un tāpat Es esmu Tas, Kurš jūs visus ir sapulcinājis kopā;

saki viņiem: nedomājiet, ka Dievs ir tāds, kuram nav iespējams tuvoties, Dievs ir jums līdzās un jūs mīl ... godiniet Viņa Vārdu; atgriezieties pie Manis un mainiet savas dzīves, dzīvojiet svēti, jo Mans Vārds ir Svēts; atļaujiet Man jūs labot, un, lai es to varētu izdarīt, jums ir pilnīgi jānodod sevi Man; Mana Sirds ir jūsu vienīgais patvērums; ieklausieties un saprotiet: Es esmu teicis, ka visa miesa ir kā zāle, bet tās skaistums ir kā pļavas puķēm – zāle nokalst un puķe novīst, bet Mans Vārds pastāv mūžīgi ... ja klausīsieties Manis teiktajā, tad jūsu dvēsele arī turpmāk dzīvos; dzīvojiet tā, lai tajā dienā, kad atnākšu jums pakaļ, jūsu dvēselei būtu miers ar Mani – tad jūs iemantosiet Manu Godību;

nemaldiniet sevi, teikdami: „dvēsele, tev visa kā ir gana, atpūties un ņem dzīvi tādu, kāda tā ir; priecājies un baudi savu bagātību, jo tu jau acīmredzami esi saņēmusi mantojumu;”

Mans bērns, apzinies, par kādu tuksnesi tu esi pārvērtis savu dvēseli; Manu bērniņ,¹ apzinies, cik sāpīgi Man ir noskatīties tavā sausumā; Es tevi vienmēr esmu mīlējis ar mūžīgu Mīlestību; mazini Manas sāpes, liec tām izzust un atgriezies pie Manis, sava Tēva, sava Radītāja, sava Pestītāja ... atgriezies pie savas Dzīvības; lūdzies no visas sirds, un Es tevi uzklausu; tev tiek dāvāta piedošana, ja vien tu pēc tās lūdz!

Indonēzija, liec savus soļus Manās Pēdās, jo tuvu klāt ir Mana Diena, un, kad Es nākšu, tad nākšu ar Uguni – atļauj Man tevi atrast gatavu Manai Valstībai ... lūdz pēc Manām svētībām, un Es tev tās došu; kurš tēvs gan atteiktos palīdzēt saviem bērniem piedzīvot labklājību; cik gan vairāk Es, Dzīvības Avots, dodu ikvienam, kurš Mani lūdz! dēli un meitas, Es esmu jums līdzās un Es jūs svētīju, dāvādams jums Savu Mieru; nāciet un atzīstieties savos grēkos, raugoties Man sejā, un Es atbildēšu jūsu grēku nožēlas saucienam;

Vassula, Es esmu Jahve, tavs mīļotais Tēvs un visu Tēvs; slavē Mani un nevilcinoties Man seko; tagad piecelies un lūdzies lūgšanu „Tēvs mūsu” tā kā Es, tevi pagodinādams, esmu tev to mācījis; Es tevi maigi mīlu!

1995. gada 26. februāris

(Indonēzija.)

Visvarenais Dievs, ar savām lūpām es atkārtāju vārdus, kurus biju dzirdējusi nākam no Tavas Mutes. Es tos runāju daudzām tautām, lai arī viņas liksmotos Tavā Klātbūtnē un priecātos par Tavu Likumu.

Neļauj man pamest novārtā vai aizmirst Tavu Vārdu, neļauj man aizmaldīties no Taviem Baušļiem... Atdzīvini manu dvēseli ar Savu Vārdu, mans Kungs.

Es tev dodu Savu Mieru;

Manu bērniņ, tu neesi bārene; Es Esmu, kas Es Esmu ir tavs Tēvs; tu neesi bezpajumtniece, jo Mana Valstība, Mans Spožums un Patiesība ir tavas mājas; tu nepiedzīvo barības trūkumu, jo Es pats ar Savu Roku piepildu tavu muti no Savas Mutes ar Savu Vārdu; ne scepteri, ne troņi nav augstāk stādāmi par Manu Vārdu, un kam tu pielīdzināsi Manas Bagātības?

Mana Vassula, reiz tu biji izsalkusi pēc Mana Vārda un Manas Sirds; vismaigākā Sirds no visu tēvu sirdīm sēroja, to bija piepildījušas bēdas un žēlums; cik daudzi no jums ir tādi, kāda agrāk biji tu!² un cik vēl daudzus Man būs jāpieceļ un tad jāpabaro ... tomēr jau agrāk ir ticis pravietots, ka šais pēdējās dienās Mana radība iekritīs

¹ Kungs uzrunāja ikvienu.

² Garīgi miruši.

bezdievībā un viņu sirdis kļūs aukstas, tas atstās ietekmi arī uz tiem, kuri Mani neatstums;

ir teikts, ka šajās dienās Sātana vara palielināsies, tomēr Mana Žēlsirdība ir bezgalīga un Mana Līdzjūtība arī; no Sātana mutes nāk lāsti, bet svētība no Manas Mutes pārspēj viņa lāstus; Mana svētība ir Manas Mutes Vārds, kas dod gaismu jūsu tumsībā un tiem, kuri mājā nāves ēnas valstībā; Mana labvēlība ir pār jums visiem, tādēļ visu, ko Es šajās dienās daru, Es daru jūsu paaudzes pestīšanai; meitiņ, tu, tāpat kā agrāk, sapulču laikā cilvēkiem stādi priekšā Mani; izgrezno Manu Namu, un Es izgreznošu tavējo;¹ atdzīvini Manu Namu, tāpat kā Es esmu atdzīvinājis tavējo;² ar savu mīlestību noglāsti Mani, savu Tēvu; strādāsim;

1995. gada 27. februāris

(Indonēzija.)

Mani vēl arvien mulsina Tava izvēle, mans Kungs, un viss, kas notiek ar mani!

nemulsti!³ Es esmu Debesu un zemes Kungs; Es tev apliecinu, ka no Nekā spēju izveidot Altāri, uz kura novietot Savas Bagātības ... pasaki Man: kādā veidā tu esi ieguvusi visas Zināšanas, spēku un degsmi evaņģelizācijai?

Caur Tavu Svēto Garu, Kungs!

jā, caur Mana Svētā Gara spēku; tagad sagatavo sevī vietu, kur Svētais Gars varētu iesēt Debesu sēklas, atļauj Manam Svētajam Garam apkopt tavu zemi un izveidot tevī Ēdenes dārzu zemes virsū; atļauj, Mana mīļotā, Manam Svētajam Garam sadedzināt tevī visus sakaltušos augus un to vietā iestādīt Debesu dēstus un jaunus Vīnogulājus; atļauj Manam Svētajam Garam pārveidot tavu dvēseli vēl vienā Paradīzē, kur Mēs⁴ justos pazemības, miera, mīlestības un prieka ieskauti;⁵ jā, atļauj Manam Svētajam Garam iesakņoties tavas dvēseles pašā vidū un pārveidot to par vēl vienu Paradīzi; tagad sagatavo telpu Manam Svētajam Garam, lai Viņš mājotu tevī un spētu turpināt tevi mācīt, kā dzīvot Patiesu Dzīvi Mūsos;⁶ tagad atkārto šos vārdus:

„Kungs, dāvā mums Savu Valstību, lai mēs varētu iemanot neiznīcību un dievišķību un caur tām ieietu mūžīgajā dzīvē. Āmen.”

iemācies saprast, ka vienīgi Mana Svētā Gara sētās sēklas spēj nest augļus pārpilnībā; bez šīm dievišķajām sēklām tava dvēsele paliks tuksnesis, neiekopta, sausuma pilna zeme! tādēļ nemulsti, meitiņ, par Mana Svētā Gara darbību ...

nāc, Manu skolniecīt, un evaņģelizē Manās sapulcēs; ic;

1995. gada 2. marts

Mans Kungs?

Es Esmu; Miers lai ir ar tevi;

līdz šim Es biju pret tevi iecietīgs un pieļāvu aizkavēšanos, kas ir saistīta ar lietu organizatorisko pusi ...⁷ Es vēlos tevi atsvabināt no šīm lietām, jo tās aizņem Manu laiku! Es tev saku: Es esmu Tas, Kurš tevi izvēlējās Savu Vēstījumu pierakstīšanai; turpmāk tu vairs neizrīkosies ar Manu laiku tā, kā biji to paradusi; Es tev devu dažus noteikumus, bet arī tiem tu nesekoji; pateicoties Manai Žēlastībai, tu saņem Manus Vēstījumus; Mana griba ir, lai tu tos pasludini publiski, kā tu to arī dari, Es vēlos, lai

¹ T.i., dvēseli.

² Atdzīvinājis mani garīgi.

³ Šie vārdi izskanēja kā pavēle.

⁴ Vissvētākā Trīsvienība.

⁵ Tās ir Paradīzes sēklas un dēsti.

⁶ Vissvētākajā Trīsvienībā.

⁷ Kristus man pārmeta, ka laiku, ko parasti pavadīju, rakstot vēstījumus, tagad izmantoju organizatoriskām lietām – ceļojumu organizēšanai, nemitīgai faksu sūtīšanai un runāšanai pa telefonu.

caur tiem tu spētu pamācīt citus; Es tevī ielikšu jaunu sirdi un tajā iededzināšu dzirksti, un tad, pateicoties Manai žēlastībai, tu spēsi pakļauties Maniem noteikumiem; lūdzies un esi ar Mani Aicinājumu laikā; līdz šim Es esmu izturējies pret tevi iecietīgi;

kopš šī brīža Maniem plāniem ir jābūt pirmajā vietā; sākot ar šo brīdi, tu atbildēsi tikai uz Maniem Zvaniem; Mani Vēstījumi ir pirmajā vietā, sākot ar šo brīdi, tu pavadoši savu laiku saskaņā ar Mani,¹ un nepadosies daudzo lūgumu spiedienam, kurus daudzi cenšas tev uzspiest; tāpat tu vairs nepavadīsi tik daudz laika, apspriežoties pa telefonu; cilvēkiem, kuri vēlas dzirdēt „pēdējos jaunumus” no Maniem Vēstījumiem, pasaki, lai viņi pievērstos lūgšanai un izmantotu to, ko jau agrāk Es esmu tiem devis;

Vassula, ikvienam, kurš kalpo „Patiesas dzīves Dievā” Vēstījumu izplatīšanā, atgādini, ka Es esmu Tas, Kurš viņus ir izvēlējis – ja kāds Mani pamet, tad Es atradīšu tam aizstājēju; Es vēlos, lai ikviens no viņiem caurskata savu sirdsapziņu un lūdzoties rod jaunu atvērtību; lai cenšas ieraudzīt trūkstošo, kā arī to, ko Es no jums vēlos;

Sātans novēro ikvienu no jums – viņš ir apzvērējies, ka apturēs Manu Nodomu īstenošanos, stājoties tiem ceļā un izmantojot spēcīgu pretestību no citu puses; viņa draudi ik dienas atskan debesīs; strādājiet nepagurdami, bez vilcināšanās un labprātīgi; Manis labad sadarbojieties ar Manu Garu, un nepaļaujieties uz savējo; ja kāds darbosies sevis paša labā, bez mīlestības, prieka un atdeves, tad Man nāksies iejaukties vēlreiz ...

tu, meitiņ, no šī brīža esi uzmanīga un nomodā; Gudrība turpinās tevi mācīt, tādēļ – vairs nekad!² pilnībā paļaujies uz Mani un turpini izmantot pravieša dāvanu, ar kuru esmu tevi apveltījis; Es esmu ar tevi; ic;

1995. gada 3. marts

Mans Kungs?

Es Esmu; Miers lai ir ar tevi, Mans bērns;

uzklausi Mani: tavā niecībā Es varu paveikt brīnumus, tādēļ pieskaņojies Maniem noteikumiem un nekad neaizmirsti, kā Es darbojos; paturi Mani savā sirdī un tu iegūsi Manu Mieru; nekad neaizmirsti, ko sacīju tev vakar! atvēli Man pirmo vietu, veltī Man daļu no sava laika, lai varētu turpināt pierakstīt Manus Vēstījumus; iepriecini Mani un iegravē Manu Vārdu savā sirdī; Es esmu tavs Laulātais Draugs, un Manam Vārdam ir jātiek turētam cieņā;

lai tavi apkārtējie, kuri līdzdarbojas Mīlestības Dziesmā, izturas pret tevi tā, it kā tevis viņu vidū vairs nebūtu;³ tava darba augļiem viņu rokās ir jāpieaug;⁴

Es, Jēzus, esmu ar tevi; Mana Vassula, atvēli Man pirmo vietu, lai es tev būtu pāri par visu, kas ir pasaulē, un tad trimdas laiks tev nešķitīs tik smags kā pašreiz; Manu bērniņ, stiedzies pie Manis un saproti, cik vērtīga un dārga tu Man esi; Es esmu tavs Draugs un tevī nolūkojos ar mīlestību un līdzjūtību; Es tevi nekad neatstāšu; izturies pret Mani ar maigumu, atbildēdama uz Maniem Aicinājumiem ar dedzību un no visas sirds; Es tevi mīlu, Vassula, un Es tevi nekad neatstāšu; Mana Pilsēta, Es tevi stiprināšu ar Savu Garu;

¹ Kad Kungs man diktē vēstījumus, jūtos mierīga un laimīga. Organizatoriskais darbs man liek sajūst stresu, un es, to darot, zaudēju mieru, jo cilvēki liek man steigties un pieskaņoties viņu vēlmēm. Biju nonākusi līdz tam, ka strādāju citu cilvēku, nevis Jēzus labā.

² Šie vārdi atskanēja ļoti spēcīgi, izklausījās tā, it kā itāliski kāds teiktu BASTA! Es sapratu, ka Jēzus nevēlas, lai es kļūtu par administratori – pat tad, ja tas attiecas uz „Patiesu dzīvi Dievā”, nedz arī, lai es šķiestu laiku, runājot pa telefonu.

³ Tas bija aicinājums sākt uzņemties pastāvīgu atbildību.

⁴ Es ar to sapratu „Patiesas dzīves Dievā” Vēstījumu izplatīšanu un tikšanās, kuru laikā es liecināju.

tagad nāc un apzīmē sevi ar Mana Krusta zīmi ...¹ labi, tagad nāc;

IXΘΥΣ

1995. gada 6. marts

(Pēkšņi Krusts uz maniem pleciem kļuva man par smagu.)

Iesākumā, mans Kungs, Tu ar mātišķu maigumu mani apmīļoji un noraudzījies ikvienā manas elpas vilcienā.

Vai atceries, ar kādu rūpību un gādību tu veidoji mani kā mīkstu mālu – es nekad nejutu, ka tiktu lauzta, un, pateicoties Tavam maigajam pieskārienam, es varēju atsākt savu dzīvi no jauna.

Pēc tam Tu mani piepildīji ar Dzīvības Devēju – Svēto Garu, un kopš tā brīža manas dienas paskrien vēja spārniem, bet es, noskatoties to straujajā plūsmā, gūstu vienīgi iepriecu.

Kādēļ gan vienaldzīgie – tie, kuri nespēj redzēt cauri savai apēnotajai tumsai - šodien mani mīda kājām? Kādēļ mani aizskar tie, kuri dzīvo zem nepārraujama tumsas plīvura un tikai ar grūtībām satausta ceļu, pa kuru tiem jāiet?

Tu man esi apsoltījis, ka viņu varenība tiks nolīdzināta līdz ar zemi, bet viņu gudrība tiks pārvērsta putekļos.

Visi zina, ka Tu izglāb nevainīgos un tos, kuri bīstas pacelt savas acis... Visiem ir zināms, ka Tu ievēro ikvienu darbu un izteikto vārdu... Vai man aizvien ir jātieks satriektai zem gruvešiem?²

Cik gan vēl ilgi man jāpacieš sitieni? Vai mana grīlošanās vēl arvien nezaicina Tevi? Vai es varētu kļūt vēl vairāk par mērķi saviem pretiniekiem, nekā jau esmu?

Bet šobrīd Tevi iepriecina mana atrašanās vietā, kur pat gaisma ir kā nakts melnumā.

ieklausies, Manu jēriņ: Es būtu pavisam neprātīgs, ja tagad sacītu, ka vēlos noņemt no tevis Sava Krusta nastu,³ kuru tu Man lūdzi un tik nesavtīgi vēlējies nest kopā ar Mani! pārbaudījumi, kuriem tu ej cauri Manis dēļ, nav smagāki par tiem, kādi ir jebkuram citam cilvēkam ... meitiņ, nezaudē drosmi un neuzdrīksties teikt: „vai Tas, kurš izvērtē sirdis, nesaprot?” Mana Gudrība nav cilvēkiem izzināma;

raugi! tavs skrējieni vēl nav beidzies, vai tu galu galā neesi sadzirdējusi, cik izmisīgi ieslodzītie Hadešā⁴ klauvēja pie tavām durvīm?⁵ vai neesmu tevi mācījis tā, lai tava sirds izprastu tavas misijas būtību? Vassula! vai neesi dzirdējusi viņu vaidus? naktī piedzīvodamas mokas, šīs dvēseles laužas tavās durvīs cerībā saņemt palīdzību,⁶ patlaban tu esi vāja, tu šaubies un svārsties ... neliec Man vilties ...

bada laikā Es nācu pie tevis, lai tevi pabarotu, bet tavā nāves stundā Es nākšu vēlreiz, lai tevi glābtu, tādēļ dari Mani laimīgu un atļauj Man tevi lietot Savu ieceru īstenošanai; mīli Mani un ļauj šai mīlestībai pieaugt tā, lai parazitīti nekad nepārklātu tavu miesu; vairāk lūdzies un upurē savas lūgšanas Manos nodomos; Es nekad neapslēpšu Savu Vaigu no tevis, nekad;⁷

Manas Mīlestības Augli, Mana Ērkšķu Kroņa Zieds, Manas Baznīcas uzplaukušais Pumpurs, lai tevi nebaida Manas Naglas; Manis dotā Padoma skolniece, vai tu nezini,

¹ Es to izdarīju.

² Gruveši simbolizē garīgi mirušos.

³ Angļu valodā šajā teikumā tiek lietots vārds „unburden” (noņemt nastu), kuram ir divkārša nozīme: a) atvieglot; b) nasta nozīmē arī „orākuls” jeb pravietojums (ebr. val. – ‘massa’). Divkāršā nozīme, ko Kungs vēlējās pateikt, ir: „...ja tagad sacītu, ka vairs nedošu tev pravietojumus ...”. Kas attiecas uz šo vārdu – lasīt Jer 23, 33 – 40.

⁴ Šķīstītava.

⁵ Vairākas reizes starp pl. 4.00 un 4.30 no rīta man ir šķitis, ka šo dvēseļu klauvējienu izgāzīs manas guļamistabas durvis.

⁶ Palīdzību šīs dvēseles var saņemt caur lūgšanām.

⁷ Jēzus šos vārdus izteica ļoti svinīgi.

ka pazemojumi un apmelojumi tevi svētdara? vai esi aizmirsusi, ka esmu tevi izvēlējis par vienu no Manas Baznīcas meitām? vai var būt kas lielāks, kā piederēt Manu Asiņu dzimtai? Es Pats tevi esmu izraudzījis būt par vēstnesi daudzām tautām un mācu tev Svētos Rakstus, pa lāsei pilinot tavā mutē Savas Zināšanas kā medu, kas tek no šūnām;¹ Manas Zināšanas ir saldās, bet arī skābas;² tās ir saldās, jo Es pasludinu Savu Godības pilno uzvaru Savas tautas vidū, bet skābas tās sāpīgās atkrišanas dēļ, kuru Mana Baznīca piedzīvo pirms Manas Uzvaras ... ak,³ paaudze! pār jums šobrīd ir savilkusies tumsības stunda, un nāves laiva, kurā esat iekāpuši, jūs vedīs pretim nāvei;

briesmu signāls jums tika dots aptuveni pirms desmit gadiem;⁴ gandrīz desmit gadus tas ir skanējis jūsu ausīs, bet jūs esat bēguši no Manas Balss, kura visus šos gadus ir dārdējusi jums līdzās ... svešinieki Manā Balsī ir ieklausījušies daudz uzmanīgāk nekā jūs, jūs,⁵ kas ik dienas piesaucat Manu Vārdu un paceļat Mani savās rokās; ak, ja vien jūs spētu ieklausīties; ja vien jūs, kas mirstat, ieraudzītu Manu pestījošo palīdzību! tomēr ēnas plīvurs ir aizklājis jūsu acis ...

ak,⁶ ja vien jūs apzinātos, ka esat pavisam miruši un daļa no jums esat kļuvuši paši sev par kapračiem ... liecinādami pret Manu Svēto Garu un cenšoties apslēpt Manus Darbus, kuri vairo Manu Slavu, jūs tuvināt sevi mūžīgajām ugunīm;

meitiņ, Es tev saku, ka Manas sāpes nav izmērāmas, tādēļ atļauj Man dalīties ar tevi Savā Krustā un atļauj Man turpināt tevi audzināt līdz pat beigām; pievērs Man savas acis un nekad neizlaid Mani no sava skatiena; Es apsolu, ka tavu misiju mēs pabeigsim kopā; izvairies no jebkādas vēlmes organizēt – tas bija šis bīstamās aizkavēšanās īstais iemesls! dari ikvienam zināmu Manu Vēsti un parādi viņiem, ka Es esmu Dievs, Kurš glābj;

IXΘΥΣ

1995. gada 18. marts

(Parīze.

Darbs pie Kunga Vēstījumiem, kurš bija atpalcis par sešiem mēnešiem, tika paveikts divu nedēļu laikā. Divas nedēļas es pierakstīju vēstījumus bez pārtraukuma – katru dienu 7 – 9 stundas. Es atteicos no visas administrēšanas, kura „apēda” visu Jēzum paredzēto laiku, un paklausībā Viņam pievērsos vienīgi Vēstījumu pierakstīšanai. Es arī pārtraucu telefona sarunas un nelasīju man sūtītās vēstules, pāradresējuma tās asociācijai. Es vairs nenodarbojos ar sapulču organizēšanu – tas tika uzticēts „Patiesas dzīves Dievā” asociācijai Francijā.)

Vassula, tavas pūles Mani iepriecina; tu neesi viena; otrkārt, Mani iepriecina tas, ka Mani aizrādījumi netiek uztverti pavirši un nepaiet garām nesadzirdēti; atļauj Man tevi vadīt un būt tavam garīgajam skolotājam; Es tevī esmu licis Savu Pestīšanas Plānu, lai caur šiem Vēstījumiem piepildītos Mana Griba; atļauj Man tevi lietot vēl pavisam mazu brīdi; esi neatlaidīga savu pienākumu izpildē – lai tie tev sagādā prieku; Mana sadraudzība, ar tevi ir saldāka par saldu; nebīsties, ja redzi uz mācāmiem ērkšķus un dzelkšņus – tie būs tik un tā, bet Es tevi pacelšu, lai tu spētu soļot tiem pāri, un viņi tev nenodarīs ļaunu;

¹ Bībeli.

² Atsauce uz Atkl 10, 8 – 11.

³ Kungs nopūtās ļoti dziļi un sāpīgi.

⁴ Attiecīgais vēstījums tika dots gandrīz pirms desmit gadiem – 1985. gada novembrī.

⁵ Es sapratu, ka Kungs šos vārdus attiecina uz garīdzniekiem. Daudzi no viņiem atsakās ticēt pravieša harismai, kura varētu palīdzēt Baznīcai, un tādējādi kļūst par tiem, kuri vajā Svēto Garu – šo harismu devēju.

⁶ Vēl viena dziļa nopūta.

paplašini Manu Vīna dārzu, meitiņ, un Es likšu izplesties tā augļiem tā, ka Manam Vīna dārzam vairs nebūs ne gala, ne malas; Mans Plāns ir izglābt ikvienu no jums, bet Man ir vajadzīga nesavtība un cēlsirdība, lai ar tām izlabotu šīs paaudzes vainas; lielas ir Manas ciešanas, redzot, kā viņi dodas tieši iekšā Mana Ienaidnieka sagatavotajā ugunī;

¹Es Esmu Dzīvības Avots! un no Manām Krūtīm izplūst Dzīvības Straumes! nāciet! nāciet un dzeriet – Es jums neprasišu maksu, ja kādam slāpst, tas lai nāk pie Manis! Es esmu Dzīvība; Es stāvu jūsu priekšā un jūsu visu vidū ...

meitiņ, tev līdzās būs eņģeļu pulki, lai pavadītu tevi² tavā misijā; Es, Jēzus, tevi svētīju un tev saku: „lo tedhal!”³

IXΘΥΣ

1995. gada 21. marts

Lai svētīts ir Tavs Vārds, Kurš mani ir trīskārt svētījis un atļāvis man ielūkoties kopš iesākuma Vissvētākajā Sirdī apslēptajā plānā. Tajā, kurš līdz šim ir ticis atklāts Viņa izredzētajam, kuru Viņš tik ļoti mīlēja.⁴ Tagad arī es Viņā esmu sadzirdējusi Viņa Vēstījumu – neizmeļamo Dārgumu, kurā tikai vienu mirkli bija raudzījusies svētā Ģertrūde.

Pavisam drīz pienāks laiks, kad „viņi vairs nemācīs katrs savu tuvāko un brālis brāli, sacīdami: ‘atzīsti Kungu’, jo visi viņu vidū, no mazā līdz lielajam, Mani pazīs. Jo Es būšu žēlīgs viņu netaisnībām un nepiemēnēšu vairs viņu grēkus.” (Ebr 8, 11 – 12)

Es centīšos palikt uz ceļa, kuru Tu esi izklājis manā priekšā, un nenovirzīties no tā, es rūpēšos par Dārgumu, kuru Tu mums visiem esi devis.

Es esmu ļoti apmierināts ar tavu darbu;⁵ pasmel Manā Sirdī to Neizmeļamo Dārgumu, kuru biju noglabājis jūsu laikiem, kad cilvēku sirdis būs kļuvušas aukstas un nepateicīgas, lepnības un neticības pilnas; Es esmu nolēmis no jauna aizdedzināt šo dziestošo liesmiņu un pārmainīt apziņu, lai tad, kad tie būs dziedināti, viņi atzītu, ka Es esmu Visaugstākais Augstais Priesteris, Kristus un karaļu Karalis;

nāc Man tuvāk un priecājies par visu labo, ko piedzīvo; smelies pārpilnību šajā labklājības Neizmeļamajā Avotā; nezaudē drosmi, ja cilvēki noskatās tevī, nesaprazdami, ka Žēlastība un Žēlsirdība mājō viņu vidū – lūdzies par viņiem; ledus nespēj izturēt uguni; ar Savu Svēto Garu Es izkausēšu šo ledu, tādēļ ļaujies uz Mani un saki: „Pavisam drīz Dievs būs ar mums;”

IXΘΥΣ

tavs Iemīļotais;

1995. gada 30. marts

(Japāna, Tokija.)

Mans Kungs?

Paraugies uz mums no Debesīm, no Savas svētās un godības pilnās mājvietas. Lūk, es stāvu Tavu bērnu vidū, tomēr tik daudzi no viņiem vēl arvien nepazīst Tevi līdzjūtības pilno Tēvu. Tēvs, dari zināmu Savu Vārdu, liec Savam Garam vadīt Tavus bērnus, jo Tu esi mūsu Tēvs.

Tagad atver Debesis un nāc pie mums. Tavā Klātbūtnē tiks aizskarta visa šī tauta un tā atteiksies grēka varas, kas tur viņu savā gūstā.

Tavā Klātbūtnē arī šī tauta tiks saderināta ar Tevi un tiks nosaukta „Saderinātā.”

¹ Pēkšņi Jēzus sāka runāt ļoti skaļā balsī.

² Tikšanās laikā Parīzes Kongresu pilī.

³ „Lo tedhal” (aramiešu val.) nebīsties.

⁴ Svētajam apustulim Jānim.

⁵ Panākusi iekavēto vēstījumu pierakstīšanā.

jā! Es šo tautu saderināšu ar Sevi, Es saderināšos ar tiem mīlestībā un maigumā; beigās tie ar prieku, vienā balsī sludinās Manu Vārdu:

„mūsu Tēvs!”

un tad visa zeme tiks salaulāta ar Mani ... „kā līgavainis priecājas par savu līgavu, tā Es priecāšos par viņiem;”¹

(Vēlāk runāja Jēzus:)

lūdzies par Maniem Japānas bērniem; uzraksti un pasaki viņiem šādus vārdus: šajās tumsības pilnajās dienās Es jums visiem atklāju Savu Svēto Vaigu; Es neesmu nācis, lai, atgādinādams par Savu Klātbūtni, jūs nosodītu; Es esmu nācis, lai aicinātu jūs visus Manā Vissvētākajā Sirdī! Es vēlos aklajiem atgriezt redzi un atņemt to tiem, kuri sakās redzam; Es izvēlēšos vājumu, lai parādītu Savu Spēku un Es izvēlēšos Nabadzību, lai atklātu Savas Bagātības un Savu Godību; atveriet savas sirdis un griezieties pie Manis;

Mans Vārds ir Jēzus, un šis vārds nozīmē ‘Pestītājs’;

drīz, pavisam drīz Es nākšu un eņģeļu pulki līdz ar Mani – patiešām, Mana Atgriešanās ir nenovēršama; palūkojieties sev apkārt – vai neesat pamanījuši Manas Zīmes? nebaidieties no Manis, Es esmu vienīgā Patiesība un jūsu vienīgais Ceļš uz Debesīm;

nāciet pie Manis tādi, kādi esat, negaidiet, kamēr jūs kļūsiat svēti; Mana iemīļotā Japāna, nesaki: „es nevaru runāt; ja arī es ko teiktu, Viņš tāpat mani nesadzirdēs;” šobrīd Es stāvu pie tavu durvju sliekšņa un izstieptā Plaukstā sniedzu tev Savu Sirdi;

Es esmu Vissvētākā Sirds un jums visiem esmu sacerējis jaunu Mīlestības Dziesmu; Žēlsirdība nokāpj pie jums, lai aicinātu tos, kuri Mani nekad agrāk nav meklējuši vai pat pazinuši, pievienoties Manu svēto sapulcei; Raksti saka: „Dievs neuzlūko cilvēka vaigu, bet ikvienā tautā Viņam ir tīkams tas, kas Viņu bīstas un taisnīgi dzīvo”²;

vai jūs nezinājāt, ka Es esmu lēnīgs un lēnprātīgs Dievs, piedodošs un žēlsirdības pilns? jūsu necienīgums Mani valdzina, jo Es esmu Viss un spēju par jums parūpēties; jūsu nespēja Mani aizsniegt iedez Manī ilgas noliekties no Debesīm, lai jūs paceltu pie Sevis; tad atļaujiet Man ienākt jūsu sirdīs, un Es jūs izgreznošu ar Savu Godību! meklējiet Mani un jūs Mani atradīsiet, klauvējiet, un Es jums atvēršu;

pat, ja jūs sakāt: „kas gan esmu, lai ienāktu Tavā Sirdī?”, Es jums atbildēšu: „tu esi Mans bērns, Mans īpašums un Mana sēkla; tu piederi Man un nevienam citam; tu esi nācis no Manis un ne no viena cita, tieši tādēļ Es vēlos, lai tu ienāktu Manā Sirdī.” – jā, iespējams, ka tu neesi Mani meklējis, tomēr Es tevi esmu atradis; šis ir Mans Vēstījums tev, Japāna, Mans bērns;

Es tevi svētīju, atstādams uz tavas pieres Savas Mīlestības Nopūtu;

1995. gada 31. marts

(Oita, Japāna.)

Kad biju ieslodzīta tumsībā un turēta grēka gūstā pazemē, kur nepielūdzami rēgi vajāja manu dvēseli, un, kamēr es domāju, ka man ir lemts tur palikt uz mūžiem, ka esmu aizmirsta un izraidīta no Tavas Mūžīgās Gaismas, Tu, līdzīgs tūkstošiem spožumā mirdzošu sauļu, no Savas Godības nokāpi pie manis un izgaismoji manu briesmīgo nakti.

Pēkšņi es sajutu, ka kāds stāv man līdzās, un mana sirds salēcās cerībā. Elpa slīdēja pār manu seju un atvēra man acis – un Neredzamais Dievs kļuva redzams. Kamēr es vaigu vaigā skatīju Šķīstību, Spožumu un Varenību, manī atgriezās esamība. Visvarenības Dvesma piecēla mani, un es izgāju no sava nelikumības stāvokļa.

¹ Is 62, 5.

² Apd 10, 34 – 35.

pīšļi un pelni, Es tev tagad esmu devis miesas sirdi un dvesis tevī dzīvu darošu garu; lai arī tavs prāts bija iegrimis dziļā aizmirstībā, Mana Žēlsirdība nāca tev palīgā, lai tevi glābtu un dziedinātu; Es sacīju: „Es būšu viņas Laulātais Draugs, viņas Audzinātājs un Aizstāvis, bet viņa būs Mana līgava, Mana skolniece un Mans bērns, kuru Es vadīšu pa brīnišķīgu ceļu; viņas pēdas staigās pa safriem; kad viņai nāksies šķērsot tumšas ielejas, Es būšu viņai kā zvaigžņu gaisma; kad viņa tiks vajāta un dzenāta, Es būšu viņas zizlis un ceļa spieķis; lai arī viņai būs jāšķērso tuksneši un ielejas, viņa nekad nejutīs izsalkumu, nedz arī slāpes – Es būšu viņas Kauss un Mana Miesa būs viņas barība; Mani viņa pielūgs un slavēs, Es būšu viņa Dziesma Manās sapulcēs”;

un tagad, Mans izredzētais bērns, saņem drosmi, tavs skrējieni vēl nav galā, un Es to pabeigšu kopā ar tevi, Mana Roka tur tavu roku;¹ dzīvo Mierā un atļauj Man ik dienas tevi mācīt! Es mācīju Savus mācekļus un tos audzināju, un, tāpat kā Es esmu barojis viņus ar Savu Vārdu, tā arī Tas, Kurš tevi uzcēlis, tevi pabaros; Savā Svētajā Garā Es tevi mācīšu izvairīties no visa ļaunā; vai tu vēl arvien esi gatava mācīties no Manis?

Jā, Kungs!

labi; tad tu arī iemācīsies; Mans Tēvs un Es turpināsim izliet pār tevi pravietiskās Pamācības ... Man sagādā baudu iespēja mācīt, it īpaši tādas dvēseles kā tavējā, kurām ir jābūt atkarīgām vienīgi no Manis un atvērtām Man, dvēseles, kas līdzinās bērniem, kuri dedzīgi ilgojas patikt savam Skolotājam! Mani iepriecina šādas dvēseles;

visbeidzot, attiecībā uz Saviem Vēstījumiem vēlos piebilst vēl ko – esmu nolēmis pasteidzināt Savu Atgriešanos; Es vairs pārāk ilgi negaidīšu, lai atgrieztos pie jums; lai arī daudzi atsakās tam ticēt, tie ticēs, kad tas notiks, tomēr tad viņu sirdis nebūs sagatavotas, lai Mani pieņemtu; Mana Atgriešanās ir nenovēršama, un tādēļ, meitiņ, Es biju noraizējies un vēlējos, lai tu pasteigtos un pabeigtu to darbu, ko Tēvs un Es esam tev uzticējuši Manā Svētajā Garā; Mans Dārgums, atļauj Man turpināt diktēt Vēstījumus, bet tu neatliec to pierakstīšanu uz vēlāku laiku;

Es esmu tev ļoti pieķēries un palīdzēšu tev labot tavu sirdi un būt Man patīkamai; vai redzi? vai nu tu redzi, kā Es atbrīvoju tevi no organizatoriskās nastas? tagad tu būsi vienīgi Manējā; Es tevi aicināšu, un tu būsi brīva Man atsaukties; pārējie Mani Vēstījumi tev tiks doti tieši pirms tās dienas, kad parādīsies Antikrists ...

Kā mēs varēsim turpināt savu darbu, kad viņš parādīsies?

tikai nedaudz vairāk kā trīs dienas un trīs naktis² jūs nevarēsiet turpināt savu darbu tā, kā to vēlētos; bet šo klusumu pārtrauks Manis Paša Roka, kad tā atvērs sesto zīmogu;³ priecājieties, jo pavisam drīz Es būšu ar jums! visi sadzirdēs Manu Balsi, Mani ienaidnieki nodrebēs un sitīs sev pie krūtīm;

šodien kopā ar jums Es piedzīvoju tieši tādu pašu agoniju, kādu izjutu Ģetzemanes dārzā;

nāc, Vassula, Es tevi svētīju par to godu un slavu,⁴ kādu tu Man devi, kā arī par tavu laiku, ko tu Man veltī, lai Es varu rakstīt ar tavu roku;

Piezīmes – lai lasītājs labāk izprastu iepriekš uzrakstīto.

„Tikai nedaudz vairāk kā trīs dienas” – Atkl 11, 11 – „Pēc trīsarpus dienām Dievs iedvesa viņos dzīvību, un tie piecēlās” ...

Tas attiecas uz diviem lieciniekiem, diviem praviešiem – Eliju un Mozu. Tāda pati pravietiskā kalpošana, kāda bija Elijam un Mozum, šodien ir divām Sirdīm – Marijas

¹ Tam ir divkārtīga nozīme – Kunga Roka palīdz man rakstīt un arī staigāt.

² Simbolisks skaitlis, kas norāda uz trīsarpus gadiem.

³ Skatīt ‘piezīmes’ vēstījuma beigās.

⁴ Tas attiecas uz sapulcē teikto.

Bezvainīgajai Sirdij un Jēzus Vissvētākajai Sirdij. Elija pārstāv pravietisko kalpošanu un, līdzīgi Jānim Kristītājam, kurš nāca tai pašā Elijas garā, sagatavo Kunga atnākšanu. Mozus pārstāv Likumu. Uz trīsarpus dienām visi dievišķie pravietojumi apklusīs – tas būs Antikrista valdīšanas laiks.

„Paies viens gads un vēl divi gadi, un viens pusgads, un, tiklīdz svētās tautas postītāja vara būs galā un beigsies svētās tautas klīšana, tad viss tas piepildīsies un notiks!” (Dan 12, 7)

„Kad tie būs beiguši savu liecību, tad zvērs, kas izkāpj no bezdibeņa, tos uzvarēs un nokaus.” (Atkl 11, 7)

„Un dažādu tautu un cilšu, valodu un tautību ļaudis redzēs viņu miesas trīs ar pus dienas un neļaus viņu miesas likt kapā. Zemes iedzīvotāji priecājas par tiem un ir liksmi, tie sūtīs dāvanas cits citam, jo šie divi pravieši mocīja visas zemes iedzīvotājus.” (Atkl 11, 9 – 10)

„Bet šo klusumu pārtrauks Manis Paša Roka, kad tā atvērs sesto zīmogu.” Šie vārdi liecina par Antikrista trīsarpus gadus ilgušās valdīšanas galu.

„Un pēc trīsarpus dienām dzīvības gars no Dieva iegāja viņos, un viņi cēlās kājās, un lielas bailes uznāca visiem, kas tos redzēja. Un viņi dzirdēja stipru balsi no debesīm uz tiem saucam: Kāpiet šurp augšā! Un viņi pacēlās mākonī pret debesīm; viņu ienaidnieki noskatījās viņos.

Tanī pašā stundā notika liela zemes trīce, desmitā pilsētas daļa sagruva, un šinī zemestrīcē gāja bojā septiņi tūkstoši cilvēku, un pārējos pārņēma bailes, un tie deva godu Dievam Debesīs.” (Atkl 11, 11 – 13)

„Un es redzēju, kad Viņš atdarīja sesto zīmogu, tad notika liela zemestrīce, saule tapa melna kā saru maiss, viss mēness tapa kā asinis...” (Atkl 6, 12)

„Visi sadzirdēs Manu Balsi – Mani ienaidnieki nodrebēs un sitīs sev pa krūtīm.”

„Viņi sacīja kalniem un klintīm: krītiēt pār mums, apslēpiet mūs no Tā Vaiga, Kas sēd goda krēslā, un no Jēra dusmām.” (Atkl 6, 16)

1995. gada 3. aprīlis

Mana Sirds ir tavs Mājoklis – nekad to neaizmirsti! Mans bērns, Es, Visaugstākais Priesteris, tev saku: mīli Manus priesterus un lūdzies par viņiem; tagad klausies un pieraksti šo:

Es mācīšu tavu paaudzi, lai tad, kad viņi lasa Manu Grāmatu,¹ viņi to arī izprot; Altāri, atļauj Man uz tevis novietot Manas Zināšanas – Manas Vissvētākās Sirds Neizsmeļamos Dārgumus, lai visu tautību, rasu, valodu un tautu cilvēki varētu nākt un tās izmantot savā labā; un, kad viņi to darīs, Es viņus atdzīvināšu un darīšu skaidras viņu acis, jo Mans Vārds atjauno;

ja kāds mīl Manu Vārdu, lai tas panāk uz priekšu; ja kāds Mani mīl, tas turēs Manus Vārdus, un Mans Tēvs viņu mīlēs, un Mēs nāksim pie viņa un viņā ņemsim sev mājas vietu; izjūti tikpat lielu vajadzību pēc Mana Svētā Gara, kādu tu izjūti pēc gaisa, ko elpo; lūdz Manam Svētajam Garam – Dzīvības Devējam – nākt pie tevis un darīt tavā dvēselē jaunus brīnumdarbus ... lūdz Svēto Garu, lai Viņš tev atklāj Manu līdzību, Manu sakāmvārdu un tava laika pravietojumu apslēpto nozīmi;

pilsēta² nevar tikt uzcelta bez pamatiem,³ jo tad Svētais Gars nevar tajā iemānot; nāc un mācies: Jaunas Debesis un Jauna Zeme būs tad, kad Es tevī uzcelšu Savu Troni, jo Es došu Dzīvības avota ūdeni par brīvu katram, kurš izslāpis;⁴

¹ Bībeli.

² Ar ‘pilsētu’ esam domāti mēs.

³ Pamati ir pilnīga sevis atdošana Dievam – tad Viņš kļūst par mūsu pamatu.

⁴ Atkl 21, 6.

tad nu atļauj Manam Svētajam Garam ievest tevi Manā Valstībā un Mūžīgajā Dzīvē; lai līdz pat tavai nāves stundai ļaunajam garam vairs neizdodas gūt varu pār tevi; ja vien tas būtu nepieciešams, Es jebkurā mirklī nešaubīdamies atdotu Savu Dzīvību, lai tevi atpestītu; ļauj Manam Svētajam Garam apstrādāt tavu zemi un izveidot tevī Ēdenes dārzu zemes virsū; atļauj Manam Svētajam Garam likt uzplaukt un uzziedēt tevī Jaunajai Zemei, lai tava pirmā zeme – Sātana īpašums – izdiltu un iznīktu; tad atkal no jauna tevī atmirdzēs Mana Godība, un Manā Dievišķajā Gaismā uzdīgs un izaugs visas Svētā Gara sētās dievišķās sēklas; atļauj Manam Svētajam Garam nākt pie tevis un kā varenai, rūcošai ugunij tevi šķīstīt, sadedzinot visus tevī palikušos sakaltušos augus,¹ un to vietā iestādīt Debesu dēstus un krāšņus vīna dārzus;² no tās dienas un uz priekšu Es būšu viņu sargs ...

lai tava vecā zeme, kas nav nekas cits kā vien postaža un drupas, tad sauc uz Mani, un Es apžēlošos par tavu kaunpilno stāvokli ... tavi nedaudzie atlikušie koki ir sakaltuši un nolauzti, derīgi vienīgi ugunskuram; tāpēc atļauj Manam Svētajam Garam pārvērst tavu dvēseli otrā Paradīzē, Jaunajā Zemē, kur Mēs³ tevī varēsim izveidot sev Mājvietu; jo redzi – ziema ir pagājusi, un tavā zemē jau parādās pirmie ziedi; vai redzi? – vīna dārzā parādās pirmie ziedi, izplatot savu smaržu – tā ir Mūsu Paradīze, tās ir Mūsu Debesis;

Mēs nāksim Savā Dārzā, lai ievāktu visus tā augļus; Mēs ienāksim Savā Dārzā un atpūtīsimies tavu tikumu paēnā – kas būs kā strūklakas, dzīvā ūdens avoti, kā zaļojoša ieleja, kurā aug koki, kas izplata vīraku, kā ganības, vīna dārzs un mirru kalni; jo Mums patīk pazemība un iepriecina mīlestība, miers Mūs pagodina, bet prieks Mūs apbur, – šie visi augļi ir tikumi, kas ir patīkami Mūsu Acīm; tad atļauj Svētajam Garam tevi disciplinēt un parādīt tev, ka šī veselīgā mācība ir Dzīvība;

sagatavo vietu Manam Svētajam Garam, lai Viņš varētu dzīt saknes tavas dvēseles pašā viducī un augt tajā; tur, kur agrāk ir auguši tūkstošiem ērkšķu un dzelkšņu, Mans Svētais Gars būs Dzīvības koks tevī; Mana Valstība, kuru tu iegūsi, pateicoties Manai Žēlsirdībai, vadīs tevi pretim neiznīcībai un dievišķībai, lai iemantotu mūžīgo dzīvību; Vassula, salīdzini sevi ar to, kāda tu biji agrāk – vai redzi, kā Mans Svētais Gars veco zemi ir pārvērtis Jaunā Zemē? vai redzi, ka vienīgi Viņa stādītās sēklas var nest labu augļu pārpilnību? vai redzi, ka bez Viņa Klātbūtnes tava zeme būtu palikusi neapstrādāta, izkaltusi un kaila kā tuksnesis?

Kungs, bet kā ar Jaunajām Debesīm?

Jaunās Debesis? arī tās būs tevī, kad Mans Svētais Gars svētumā valdīs pār tevi; Mans Svētais Gars, atspīdēdams no Mana Troņa, apgaismos tavu tumsību kā varena un spoža saule pie debesīm, jo tev tiks dots Vārds, kurš tev palīdzēs domāt un runāt tā, kā Es to vēlētos – viss izteiktais būs saskaņā ar Manu Tēlu un domām; viss, ko tu darīsi, būs pēc Mūsu līdzības, jo tevī runās tava Tēva Gars; tava jaunā Pasaule ar Manu Svēto Garu dosies iekarot pārējās zvaigznes⁴ Manam godam, un tos, kuri nebija ievērojuši Manu Likumu un tika aizrauti projām tumsībā kā pārejoša ēna, nekad neiepazīstot nedz cerību, nedz svētumu, ko Es biju paredzējis jūsu laikiem;

Altāri, Jaunās Debesis parādīsies tad, kad no augšienes, no visaugstākajām Debesīm pār jums tiks izliets Svētais Gars; jā, Es patiešām sūtīšu Savu Garu jūsos, lai jūsu dvēseles pārveidotu par Savām Debesīm, par Jaunajām Debesīm, kurās Es trīskārt varētu tikt pagodināts; un tā kā to ceļš, kuri būs saņēmuši Manu Svēto Garu, tiks taisnots, tā arī viņu tumsa un nomāktība tiks apgaismotas un pārveidotas liesmojošas

¹ Sliktos ieradumus un grēkus.

² Tikumus.

³ Vissvētākā Trīsvienība.

⁴ Simbolizē cilvēkus.

zvaigznēs, kuras viņu gara tumsību tagad izgaismos uz mūžīgiem laikiem; pavisam drīz debesis un zeme izzudīs, jo jūsos atmirdzēs Mana Troņa mirdzošā godība;

Es, Jēzus, jums saku: Es, Augstais Priesteris Debesu augstumos jūs aicinu nākt pie Manis, tuvojoties Manam Žēlastības Tronim, jums tas ir aizsniedzams; nāciet pie Manis un jūs mantosiet Manu Debesu Valstību;

1995. gada 12. aprīlis

Mans Kungs?

Es Esmu; Miers lai ir ar tevi; vai tu šodien rakstīsi kopā ar Mums¹?

Vienīgi tad, Kungs, ja Tu to vēlies.

jā, Mēs to vēlamies ... ja tu, maziņā, paliec ar Mums, tu piedzīvosi ievērojamu izaugsmi, un tādēļ vai tu, kas piederi Vissvētākajai Trīsvienībai, esi gatava Mums kalpot? kalpojot Mums, tu Mums arī paklausīsi un pagodināsi Mūs;

Es ar vislielāko prieku Jums kalpošu.

dari Mūs pazīstamus caur to veidu, kādā Mēs esam nākuši pie tevis, bet pēc tam atļauj Mums izdziedāt caur tavu muti Mūsu jauno Dziesmu,² tad tie, kuri vēl nav pasaules varu samaitāti, tiks ievesti Mūsu Neiznīkstošajā Gaismā; šodien Mēs tevi sūtām kā liesmojošu uguni, lai tu atdzīvinātu to mirgojošo liesmiņu, kura ir gandrīz apdzisusi cilvēku sirdīs;

- Mūsu Klātbūtne šajā Aicinājumā ir piedošana, Mūsu Klātbūtne jūsu vidū ir – laipnība un maigums, tomēr drīz Mana Balss jūsu vidū būs dzirdama kā pērkona dārdis;

- Mana Balss būs Taisnības balss, Es nākšu, lai šķīstītu zemi; šī šķīstīšana līdzināsies nelielai Tiesai, un tā būs taisnīga;

(Jēzus Vēstījums Amerikas Savienotajām Valstīm.)

saki viņiem šādus vārdus: lai arī daudzus Es pats caur Savu Aicinājumu esmu atvedis atpakaļ pie ticības, tomēr zeme savā dumpīgumā turpina klīst projām no Manis, sausuma dēļ tā pamazām izkalst; ja šajās dienās Manas Acis nemitīgi lej asins asaras, tad tikai to dēļ, kuri, lai arī redzējuši Manu Godību, Žēlsirdību un Manu vareno iejaukšanos šajos pēdējos gados, tomēr vēl arvien padodas kārdinājumam lūkoties atpakaļ uz to, ko Es jau sev esmu vēlējies sagraut!

kur esat jūs, tie, kas skaitīja minūtes pirms satikšanās ar Mani? kur ir zudusi jūsu dedzība, ar kādu jūs agrāk aizstāvējāt Manu Vārdu un turējāt to svētu? jūs, kas agrāk bijāt tālu no Manas Sirds un nācāt pie Manis, sakot: „es esmu nevesels”, un Es jūs dziedināju, tomēr jūs atkal esat pievērsušies vienaldzībai;

Savās ciešanās Es saucu uz jums, bet tik daudzi ar nicinājumu noraida visus Manus brīdinājumus! Es saku: „nogādā Manus Vēstījumus visām pilsētām, lai tās izmaina savu dzīvi”, bet drīzāk Manu Balsi noslāpē tumsība, kas pārņēmusi Manas pilsētas ... vai Man jūsu acīs ir tik maza vērtība? Es jūsos iedvesu dzīvu darošu garu – vai Es vairs neesmu vērtīgs jūsu acīs? tik daudzi no jums lasa un pārlasa Manus Vēstījumus, tomēr nedzīvo pēc tiem, jo jūs, Mani bērni, lasāt bez izpratnes;³

vienā mirklī jūsu sirds ir iedegusies un jūsu lūpas Mani slavē, bet nākamajā mirklī liesma jūsos jau ir apdzisusi;

- kā tēvs izturas pret saviem bērniem, tiks maigi Es esmu izturējies pret jums un esmu jūsu sirdīm atklājis to Neizsmeļamo Dārgumu, kas bijis paslēpts paaudžu acīm, bet ticis paglabāts jūsu Laikam – Laikam, kad pasaules aukstuma dēļ Zināšanas un Ticība tiks nicinātas; Mans Dārgums tika paglabāts beigu laikiem, kuros jūs dzīvojat, kad

¹ Jēzus runā Dieva Tēva un Svētā Gara klātbūtnē.

² Vēstījumus.

³ Daudzi svarīgi šajos vēstījumos doti pravietojumi ir piepildījušies, tomēr neviens to nav pamanījis.

cilvēkiem viņu labsajūta un patika būs svarīgāka nekā Dievs, un paši sevi drīzāk nodos ļaunajam nekā labajam;

no Savas Vissvētākās Sirds Es pār jums straumēm izleju Savu Neizsmeļamo Dārgumu; kā ūdenskritums tas līst pār kalniem un piepilda ielejas, darīdams jūs stiprus mīlestībā un sagatavodams Manai Valstībai; Es esmu bijis kā strauts, kurš izšļācas aizās, gāžas lejup no kalniem un aicina pie sevis slāpstošo; šajos pēdējos gados Es esmu jums dāvājis visu, ko vien Debesis var dāvāt, tādēļ pasakiet Man – ko gan vēl Es būtu varējis darīt, lai jūs izglābtu, ko jau neesmu izdarījis?

Mani bērniņi, iesākumā Es jums devu Savu Likumu, lai tas jūs uzturētu dzīvus; Mans Likums līdz pat šai dienai netiek ievērots, jo jūs nedzīvojat Dieva mīlestībā; kamēr jūsos nav mīlestības uz savu Tēvu Debesīs, jūs nevarat arī mīlēt savu tuvāko un nevarat teikt, ka esat paklausīgi Baušļiem; kamēr jūsos nekļūst dzīvs tas, kas jums tika mācīts iesākumā, jūs vēl arvien neesat iesakņojušies Manī; kā jūs var sacīt: „es dzīvoju Jēzū un manā Tēvā”? vai neesat dzirdējuši, ka divi vislielākie baušļi ietver sevī visu Likumu? Es jums nopietni jautāju: kāds labums ir cilvēkam, ja tas iegūst visu pasauli, bet pazaudē Mīlestības dāvanu? zaudēt Mīlestības dāvanu nozīmē zaudēt Dieva pazīšanu, jo, kam nav mīlestības uz Tēvu, tas jau ir pārkāpis visus Baušļus;

Es jums saku: ja jūsu mīlestība nekļūst dziļāka, nekā tā ir tagad, tad jūs nekad nevarēsiet iekļūt Manā Valstībā; iemācieties pagodināt Tēvu un mīliet Viņu, lai Tēvs un Es varētu jūsos ņemt Sev mājvietu; mācieties alkt un ilgoties pēc Tēva, lai jūsu dzīve kļūtu par nemitīgu lūgšanu; ja jūs sakāt, ka esat no Dieva, tad mīliet cits citu tikpat daudz, cik Es jums esmu mīlējis, lai jūs dzīvotu Patiesu dzīvi Dievā;

vai visus šos gadus, kamēr Es esmu jums mācījis, jūsu prāti nav aptvēruši Manu Godību? pavisam drīz Es atgriezīšos pie jums, tādēļ neuzdrīkstieties sacīt: „man vēl ir laiks izaugsmei”; nāciet pie Manis tūlīt pat un nožēlojiet grēkus! nožēlas auglis ir Mīlestība, tādēļ nāciet un mācieties būt žēlsirdīgi savā mīlestībā uz savu Debesu Tēvu; mācieties mīlēt ne vien savus tuvākos, bet arī tos, kurus uzskatāt par saviem ienaidniekiem; ja esat pret viņiem žēlsirdīgi, tad arī jūsu Debesu Tēvs parādīs jums žēlsirdību; Manā Saimē ir vieta vienīgi mīlestībai;

Es jums esmu saucis vārdā, lai dotu jums Cerību; Es esmu atvēris Savu Vissvētāko Sirdi un devis jums visas tajā esošās Bagātības un Dārgumus, kurus gadsimtiem ilgi biju tajā apslēpis; Es esmu nokāpis no Sava Troņa, lai nostātos jūsu vidū ar Savu Sirdi Plaukstā un dāvātu jums visus tajā esošos Dārgumus; kad Es atvēru Savu Muti un runāju, jūs pārņēma izbrīna par Manu pilnīgo skaistumu; lai ierosinātu jūsu mīlestību un jūs pieceltu, Es dvesu pār jums Savu izsmalcinātāko smaržu; savas atgriešanās jaunības gados jūs brīvprātīgi atvērāt Man savu sirdi un lūdzāt, lai Es jūs vadu ar Savu Gana zizli, un Es to arī darīju; tomēr tikai nedaudzi no Mana ganāmpulka palika aplokā; jūsu pretošanās grēkam kļuva arvien vājāka; pamazām jūsu soļi aizklīda projām no Manas Sirds, un jūs strauji virzījāties pretim spītībai un maldiem ...

jūs kļūvat pārāk izlepuši, tādēļ ērkšķi un dzelzšņņi nomāca mazo mīlestības stādiņu, kurš auga un Mani tik ļoti iepriecināja un pagodināja; kā gan varat sacīt, ka ievērojat Manus Baušļus, ja nesaudzīgi pārbaudāt savus tuvākos? Es un Mans Tēvs esam veikuši visu ceļu lejup no Debesīm, lai jums atgādinātu atvērt Mums savas sirdis un pieņemt Mūs vēl pirms Manas redzamās atnākšanas uz zemi; lūdzieties, lai šī Stunda jūs nepārsteidz nesagatavotus, ar akmens cietu sirdi; lūdzieties, lai, pienākot šai Stundai, jūsu gars nebūtu tukšs;

ar atvērtu sirdi nāciet pie sava Karaļa, un arī jūs varēsiet būt Viņa dievišķā Galda – Mīlestības – līdzdalībnieki;

1995. gada 28. aprīlis

Vassula, Mana draudzene, ļauj Man tev izdziedāt himnu, kas ir Manā Sirdī!

raksti: ak, Mana tauta, Mani draugi, Mana dzimta, jūsu Kungs nāks un atpūtīsies jūsu sirdī; jūs tiksiet atjaunoti Manā Klātbūtnē, jo Es esmu jūs nolēmis apņemt ar atpestīšanas dziesmām; Es esmu nolēmis sapulcināt visas zemes tautas un tās mācīt; Mana Jaunā Dziesma ir tikusi sarakstīta tādēļ, lai tiktu pagodināts Mans Vārds; vai neesat dzirdējuši, ka Mans mērķis ir cilvēces Pestīšana? Mans Plāns pastāv uz mūžiem, bet Manas Sirds nodomi uz audžu audzēm;

Austrumu Nams, klausies! neesi kurls pret Maniem kliegzieniem! mīļotais Austrumu Nams, tu gaidīji, ka Mana Valdīšana nokāps no Debesu augstumiem, lai tevi glābtu, un tagad Es tev saku: dienu pēc dienas tu kļūsi varenāks savā tronī, jo redzi – no tavas zemes izdīgs cerības Asns, taisnības un pilnīga miera Asns, un šī Nama iedzīvotāji it visur izplatīs mieru ... Mana Austrumu Nama meita, pasludini to ar prieka saucieniem, ej un pasludini Manus Vārdus, sakot:

„Kungs nāk no Sava svētā mājokļa,

lai mierinātu Savu tautu un nostiprinātu Savu Baznīcu;”

šodien Manas Acis noraugās cilvēkā, kurš ir nolikts par labu zīmi, un viņam tiks piešķirts kronis; tas ir viņš, kurš uzdīgst Austrumu krastā, un viņš Mani pagodinās ... Mani eņģeļi nonāks, nesdami savās rokās karaliskos amata simbolus, tie saposīs viņu un nosēdinās tronī valdnieka godā;

ak, Vassula! dejo un kliegz aiz prieka, jo šī diena ir pavisam tuvu; Es jau tagad daru visu, lai jums atnāktu šī svētķu diena,¹ lai visu agrāko neveiksmju vietā atnāktu prieks;

Tradīcijas Nams, vai neesi to dzirdējis? vai neesi vēl sapratis, ka no tava namā Es tikšu trīskārt pagodināts? vai neesi dzirdējis, ka tavai Atvasei Es dāvāju Savas Debesu svētības? tāpat, kā agrāk tu biji par lāstu daudzū tautu vidū, tā tagad Es esmu nolēmis tevi augšāmcelt un darīt par dziedinošu balzāmu Manam Rietumu Namam un par svētību tautām; Austrumu Nams! dīgst uzvarošs Asns, kurš darīs vienotu Manu Namu!

Manas lūpas notrīs aizkustinājumā, un Mana Sirds dzied svaīdītajam ... dzirdot viņa soļus, bezdibenis rēc neprātīgās dūsmās, jo Mans Nams būs vienots; Austrumu Nams un Rietumu Nams dzīvos kā viens – Mans Vārds būs viņus vienojošā saite, kas ietērs tos pilnīgā mierā, vienotībā un mīlestībā; Mans Jaunais Vārds būs ķēnišķīgā goda zīme starp šiem diviem Namiem ... tas notiks jau pavisam drīz, vēl tavā laikā, tādēļ nesaki, ka Kungs atkal kavējas nākt;

Es sacīju, ka aiz Mīlestības pret jums visiem esmu nolēmis pasteīdzināt Sava Plāna piepildīšanos; Es esmu nolēmis kopā ar Saviem karapulkiem samīdīt Manu ienaidnieku,² un abus Zvērus³ ātrāk, nekā bija paredzēts!

nāciet un mācieties: izpostīšanas vadītāji patiesībā ir trīs dēmoniskie gari,⁴ kuri veido trīsstūri – katrs savā stūrī, un tie ievē visu pasauli savā netīrajā nekrietnības pasaulē; apreibuši no svēto asinīm un visu to asinīm, kuri aplicina Manu Dievišķību; vai neredzat? lai pabeigtu savu iznīcības darbu un vainagotu to panākumiem, viņiem nāksies atbrīvoties no Pētera sēdekļa un no tā, kurš tajā sēž; viņu mērķis ir iznīcināt Manu Baznīcu ... tomēr nebīstieties, jo Es esmu apsollījis, ka „elles vārti To neuzvarēs”,⁵

jā, tāda ir pašreizējā situācija; iznīcības vadītāji, lepodamies un spīdēdami ar saviem zinātniskajiem grādiem, patiesībā ir nekrietni un aptraipījušies, bet viņu smirdoņa

¹ Jēzus vēlas pateikt – Vienotība.

² Sātānu.

³ Atkl 13, 1 – 18.

⁴ Atkl 16, 13 - 14.

⁵ Mt 16, 18.

pašreiz ir aplājusi visu pasauli; par viņiem Raksti saka: tie spēj darīt brīnumus¹ un ar savām spējām pavedina desmit pasaules torņus, bet no tiem – visas pasaules tautas; visi padodas viņu burvestībām ... kad viņu karapulki būs nokomplektēti, tie pacels savas varas simbolus² un kopā ar trīs nešķīsto garu spēkiem tie nāks, lai karotu pret Manu Mūžīgo Upuri; Raksti par to saka: „Dieva Visuvaldītāja Lielās Dienas cīņa ...” (Atkl 16, 14) patiesībā šī lielās netaisnības un lielo bēdu stunda jau tagad nāk pār jums, bet Es viņus sakaušu, jo esmu kungu Kungs un karaļu Karalis; un Debesis kopā ar visiem svētajiem, apustuļiem un praviešiem svinēs viņu bojāeju;³ Es parādīšos balta zirga mugurā, kā taisnības karavīrs,⁴ Es atmaksāšu par visiem Saviem svētajiem, apustuļiem un praviešiem⁵ un izteikšu spriedumu pret pūķi,⁶ Zvēru, viltus pravieti jeb otro Zvēru un pret trīs nešķīstajiem gariem,⁷ un ar Savu zobenu Es cirtīšu katram no viņiem;⁸ un dārdēdami sagrūs viņu uzceltie torņi - abu Zvēru sekotāji, kuri slēpjas zem zinātnieku maskām! kā asi dzelkšņi tie ir iedūrušies Manā Miesā, bet katru no tiem Es izraušu un sadedzināšu ugunī,⁹ un Mana Elpa kā uguns aprīs arī pārējos ...

tā kā nekas nevar palikt apslēpts Manām Acīm, tad Es jums saku: pār katru tautu Zvērs un viņam līdzīgie ir iecēlušies par valdnieku kādu no savējiem, kurš savu autoritāti ir nostiprinājis pat pār zāles stiebriem; - Es esmu ar jums, lai jums iemācītu pareizu izpratni; raksti: jau tagad otrais Zvērs, kurš ir pirmā kalps, izrāda savu milzīgo spēku, nemītīgi noraudams zvaigznes no debesīm,¹⁰ un sviezdams tās pret zemi kā vīģes; klausies un saproti: viņa¹¹ vara „izaugs līdz pat Debesu karapulksam un noraus kādus no šā pulka un no zvaigznēm zemē, un samīs tos; tas pacelsies savā pārmērīgajā iedomībā līdz pat šī pulka vadonim, tā, ka tas pēdējam atņems Mūžīgo Upuri, un liks negodā Viņa svētnīcu;”¹²

viņi ir tie, kuri agrāk bija, bet nu viņu vairs nav, viņi ir tie, kuri pārstājuši būt – Debesu karapulki un zvaigznes, kuri agrāk bija Mans Īpašums, tomēr izlēma novērsties no Manis un kļuva par Zvēra līdzstrādniekiem; „tie visi ir vienis prātis un nodod savu spēku un varu Zvēram;”¹³ ik dienas viņi Mani pārdod un zaimo Mani Manā Mūžīgajā Upurī – Dievišķās Mīlestības Vissvētākajā Sakramentā; vai redzi? vai redzi, cik liels sajukums nāk?

lai tagad tava balss atskan pār visu zemi un Mana Vēsts līdz pat zemes galiem; saņem Manu Mieru, lai varētu strādāt mierā; slavē Mani par to, ka esmu tavai dvēselei devis jaunu dzīvību ...

Gods lai ir Dievam!

Es Tev pateicos no visas sirds... Es pateicos Tev!

Es esmu tikusi atdzīvināta un Tu esi man dāvājis miesas sirdi, un mana miesa ir uzdzīvējusī no jauna.

¹ 2 Tes 2, 9.

² Tai pašā laikā es sadzirdēju arī vārdu „karogs”.

³ Atkl 18, 20.

⁴ Atkl 19, 11.

⁵ Atkl 18, 20.

⁶ Sātānu.

⁷ Dēmoniskajiem gariem (Atkl 16, 13).

⁸ Lasīt Atkl 19, 11 – 21.

⁹ Atkl 19, 20.

¹⁰ Tikumīgas dvēseles.

¹¹ Zvēra vara.

¹² Dan 8, 10 – 11.

¹³ Atkl 17, 13.

Izvēlēdamies mani, tu mani augšāmceļi, lai es baudītu Tavu labvēlību un dzīvotu Tavā Namā visas sava mūža dienas.

Lai ir slavēts Dievs, kurš man ik stundas atļauj baudīt Viņa jaukumu, maigumu un žēlastības. Dieva Vārds ir Dzīvība. Māci manu mēli sludināt Tavu Labumu un slavēt Tavu Svēto Vārdu mūžīgi mūžam. Āmen.

nāc, Es tevi svētīju; Es turpināšu tevi pabarot un rūpēšos par tevi;

1995. gada 1. maijs

Mans Kungs! Lai Tavs Svētais Vārds tiek slavēts uz mūžiem!

Mana sirds gaviļē Tavā Klātbūtnē un es priecājos par Tavu labvēlību. Es cenšos nekavējoties izpildīt visu, ko Tu man uztici darīt.

Tavā Klātbūtnē es piedzīvoju Tavas Sirds piemilību, bet Tavas mācības ir Dzīvība, Prieks, Miers, Mīlestība un Svētums.

Tavas mācības ir kā Dziesma mūsu dvēselei, tās atklāj Tavas Valstības apslēptos noslēpumus.

Bet, kad es no visas sirds un no visa spēka dziedu Tavu Mīlestības Dziesmu, kad es slavēju Tavu trīskārt Svēto Vārdu, viņi nāk, lai mani sabradātu, un dēvē par ļauna darītāju. Tie apsēžas tiesnešu krēslos ar melu scepteri rokās, vienmēr mēģinādami izdomāt jaunas apsūdzības. Kad viņi atteiksies no savām kļūdām?

atbalsties pret Mani, Es esmu ar tevi; neļauj šīm lietām satraukt tavu sirdi; Es nesu atbildību par Savu Baznīcu, tāpēc nekad nepadodies mazdūšībai; Vassula, Manu ziedīņ, atceries: nebija neviena cita, kas tevi pamācītu, kā vien Es; Es nācu, lai tevi mācītu, un caur tevi – daudzus citus; Es esmu tavs Skolotājs un Es tevi mīlu; Mācies no Tā, kurš ir pati Piemīlība, mācies, Manu skolniecīt, nemeklējot pašlabumu, un tikpat nesavtīgi nodod to tālāk;

redzi, Mans bērns, Es esmu pazīstams kā Tāds, Kuru nespēj pārsteigt cilvēciskais lielums; ja viņi ir kļuvuši par tiesnešiem un paši neizturas pret svētām lietām svēti, tad viņi paši par sevi dos spriedumu kā par nešķīstiem; vai esi aizmirsusi, ka arī Es tiku uzskatīts par zaimotāju, un tiku apsūdzēts šā iemesla dēļ? tad kādēļ tu esi pārsteigta, ka tiec vērtēta kā tāda, kas lieto samaitātu un aizskarošu valodu? Es reiz tiku notiesāts pēc cilvēku standartiem, un tāpat šodien viņi notiesā tevi; Manu bērniņ, nebaidies, lo tedhal! Tiesas Dienā viņi drebēdami nāks Mana Troņa priekšā saņemt atmaksu par saviem grēkiem – ja vien viņi neatgriezīsies un nenožēlos savus grēkus; tāpat kā viņi ir cietsirdīgi tiesājuši tevi, tā arī nesaudzīgs būs viņiem iznestais spriedums; viņu izteiktās apsūdzības nāks pār viņiem pašiem;

Vassula, Es tev saku: kādudien Manos pagalms un Tiesas Dienā visus tos, kuri tevi apsūdzēja un ņirgājās par tevi, pārņems nožēla par to, ka viņi nebija atzinuši Manu Neizsmeļamo Dārgumu, kurā viņu gars būtu varējis pasmelt sev Gudrību un iegūt Manu draudzību, šī draudzība būtu varējusi viņus vest pretim Manai Visvarenībai un Spožumam, tā varētu viņus ievest dziļā tuvībā ar viņu Dievu; tavi apsūdzētāji nolūkosies tevī un sacīs to, kas ir teikts Rakstos: „lūk tā, par kuru mēs bijām paraduši smieties, lūk, mūsu sarkasma objekts, kādi muļķi mēs bijām! viņas dzīvi mēs uzskatījām par vājprātu ...” un tu, Manu bērniņ, raudzīsies katrā no tiem, kuri tevi vajāja, un tad viņi aptvers, cik rūgtu tie bija darījuši Manu Bīķeri ...

esi kopā ar Mani Manā agonijā, Man ir vajadzīga tava draudzība; lūdzies un saki Man šos vārdus:

„mans Kungs, lai manas mutēs vārdi atrod labvēlību un mierinājumu Tavai Vissvētākajai Sirdij;

Pasaules Pestītāj, kādēļ tie atkal un atkal no jauna vērpj plānus pret Tevi?

Savas dzimtas mierinātāj, kādēļ viņi turpina Tevī vairojot skumjas un bēdas?

Cilvēces Draugs, kādēļ Tavējie atraida Tavu ievainoto Sirdi, un, visu dzīvi grēkojot, stāda nemiera karogus?

Debesis atklāti sludina Tavu Godību, un Tava Balss atskan līdz pat zemes galiem: „Atgriezieties pie Manis visi, un Es jūsu dvēselēm dāvāšu jaunu dzīvību.”

bet Tu, mans Pestītāj, saņem vienīgi nicinājumu, un tik daudzi, mans Mierinātāj, tikai ņirgājas par Tavu aicinājumu!

Cilvēces Draugs, pilnīgais Skaistums, trīskārt svētā Gaisma, Tava Mīlestība tiek atkal nodota, noliegta un pārbaudīta. Tavu ienaidnieku skaits vairojas, un pieaug arī viņu varmācība.

Upura Jērs, mani apsūdz Tavi apsūdzētāji, un man nemitīgi uzbrūk tie, kas Tevi vajā – kad gan Tu parādīsies Sava zirga mugurā kā Taisnības Cīnītājs?”

Mans Īpašums, nekad neatstāj Manu Sirdi – Mani ienaidnieki tevi vajā, bet patiesībā viņi vajā Mani;¹ Mans eņģeli, Mans bērns, Tēvs tevi sūta ceļā, lai tu piepildītu Mūsu nodomus un liecinātu – tādēļ tu esi apzīmēta ar Manu Zīmi; saņem drosmi – Es esmu tev līdzās; pasauc Mani, kad esi nogurusi, un Es tevi piecelšu; piepildi Manas sanāksmes un nebaidies; brīžos, kad piedzīvosi varmācību pret sevi, Es iejaukšos, tādēļ esi pacietīga;

1995. gada 10. maijs

Mans Dievs, mans Kungs, liec ikvienai mēlei zemes virsū runāt par mieru, samierināšanos, mīlestību un vienotību.

Vajadzīgajā laikā sūti Savu Svēto Garu un parādi ikvienam, ka Tu esi mūsu Palīdzība un Mierinājums. Nāc un atdzīvini to mazumiņu, kas vēl ir atlicis, jo kā citādi lai mirušie tumsībā sadzird par Taviem brīnumdarbiem? Kā lai viņi ierauga Tavu taisnīgumu, ja viņu gars joprojām guļ aizmirstības zemē?

Tava Mīlestība uz mani ir bijusi tik liela, un Tava žēlsirdība – neizmērojami dziļa... Bez mazākā nopelna no manas puses Tu esi man dāvājis Gudrību – nenovērtējamu dāvanu, kā arī spēju sludināt par Tavu Mīlestību.²

meitiņ, atver Man savu sirdi un pastāsti Man visu ...

Manā dvēselē nav miera...

Es klausos ...

Mani oponenti oponē spēcīgāk nekā jebkad agrāk... Brutālu pretinieku bars min man uz papēžiem.

klausies un saproti: Es tev esmu piešķīris pravieša amatu, tādēļ visu savu turpmāko dzīvi tu pravietosi un būsi saistīta ar Manu Darbu, bet tev arī nāksies panest visu, kas viņiem³ bija jāiztur; nestāvi tā, it kā pēkšņi būtu kļuvusi par atraitni ... atrodi sev atvieglojumu Manā Mīlestībā, jo Es esmu ar tevi; saņem manu Mieru ... vai tu rakstīsi?

Jā, Kungs, ja vien Tu to vēlies.

Es vēlos ... klausies un raksti;

Vassula, Es domāju, ka tu tagad esi pamanījusi, kā Sātana cietokšņi kļūst stiprāki, tādēļ esmu nolēmis pasteidzināt Savas Dienas atnākšanu; lai cilvēce zina:

Es pasteidzināšu Savas Atgriešanās Dienu;

reiz, pavisam nesen, Es tev sacīju, lai tu pasteigtos, darot Manu Darbu, jo tu biji lielu notikumu rītausmā; vēlāk Es nācu atkal, lai pateiktu, ka tev nāksies saskarties ar lieliem pārbaudījumiem; bet tagad Es tev saku: upurē Man vīraku un lūdzies ik

¹ Atsauce uz Ap d 9, 4 – 5.

² Es nepabeidzu iesākto domu.

³ Praviešiem.

dienas, lai Es tev varētu dāvināt atvieglojuma žēlastību; Manu meitiņ, nāk bēdas, un tās jau ir ceļā uz Manu Svētnīcu;

Es tev jau iepriekš esmu pravietojis par šo netaisnības tumsību; trīsarpus gadi jau klājas pār tevi – šis laiks jau ir bijis pār tevi kopš pavasara; tava paaudze ir iegājusi bēdu un pārbaudījumu laika iesākumā, šausmīgajā nekrietnības laikā, posta un negantību laikā, šī ir ēnu un Zvēra stunda, Sātana trīskārt nolādētais laiks, stunda, kurā viņš ir nozvērējies mocīt Manus svētos un Manus eņģeļus;¹ nāk laiks, kad ļaunais sūtīs kādu no savējiem, lai izmainītu Manu Likumu un laikus; tev šķitīs, ka ir izzudusi Mana Varenība un Spožums, Maniem svētajiem šķitīs, ka nav vairs Manas Tiesas, kas varētu atvērt grāmatas;² tev šķitīs, ka Es jūs visus esmu pametis, bet jums visiem radīsies iespaids, ka abi Zvēri izrādās spēcīgāki, bet tas būs tikai pavisam īsu brīdi līdz Manai Atnākšanai; Es nākšu kā zaglis ...

Es pēkšņi nākšu pār jums un salauzīšu viltus scepteri, un zeme nodrebēs; ar vienu vienīgu Savu Acu skatienu Es likšu nodrebēt ikvienas tautas dumpīgumam un iemetīšu Ugunī šo dumpību, kas pār jums ir likusi nākt tik lielai atkrišanai kā sērgai; atkritējus Es izmetīšu no viņu vietām un sagraušu to troņus, kuri ir mainījuši Manus laikus un tradīcijas; Es noslaucīšu no zemes tos, kuri savu dzīvi ir pavadījuši, apstrīdot un izrādot pretestību Maniem Ābeliem³ un tam,⁴ kurš tos gana; lieliem soļiem Es pārstaigāšu zemi un neatstāšu nepamanītu nevienu akmeni, jo esmu zvērējis, ka Manas liesmas iznīcinās it visu, kas nav no Manis, un to, kas apgāna Manu Tēlu; gadiem ilgi Es esmu sūtījis jums jaunus apustuļus, lai tie būtu jūsu vidū, jums atgādinātu par Manu Likumu un liktu ieklausīties Manos brīdinājumos,⁵ kurus tie gadiem ilgi ir pravietojuši, tomēr tikai retais viņos ieklausījās ... Es viņus sūtīju, lai tie atgādinātu jums ievērot Manu Likumu un būt laipniem un līdzjūtīgiem citam pret citu; Es tos esmu sūtījis kā Savu Atbalsi, lai tev, paaudze, atgādinātu, ka ļaunums ir jāatmaksā ar mīlestību, lai atgādinātu tev, cik svarīgi ir mīlēt citam citu, bet jūsu sirdis līdz pat šai dienai ir aizvērtas un kļuvušas daudz cietākas kā jebkad agrāk ... jūs neievērojat nedz Manu Likumu, nedz arī Manus lūgumus; jūsu sirdis turpina kalt ļaunus plānus citam pret citu, tās ir dimantcietas un neklausās Manos Aicinājumos, kurus Es ar Savu Garu esmu pasludinājis jums caur Maniem jaunajiem apustuļiem ... tā kā tu, paaudze, esi darījusi visas šīs lietas, kuras Es ienīstu, tā kā tu neesi centusies praktizēt mīlestību un mieru, bet gan esi devusi priekšroku dumpībai, tad tu saņemsi saskaņā ar savu mēru ... tu tagad pļausi to, ko esi sējusi ...

Vai nav kāds cerības vārds uzticamajiem, tiem, kurus Tu, mans Kungs, dēvē par Ābeliem?

Saviem Ābeliem Es saku: Es darīšu zināmu Savu Taisnību; nebīstieties; Es katru pazīstu pēc vārda, un jūs pazīstat Mani; vienmēr tiecieties pēc Miera ar visiem cilvēkiem; pārliecinieties, ka esat paklausīgi saviem vadītājiem, ka nenesat sevī dumpīguma sakni; turpiniet ceļu Manā žēlastībā un nenocietiniet savas sirdis; Es esmu jūsu Cerība, tādēļ iesakņojieties Manī; kamēr bezdievība tieksies pretim savai virsotnei, Es turpināšu rūpēties par jums;

Es jūs visus mīlu ar mūžīgu Mīlestību; esiet vienoti Manā Vārdā;

1995. gada 12. maijs

Raksti saka:

¹ Vēstnešus.

² Dieva Taisnības.

³ Uzticamajiem priesteriem.

⁴ Jānim Pāvīlam II.

⁵ Jēzus nopūtās.

„Ja īpašumam apkārt nav žoga, tas tiks izlaupīts.”¹

Kungs, liec Savām Rokām būt par manu žogu, aizsargā mani, jo es esmu Tavs īpašums. Neļauj Laupītājam ienākt Tavā īpašumā un izpostīt to, lai man nebūtu jānobeidz sava dzīve ugunīs!

Es, Jēzus, vienmēr būšu tava aizsardzība,² nezaudē mieru, kuru esmu tev dāvājis; tavs ēdiens ir darīt Manu Gribu; Savas žēlastības dēļ Es tevi piecēlu un darīju par Savu vēstnesi, un Manā žēlastībā tu arī pabeigsi šo darbu kopā ar Mani; neesi pārsteigta par to veidu, kādā Es esmu izplatījis Savu Vēstījumu; atver savas ausis, meitiņ, un ieklausies Manu soļu skaņā – Es neesmu tālu no tevis;³

darbojies Manas Baznīcas labā; Es, Jēzus, esmu tev sagatavojis ūdeni, ko tu vari padzerties, lai gūtu atvieglojumu; Es zinu, Mana mīļotā, ka ir grūti šķērsot šo nežēlīgo tuksnesi, bet Es esmu ar tevi ...

(Vēstījumu turpināja Mūžīgais Tēvs.)

Es, tavs Debesu Tēvs, tevi svētīju; Mani pagodina ikviens vārds, kuru tu izsaki par Mani; tevi svētdara ikviena dvēsele, kura tiek iegūta, pateicoties tavai sludināšanai ... ikviens netaisns apvainojums, kuru tu saņem, šķīstī tavu dvēseli un pievelk to tuvāk Man; pat ja tevi pamestu tavi vismīļākie draugi, Es tevi nekad neatstāšu; tu esi Mans iepriecinājums, un Man sagādā prieku arī iespēja tevi vadīt; Es tev esmu uzticējies Savu darbu – esi par to nomodā kā par lampu un neļauj tai zaudēt spožumu;

Manu bērniņ, tu dzīvo tumsības pilnā laikmetā, tomēr, izmantojot to, ko esmu tev mācījis un sludinājis, daudzi ieraudzīs Ceļu un sapratīs, ka Es esmu viņu Dzīvības Avots; daudzi tiks savaldzināti un priecāsies par Manis doto Gaismu; šai Gaismā, kuru pār viņiem izleju, tie iemācīsies saprast, ka vienīgā Patiesība ir šī:

Es esmu vienīgais patiesais Dievs, bet Mans vienīgais Dēls, Jēzus Kristus, ir kungu Kungs un Mesija; Manas mācības palīdzēs tiem labāk izprast Manu Vārdu; to visu Es jums esmu sacījis, lai Manī jūs atrastu mieru un mierinājumu; Manu meitiņ, atceries arī to, ka briesmu laikā Es tevi pacelšu; Es tev apliecinu, ka tu sasniegsi tā ceļa beigas, kuru Es tev esmu paredzējis; lai arī tu vienmēr būsi par zīmi, kam runā pretī, tu piepildīsi savu sūtību kopā ar Mani un tu Mani pagodināsi ...

(Vēstījumu turpināja Dievmāte.)

‘pethi mou’,⁴ Visvarenā nodomi šajos Vēstījumos ir tik dziļi, ka daudzi tiks dziedināti;

Mans Dēls ir ar tevi, un arī Es esmu ar tevi; Es nācu, lai vēlreiz tevi pārliecinātu par Savu atbalstu; ... visām savām dāvanām pievieno smaidošu seju⁵ ... turpini būt patīkama Dievam, pravietojot un parādot ikvienai tautai to, ko Viņš tev ir atklājis – lai tad tie, kuri tevī klausīsies, atzītu, ka Viņš ir Pestītājs un Mīlestība ...

turpini vest ikvienu dvēseli dziļāk tuvībā ar Dievu, atklāj Maniem bērniem Viņa dievišķās Mīlestības valdzinājumu; tu pati, Manu meitiņ, audz Viņa Garā un nekad nejuties nomākta; izplati Viņa Vēstījumus tā, kā tu jau to tagad dari, un nezaudē pārliecību; Dievs ir ar tevi ...

(Vēstījumu turpināja svētais erceņģelis Miķelis.)

Vassula, vai tu neesi lasījusi: „kā jauneklis apprecas ar jaunavu, tā tavs Kungs salaulāsies ar tevi ... un, kā līgavainis priecājas par savu līgavu, tā tavs Dievs

¹ Sir 36, 25.

² Jēzus nesacīja „aizsargs”, bet gan aizsardzība.

³ Jēzus runā par Savu Atgriešanas godībā.

⁴ Pethi mou (*grieķu val.*) – mans bērns.

⁵ Kad Dievmāte man sacīja šos vārdus, viņa smaidīja un viņas balsī bija saklausāma vēlme mani paķircināt – to viņa darīja manas grūtsirdīgās sejas izteiksmes dēļ. Kad izdzirdēju šos vārdus, mana seja ne tikai kļuva gaišāka, bet es pat sāku smieties.

priecāsies par tevi;”

izproti šādu lietu, Vassula: ikreiz, kad dvēsele pamostas un atrod Dievu, Debesis priecājas un tur notiek svinības, tāpat kā ļaudis ir priecīgi un līksmi, kad ir ielūgti kāzās, tā arī svin Debesīs ... Es vēlējos tev pateikt, ka daudzkārt tu Debesīs esi likusi pieaugt Mūsu priekam – kad tu savā niecībā esi pagodinājusi Visvareno, vedot Viņa Mīlestībā jaunas dvēseles ... tādēļ nebīsties;

tagad vēlreiz uzraksti to, kas jau sen atpakaļ ir bijis rakstīts uz plāksnēm un grāmatā; raksti, jo šiem vārdiem ir jāklūst par mūžīgu liecību un jākalpo arī nākamajam laikam: „jo tā ir pretdarbīga tauta, melkuļi bērni, kas negrib paklausīt Kunga baušļiem; gaišreģiem viņi saka: „Neskatieties, jums nebūs redzēt!” – un praviešiem: „Nesludiniet mums patiesību, bet gan mums tīkamas lietas, sludiniet viltu! novirzieties no pareizā ceļa, atstājiet pareizo taku un neapgrūtiniet mūs ar Izraēla Svēto!””¹ tomēr drīz, pavisam drīz Svētais nāks ar iznīcinošu uguni, Viņš pārsteigs varenos, bet zemie priecāsies, ka jau agrāk savu cerību ir likuši Viņā;

Pestīšana nāk no augšienes, Visvarenība noliecas no Debesīm, lai parādītu jums Savu žēlsirdību; tādēļ ikviens, kas klausās Viņa Aicinājumos un ar grēku nožēlu sevi sagatavo, būs līdzīgs gudrajam vīram, kas savu namu cēla uz klints; Kungs ir jūsu Klints; es esmu tava nama² sargs, bet Kungs ir tava nama pamats ...

tagad, Visuaugstākā meita, es dodu tev padomu: paliec iesakņojusies Dievā un Viņa Mīlestībā, un tad neviens uzbrukums nespēs tevi satricināt; paliec savienota ar Vissvētāko Trīsvienību, un ar savu spēcīgo pretošanos kārdinājumiem tu satricināsi savus apsūdzētājus;

paliec Vissvētākajā Trīsvienībā, un tevī būs spēks izcīnīt šo cīņu līdz galam un nekad nepadoties; tu no Dieva Godības pilnā Spēka saņemsi pietiekami daudz žēlastības, lai piepildītu savu misiju; viss tiks paveikts ļoti harmoniski, un tu iemācīsies panest savus pārbaudījumus ar pārsteidzošu prieku;

lai slavēts ir Tas, Kurš izlej pār tevi Savas Žēlastības, lai uzturētu tevi Savā Gaismā, Savu Žēlsirdību, lai atbalstītu Savu Taisnību, un Savu Spēku, lai tev palīdzētu dzīvot saskaņā ar Viņa Baušļiem; Jahve ir taisnīgs un labs, žēluma pilns pret Saviem bērniem, vienmēr uzticams un patiess, izšķērdīgi Viņš dod Savas dāvanas un izdala Savus Dārgumus, pievelkot ikvienu dvēseli un ievēdot to Savā Sirdī;

nebīsties, Jahve ir ar tevi;

svētais Miķelis, Jahves, Dieva erceņģelis;

1995. gada 29. maijs

(Svētā zeme, Galileja. Vēlu vakarā.)

Es sacīju:

Es iešu uz sava Kunga zemi un meklēšu Viņa Vaigu.”

Mana sirds sacīja par Tevi: „Meklē Viņa Vaigu un priecājies par Viņa smaida saldumu, atbilde Viņa Saucienam, atsaucies Kunga Aicinājumam doties uz Viņa Zemi.”

Mans Kungs un Karali, manas sirds Prieks un manas dvēseles Pavasaris! Mana sirds gavilē Tavā Klātbūtnē un mana dvēsele priecājas Tavā pāriplūstošajā Mīlestībā!

Mana vienīgā Mīlestība, nāc un parādi Savu brīnišķīgo laipnību šajā izmocītajā tautā. Tava Klātbūtne var viņiem dāvāt Cerību. Ir zināms, ka Tavas Acis raugās uz to, kas ir taisnīgs, un Tavi spriedumi ir pareizi.

Manas sirds Prieks – vai Tu esi kaut kur šeit tuvumā, vai arī slēpies no manis? Vai Tu ieklausies šajā vienmēr tik vājajā lūgumā?

¹ Is 30, 9 – 11.

² Ar „namu” var saprast dvēseli. „Tanī dienā celsies Miķelis, lielais eņģeļu valdnieks, kas pasargā tavus tautiešus.” (Dan 12, 1)

Mana Vassula, vai tu apzinies, ka Manas Acis kopš tavas dzimšanas brīža nekad nav novērsušās no tevis? Es Esmu visu (¹jā!) laiku kopā ar tevi un (jā!) klātesošs! ...² nāc, tagad vien Īsa lūgšana³, saki to:

„Svētīts lai top Tavs Vārds! Tu dzirdi manu lūgšanu – lai svētīts ir mans Kungs, Kurš manu dvēseli ir izvilcis no bedres, Kurš mani ir uzlūkojis no Saviem augstumiem un licis manai dvēselei zemoties Viņa priekšā (jau no mātes klēpja likdams man gavēt⁴). Lai ir svētīta Tava Žēlsirdība, kura mani ir ievedusi Tavā Sirdī, lai mani izglābtu un darītu brīvu;

Dievs, tu esi mana pestīšana, mana bagātība, mans acuraugs un mana dzīvība. Ik dienas Tu savaldzini manu dvēseli un sirdij liec līksmot Tavā Klātbūtnē – ak, ļauj jel man gūt labumu no Tavas Klātbūtnes – ļauj man iemantot mieru, vienotību, mīlestību un piedošanas garu, lai ikviena manas sirds šķiedra ar mīlestību paustu Tavu Godību. Uzklausi manu lūgšanu šai mirklī, kad es esmu viesis Tavā zemē, un atbildi man. Āmen.”

... tas arī ir viss; dod šo lūgšanu izlasīt arī citiem viesiem,⁵ kurus Es svētīju; vienīgais, ko Es no jums lūdzu, ir: mīlestība – mīlestība – mīlestība!

Jēzus ir Mans Vārds; ic;

(Mani aicināja liecināt Ramallā, Birzeitā, Betlēmē un Jifnā.)

1995. gada 30. maijs

(Atkal Betlēmē.)

Vassula, Es esmu ar tevi, un vienīgais, ko no tevis lūdzu, ir mīlestība; pasaki viņiem un liec tiem saprast, ka mīlestība ir ceļš uz debesīm – tā iekaro sirdis un paplašina Manas Valstības robežas; mīlestība ir atslēga, kā pielikt punktu Atkrišanai; mīlestība jums ir tikusi dāvāta par brīvu, lūdziet mīlestības dāvanu, un Es jums to došu; Mana Mīlestības melodija⁶ ir tikusi dota visām tautām, un tie, kuri vēlas to dzirdēt, tie arī sadzirdēs;

lūdzieties, lūdzieties, lūdzieties, bet dariet to ar mīlestību; atveriet savas sirdis, un Es tās dziedināšu; ļaunumam atmaksājiet ar mīlestību, meklējiet labo, un tad Labestība no augšienes jums atbildēs un pārveidos jūs Mūsu līdzībā; Es zinu visas lietas un Es nolūkojos it visā, un tas, ko redzu notiekam šajā paaudzē, nav saskaņā ar Mūsu līdzību; nekaunība, vardarbība, alkatība, tukša goda meklēšana – šīs paaudzes ļaunums ir pārāks par dēmonu ļaunprātību; tā ir sadumpojusies pret Mani un pret visu, kas svēts, tā piekopj visus netikumus, kuri izposta dvēseli; ikviena ļaundarbība ir grēks ... paceliet savas acis un ar sirds dedzību meklējiet Mani, un neklūstiet par pasaulīgā skaistuma upuriem – šī skaistuma pielūgsmē ir par iemeslu daudzām ļaunām lietām; lai kronētu savu grēcīgumu, jūs esat izpušķojuši savus nodomus Zvēra līdzībā, un kopā ar viņu, paaudze, tu tagad izdarīsi savu noziegumu:

tu iznīcināsi Manu Mūžīgo Upuri, un tā vietā uzsliesi postošo negantību; vai jūs neesat dzirdējuši: „kad taisnais novēršas no savas taisnības un dara ļaunu, tad tas mirs, tam ir jāmirst tā ļaunuma dēļ, ko viņš darījis; bet, ja bezdievīgais atgriežas no

¹ Kungs man lūdza pasvītrot šo vārdu trīs reizes, lai to īpaši izceltu. Jēzus patiešām uzsvēra ikvienu vārdu.

² Īss klusuma mirklis.

³ Tas, kā Jēzus izteica šos vārdus, bija ļoti raksturīgi Viņam. Pēc neliela klusuma mirkļa balss intonācija mainījās, un nākamie vārdi tika izteikti tik ātri, it kā mums būtu kaut kur jāsteidzas. Vienlaikus Kungs pret mani izturējās kā pret vāju bērnu, pats uzņemdamies vecāka lomu.

⁴ Pēdējais teikums attiecās vienīgi uz mani.

⁵ Ar mani kopā bija vēl 20 svēteļnieki, galvenokārt grieķu pareizticīgie no Rodas salas, bet arī daži atēnieši un svēteļnieki no Šveices, Francijas, Holandes un Puertoriko. Pārējie, izņemot tēvu O'Karolu, bija Romas katoļi no Betlēmes. Šis vēstījums tika nolasīts laivā uz Galilejas ezera.

⁶ Šis vēstījums.

savas bezdievības, ko viņš darījis, un dara patiesību un taisnību, tas paturēs savu dvēseli dzīvu; kad viņš pārliecināsies un atgriezīsies no visiem saviem pārkāpumiem, ko viņš darījis, tad viņš dzīvos, viņam nav jāmirst;”¹

Manas Acis lej Asins asaras, bet Mani plakstiņi ir pietūkuši no raudāšanas; paaudze, cik lielas sāpes jūs Man sagādājat, tāpēc, ka Nāve ir iezagusies jūsu namā, bet jūs pat to neapzināties! tikai daži no jums nožēlo un atgriežas ... bet vairums no tevis, paaudze, nesaka to, ko tev vajadzētu sacīt – jūs neatsakāties no sava grēcīguma, sacīdami: „ko gan esmu izdarījis ar savu dzīvi, savu sirdi un dvēseli?” vismazākā nožēla no jūsu puses, un Es esmu gatavs piedot un aizmirst;

Svētīgi ir tie, kuri apcer Manus vārdus un Manu aicinājumu, ar savu veselo saprātu tos pārdomādami – viņi tiks glābti;

Es jūs svētīju, no visas Savas Sirds Es jūs svētīju; ic;

1995. gada 15. jūnijs

Mans Karali, Tavs Vārds ir dziedinošs balzāms!

Kad mana dzīve bija necienīgāka un zemāka par zemes pīšļiem, manā ausī atskanēja Tavs Vārds, un pēkšņi neredzamais kļuva redzams – kā nepazīstama pasaule, kā gaisma aklajam – pēkšņi viss atmirdzēja žilbinošā gaismā.

Kā spoži mirdzošas zvaigznes, kuras apgaismo naksnīgās debesis, Tavs Vārds ļāva man ieskatīties Tavā Noslēpumā. Mans Kungs, es Tevi svētīju, jo tagad redzu Tavu Mīlestību, un tā liek manai dvēselei būt uzticīgai Tev uz mūžīgiem laikiem.

jā! ienāc Manas Sirds noslēpumā un saņem Manu Mieru;

ziediņ, nekad neaizstāj Vēstījumu pierakstīšanas laiku ar citām lietām; tev pieder visa diena, un Es būšu priecīgs, ja nāksi pie Manis pārdomās un apcerē; atceries, ka mīlestība vienmēr ir pacietīga, tādēļ esi pacietīga arī tu; neskrien Man pa priekšu, kā tu darīji šajās pēdējās dienās ... mīlestība, patiesa mīlestība, pacietis pārbaudījumus, šķēršļus un izaicinājumus; ar mīlestību sludini par Mīlestību un pagodini Mani; Mans bērns, izjūti nepatiku pret visu, kas ved pretim ļaunumam un iegremdējies visā, kas ir labs un svēts, un kas ved tevi pretim mūžīgajai dzīvei; Es esmu Svēts un Labs;²

- Es kvēloju ilgās ...

Kādās ilgās, Kungs?

ieraudzīt Savu Baznīcu vienotu – vienu Baznīcu ... lūdzies par vienotību un neklausies tajos, kuri šo vienotību nevēlas;

Šķeltnieks viņus attur no apvienošanās un uztur viņu garā agresivitāti; ikviens, kurš no visas sirds nestrādā, lai veicinātu vienotību, ļoti noskumdina Manu Svēto Garu; Es ļoti lūdzu, lai to prātos, kuri pulcējas, lai vestu Manu Baznīcu pretim vienotībai, dziļi iespiestos šie vārdi:

pazemība un mīlestība;

pazemība un mīlestība ir atslēgas uz vienotību; ne daiļrunība, ne arī garas runas vienotību neveicinās; viņu savstarpējā cits cita slavināšana Manu Baznīcu nevedīs pretim vienotībai – visas šīs lietas Mani ļoti nogurdina ...

Manā Svētnīcā ir ienākuši posts un iznīcība – par ko gan viņi cits citu lai slavē! kur tad ir viņu gods?

zemojieties, lai ieraudzītu Manu Gribu; klusiniet savas balsis, lai jūs izdzirdētu, ko no Godības augstumiem saka Pestīšana; tikai atgriežoties jūsu sirdis saklausīs Mani un spēs darīt Manu Baznīcu par vienu, tikai tā jūs spēsiet apvienot Manu Miesu; vienīgi Patiesības spožumā jūs atkal spēsiet izplatīt patīkamu smaržu un liksiet ikvienam ieraudzīt sevi kā vienas miesas locekli; tikai daloties ar to, kas jums ir, jūs kļūsiat

¹ Ez 18, 26 – 28.

² Pēkšņi mūsu Kungs apklusā turpināja runāt citādā balss tonī – kā tāds, kurš vēlas uzticēt otram kādu noslēpumu.

tuvāki viens otram; lai tas notiktu, jums ir jāmainās jūsu sirdīs un, atgriežoties pie Manis, jāuzplaukst kā ziediem;

ja jūs tā darāt un mazgājat savas sirdis tīras no grēkiem, Es, savukārt, došu jums arvien jaunas zāles un pilnībā jūs dziedināšu; Es jums dāvāšu garīgo izaugsmi, kura atvedīs zem jūsu jumta Manas radības atlikumu, lai tas tur mājotu;

ja jūs, kuru vairs nav, atļausiet Manam Svētajam Garam, Dzīvības Devējam, pievilināt jūs pie Sevis, Es jūsu sirdīs likšu notikt tādai garīgajai mīlestības revolūcijai, kādu jūsu laikmets vēl nav pieredzējis ...

ak ... meitiņ, lūdzies, lai Austrumi un Rietumi savienotos kopā, kā savienojas divas lūgšanā saliktas rokas – tās ir tik vienādas un skaistas, kad, savienotas lūgšanai, paceļas pretim debesīm; lai šīs abas vienas Miesas rokas, strādā kopā un dalās viena ar otru savās spējās un bagātībās ... lai šīs abas rokas kopīgi paceļ Mani augšup, ak ... kad gan šīs Manas Miesas rokas kopā pacels un turēs Mani virs Altāra?¹

ak, nāciet! Es nevēlos garas runas – ikviens, kurš jūsu vidū vēlas būt pirmais un vislabākais, tam ir jāklūst par visu vergu; Es esmu šeit! paskatieties paši uz sevi! Manā Sirdī atrodas nebeidzamas bagātības, tādēļ nesakiet: „kur gan lai rodu sev atbildes?” apbruņojieties ar šo Manas Sirds dārgumu, un jūs sapulcināsiet tos, kuri ir tikuši izklīdēti, un Es valdīšu pār viņiem visiem; tad jūs veltīsiet Manas Vissvētākās Sirds dārgumu visai pasaulei;

- kas attiecas uz tevi, meitiņ, veltot Man savu laiku, tu sagādā Man apmierinājumu un pagodini Mani; tava mīlestība Mani iepriecina un pienes Man slavu; Mani valdzina tavas ilgas pēc Manis – cik daudz tu Man dāvāsi no savas sirds, tik daudz arī saņemsi atpakaļ no Mana Troņa; Mana žēlastība tevi pārklāj un Mana Roka tur tavējo ... atpūties Manī; Es tevi mīlu, un arī Tēvs mīl tevi tādēļ, ka tu mīli Mani;

Mīlestība, es Tevi mīlu ...

ar šo Vēstījumu palīdzību Es dziedināšu vēl arī daudzus citus; Mana Vassula, dari savu daļu, bet Es pilnveidošu tavu darbu ar Savu Dievišķību; nāc, Es būšu kopā ar tevi, kamēr tu pildi citus mazus pienākumus;²

Es, Jēzus, tevi mīlu, saņem Manas svētības;

1995. gada 16. jūnijs

Ar mīlestību Tu apciemoji mani, kad mana dvēsele vēl bija grēkos.

Tu nenāci ar spieķi, lai mani pārmācītu, nedz arī Tavs Spožums mani uzlūkoja ar nepatiku... Nē, tā vietā Tu dāvāji manai dvēselei svētības un dziedināji tās tumsu.

Tu, kas mīli Savu radību, palīdzi mums un māci mums to, kas Tev patīkams, lai viss, ko mēs darām, būtu Tavām Acīm pieņemams.

Kungs, kā jau Tu zini - grēks ir kļuvis par grēcinieku pareģi, jo mēs grēkojam tikpat daudz, cik elpojam. Kādēļ šī plosīšanās Tavas radības vidū? Kādēļ šī nešķīstība un dumpīgums?

Bijībā es noliecos Tavas majestātes priekšā un vaicāju:

Cik vēl ilgi Ļaunajam izdosies sēt apjukumu Tavu dēlu un meitu vidū? Savā pestījošajā taisnībā palīdzi mums, Kungs, un pasaki, kas mums patiešām ir jāmaina.

Miers lai ir ar tevi; Es priecājos tevi dzirdēt; viss, kas man ir vajadzīgs, ir mīlestība, mīlestība, mīlestība; mīlestība spēj visu; tādēļ mīli Mani un turpini pieaugt Manā Mīlestībā – tad tevī nepaliks neviens tumšs traips; Mīlestība izdzēsīs visus tavus traipus un nepilnības – Mīlestība dziedina un izlabo kļūdas, Mīlestība nes labus un paliekošus augļus ...

¹ Kristus runā par svēto Misi, kad konsekrācijas laikā Viņa Miesa tiek pacelta virs altāra.

² Mājas darbus, protams...

vai neesi dzirdējusi, Manu bērniņ, ka ikviens, kurš mīl, ir viens no Manējiem un pazīst Mani? vai neesi dzirdējusi, ka Tiesas dienā tu tiks tiesāta pēc savas mīlestības mēra? tu Man vaicāji, kāpēc Manas radības vidū valda šī plosīšanās, kādēļ tik daudz nešķīstības un dumpīguma ... Mans mīļais bērns, tas viss liecina par Manu drīzu Atnākšanu; jums, kas Mani mīlat, nāksies ciest pavisam īsu mirkli, jūs, kas noliecaties Manas Varenības priekšā, tiksiet atalgoti; jūs, kas neesat aizmirsuši savu Radītāju, ieraudzīsiet Mani visā Manā Godībā ... Mana Atgriešanās ir tikpat noteikta kā rīta ausma; tu, meitiņ, Man vaicāji, lai pasaku, kam jūsos būtu jāmainās visvairāk ... Man ir vajadzīga uzticīga mīlestība, jo šāda mīlestība Mani iepriecina visvairāk;

Savas dzimtas Mierinātāj, cilvēces Draugs, trīskārt svētā Gaisma, Tēva Iemīļotais, zvaigžņu Gaisma nakts tumsā, vīraka un mirru Kalns, Tēva iepriecinājums, Savas Mātes Valdzinājums, ievelc mūs visus Tavā Mīlestībā, ar vienu vienīgu Savu Acu skatienu savaldzini mūsu sirdis. Aicini mūs Savā Valstībā, jo Tu priecājies, izrādot mums uzticības pilnu mīlestību, un pārveido mūs Savās Mīlestības liesmās.

Lai šīs nakts šausmas vairs nevalda mūsu priekšā, un lai mēs visi ieraugām Tavu pestījošo taisnību;

Es patiešām vēlējos atkal no dzirdēt tevi sakām šos vārdus; ziediņ, Es turpināšu tevi lietot; Mana iemīļotā, tagad nāc un izbaudi atdusu Manā Sirdī; Es, Jēzus, Kurš esmu tev augšamcēlis, tevi mīlu un tevi svētīju;

1995. gada 19. jūnijs

miers lai ir ar tevi ... Manā Svētajā Garā pārsien Manas Brūces ar mīlestību; vienmēr meklē Manu Svēto Garu; nāc un mācies:

lai tava dvēsele tiktu pasargāta no jebkāda naidīga noskaņojuma un kārdinājumiem, lūdz Manu Svēto Garu, Dzīvības Devēju, lai Viņš svētumā valdītu pār tevi un palīdzētu tev pieaugt žēlastībā un gudrībā, un lai maldi, kas Manā Baznīcā tiek arvien vairāk izplatīti, arī tevi neaizrauj līdz;

lūdz Manu Svēto Zināšanu Garu, lai tu neļautos Mana Vārda sagrozījumiem, bet, lai tu varētu iepazīt Mūs¹ kā trīskārši Svētus; iepazīstot Mūs, tu Mūsu Atspulgā un Tēlā iepazīsi arī sevi; Es saku: 'arī tu', jo daudzi no tiem, kurus esmu piecēlis, ir atslābuši vai arī pakrituši ... viņi ir pametuši novārtā Manus svētos noteikumus, kurus Es tiem biju uzticējis; viņi ir Mani atstājuši, jo padevušies saviem impulsiem ... viņi nav Man ierādījuši pirmo vietu,² savas intereses viņi ir likuši pirmajā vietā, nevis Manējās;

lūdz Manu Svēto Gudrības Garu, lai tu meklētu Manu Debesu Vīna dārzu un lai tava dvēsele ilgojas pēc tā augļiem; nāc un lūdzies Manu Svēto Gudrības Garu, lai Viņš tevi apciemo tavā nabadzībā; Viņš nevairīsies no tavas nabadzības; Mans Gars būs ar tevi draudzīgs, Viņš pievērsīs tev Savu uzmanību, un šķīstums, ko Viņš izstaro, tiks tavam garam pārdomāt vienīgi dievišķas lietas, tas tiks tev lūgt no Mums³ to, kas ir svēts un neiznīcīgs;

Mans Svētais Gudrības Gars tev parādīs Mūsu⁴ Valstību, Dieva bijāšanas Valstību, kura ir tikusi sagatavota taisnīgajiem un svētajiem; tāpēc neesi kā tie, kuri ik dienas salauž Manu Sirdi un pastāvīgi skumdina Manu Svēto Garu tādēļ, ka ir kļuvuši par nemitīgajiem dumpiniekiem, par Kainiem, kuros nav žēlsirdības; izlabo savas sirds nostāju, tad Mans Svētais Gudrības Gars kļūs par tavu Vadītāju un ievēdīs Mūsu Valstībā, kas tev ir tikusi sagatavota jau kopš pasaules radīšanas;

¹ Vissvētāko Trīsvienību.

² Es šos vārdus sapratu arī tā, ka viņi nav ierādījuši pirmo vietu mīlestībai.

³ No Vissvētākās Trīsvienības.

⁴ Vissvētākās Trīsvienības.

lūdz, un tad tavā niecīgumā nokāps Mans Svētais Sapratnes Gars kā mirdzoša saule, kuras dziedinošie stari atmirdzēs tavās acīs; tad visas lietas, kas tev likās neskaidras un neaizsniedzamas, tiks atsegtas; un tad, tavā niecīgumā, Mans Sapratnes Gars iavedīs tevi Dievišķās Patiesības noslēpumā;

neļauj Manam Garam atrast tevi nelabvēlīgā noskaņojumā vai arī negribīgu;

atļauj Viņam apgaismot tavu prātu; tad, pretstatā tavai niecībai, Mans Svētais Sapratnes Gars būs Viss, kā tev pietrūkst; būdams tavs Draugs un Ceļabiedrs, Viņš neapslēps no tevis noslēpumus, bet piedāvās tev mācības, kuras līdz šim nav izpratis neviens prāts, lietas, kuras pārsniedz cilvēces prāta spējas; Viņš tevi iavedīs neizdibināmajā un neiznīkstošajā, kas sasniedz Dieva dziļumus;

tādēļ neesi līdzīga sava laikmeta zinātniekiem vai filosofiem, kuri savu ideju pasauli veido saskaņā ar savu racionālistisko garu; miesa un asinis nevar atklāt to, kas nāk no Gara; Es varu piedāvāt tev Savu Valstību, un Mans Svētais Gars var ievest tevi šajā Valstībā; tad nāc un iemanto to, kas ir mūžīgs, atļaujot Manam Svētajam Sapratnes Garam izgaismot tavu prātu un miesu ar Viņa dievišķo Gaismu; atļauj Viņam iedvesmot tavu dvēseli tiekties pēc tās dziļās tuvības ar Mums,¹ pēc kādas Mēs ilgojamies;

Mani dēli, Manas meitas, nāciet pie Mums, lai klusumā saņemtu dāvanas, kādas Mēs jums varam sniegt; Mūsu Vārds ir trīskārt Svēts; nesekojiet cilvēka prāta radītajai filosofijai, jo čūska izveidos jūsos savu midzeni;

tā vietā nāciet pie Mums un saņemiet Gara Dāvanas, kuras jūsu dvēseli spēj pārveidot par Mūsu Debesīm; lūdziet Mūs no visas sirds, un jūs saņemsiet, ko lūdzat; atzīstiet Mūs Mūsu Trīsvienīgajā Svētumā, un jūs tiksiet saukti „Mūsu bērni, Mūsu īpašums”, jo Mēs būsim pārveidojuši jūsu dvēseles dzīvā Mūsu Svētuma attēlā, ieraugāmā Neredzamā atspulgā, un visu to svēto lietu valdzinājumā, kuras jums ir tikušas pasludinātas jūsu pestīšanai jau kopš Laika iesākuma;

klausieties un saprotiet: vai vēlaties būt Svētā Padoma Gara atvases un būt pārliecināti, ka mantosiet Debesis? atzīstiet Mūs Mūsu trīsvienīgajā Svētumā, un Mūsu eņģeļi jūs pacels augšup, lai jūs spētu iepazīt To, Kurš ir; lūdziet padomu, un jums tiks dots padoms darīt labu visas jūsu mūža dienas;

Valstība ir sagatavota jums, kas darāt labu; iemācieties ļaunu atmaksāt ar mīlestību; jūs zināt Baušļus un jūs zināt, ka uz diviem vislielākajiem Baušļiem balstās viss Likums un pravieši; lai ieietu Manā Valstībā, jums nav jābūt nedz bagātiem, nedz izglītotiem; Mana Valstība ir piešķirta nabadzīgajiem garā un tiem, kuri sauc: „Dievs, esi man, grēciniekam, žēlīgs!” Mana Valstība ir tikusi dota tiem, kas ir kā bērni, un zemajiem, kuri zina, kā izsaukties: „Abba, Tēti!”

meklējiet Mani, jūsu Kungu, Es esmu Mīlestība; meklējiet Mīlestību, jūs, visi pazemīgie, kas paklausāt Maniem Baušļiem; lūdziet Manu Padoma Garu, lai Viņš jums liek ilgoties pēc iekšēja veseluma, pazemības, uzticamības un labestības – tad jūsu soļi jūs nepievils, un jūs negrēkosiet;

Mans Padoma Gars uzticami darīs jums zināmu Savu Likumu; Viņš jūs pamācīs, sacīdams: „nevienu nepielīdziniet Dievam, kalpojiet taisnīgumam, paceliet apspiesto; nekaitējiet nevienam, bet mīliet un palīdziet cits citam; nesāpiniet un nemokiet atraitni, nedz arī esiet skarbi pret bāreni; dariet labu, un neesiet kā nelieši un ļaundari, kuri, izputinot bezpalīdzīgos, pazudina paši savu dvēseli; nekad nedumpojieties pret savu Dievu, bet gan nolieciet galvu un lieciet ceļus Viņa Svētajā Klātbūtnē; neļaujiet nekam ieņemt Dieva Mūžīgā Upura vietu, neapmainiet to pat pret visām pasaules valstīm un to spožumu;”

¹ Daudzskaitļa forma pārstāv Vissvētāko Trīsvienību.

ieklausieties šajos padomos, un jūs sev apkārt izplatīsiet patīkamu smaržu; jūsu laime būs kā upe, kura sadalās daudzos strautos, sludinot un dodot padomu citiem, lai viņi meklētu Debesu Valstību un Mūsu Trīsvienīgā Svētuma Godību, kas spēj jūsu garu ietērt Mūsu Spožumā uz mūžiem;

vai Man nepietiek spēka, lai glābtu? Man pietiek ar vienu vārdu, lai Es izglābtu un svētītu, tādēļ nepalieciet bezpalīdzīgi guļam; Es varu jums dot Savu Spēka Garu; šis Gars nav dots vienīgi Maniem eņģeļiem, bet arī jums; atveriet savas sirdis un klausieties; lūdziet, un tas jums taps dots; Sava Spēka Gara varā Es jums varu likt sludināt Manu Vārdu un Manu trīskārt svētīto Tradīciju līdz pat jūsu spēju robežai; svētīgi jūs esat, kuri saņemsiet Manu Dāvanu,¹ un caur šo Dāvanu iegūsiet spēku dzīvot ticības paklausībā, taisnīgumā, priekā un mierā; tāpēc nepalieciet bezpalīdzīgi un bailēs guļam; Es jums saku: nebīstieties no cilvēku izsmiekla, un netopiet viņu apvainojumu izbiedēti, jo kodes tos saēdīs kā drēbi, tā kā jau no sākuma viņi ir uzturējuši sakarus ar ļauno; Es būšu jūsu Stiprums, un jūs vairs nestaigāsiet vieni paši; Es un tu, tu un Es, mēs kopīgi nesīsim krustus, kas tev doti, lai tevi svētdarītu;

Mans Spēka Gars spēj jūs apgērbt ar Manu Spēku, lai jūs dedzīgi un drosmīgi spētu liecināt par Patiesību, par Alfu un Omegu; Mans Svētais Spēka Gars spēj jums palīdzēt pārvarēt visus šķēršļus, kuri nostājas jūsu ceļā un neļauj jums Mani sasniegt; Mana Gara spēkā jūs kļūsiet kā karavīrs, pilns drosmes un stipruma; Viņa Spēka stiprināti, jūs nostiprināsiet Manu Svētnīcu pret ienaidnieku un Likuma pārkāpšanu; Mūsu trīskārt Svētajā Klātbūtnē jūs starosiet kā saule; kā uguns, jūsu vārdi liesmos kā lāpa; jūsu pravietojumi trāpīs kā zobens, kurš cērt un caurdur, novedot līdz sabrukšanai šīs pasaules valstības;

Mana Gara spēkā jūs iegūsiet nepieejamo, jūs sasniegsiet nerasniedzamo; ikviens jūsu sasniegums parādīs Mūsu Trīsvienīgās Godības Krāšņumu; nesakiet: „nu kur, kur gan lai mēs atrodam pietiekošu spēku, lai pagodinātu Dievu?” Mani brīnumi ir apslēpti Garā, kurš, būdams neredzams, kļūst redzams caur Savu spēcīgo darbību, kurš, būdams nepieejams taustei, tomēr ir ap jums un jūsos;

kurš gan var mēģināt izprast, kā kustas Mans Svētais Gars? lūdziet Manu Svēto Spēka Garu, lai Viņš jums dāvā Savu izstarojošo Spēku Manu ieceru izpildei – tad Es došu jums pietiekami daudz spēka, lai jūs piedalītos jūsu laiku cīņā un, cīnoties kopā ar erceņģeli Miķeli, uzvarētu ļaunumu un zaimus, Mana Vārda sagrozīšanu un dumpi pret visu, kas ir svēts;

uzdrīkstieties un lūdziet Mani dāvāt jums Spēka Garu, lai Viņš jūs darītu spējīgus satvert Manis sniegto kausu; tieši šīs lietas jums vajadzētu lūgt Manu svēto un Mūsu Trīsvienīgā Svētuma klātbūtnē; tad arī jūs iegūsiet izturību pastāvēt Lielās Dienas² cīņā, būt Taisnības aizstāvjiem, palīdzēt cilvēkiem atzīt Mūs kā trīskāršu Svētumu, un reizē kā Vienu Mūsu būtības vienotībā; tad Mēs ikvienu no viņiem aicināsim ienākt Mūsu trīskāršā Svētuma Patieso Zināšanu noslēpumā, Mēs viņus ietērsim žēlastībā un skaistumā, un ceremoniju tērpā, Mūsu greznākajā apģērbā:

- Dievišķībā, kura izstaro no Mums un ievē Mūžīgajā Dzīvē;
- trīskārt svētajā Gaismā, kura, atmirdzot viņu dvēselē un miesā, liek tiem mūžīgi dzīvot Mūsos;
- Patiesībā un Mīlestībā, kurās iepazīt Patieso, trīskārt Svēto Dievu;
- Ticībā, kas ir uzvara pār visu pasauli un mūžīgās Dzīves augļi;

¹ Svēto Spēka Garu.

² Atkl 16, 14.

nāciet visi, kas sakāt: „es nespēju iegūt pestīšanu, jo neesmu saņēmis dievbijību, kura atvērtu durvis uz Dieva Valstību;” – lūdziet no visas sirds Dieva bijāšanas Dāvanu, un jūs to iegūsi; sakiet:

„Svētais Gars, Dzīvības Devējs, Svētais Gars, trīskārt Svētais, piešķir man žēlastību, lai arī es spētu pieaugt mīlestībā, lai iepazītu Dievu un iemantotu Viņa Valstību; dāvā man Dieva bijāšanas Garu, lai mans gars spētu augt pēc svēto dzīves principiem, un lai manas domas kļūst par Tavām Domām, bet mani darbi – par Taviem Darbiem, kas visi ir šķīsti un dievišķi;

Svētais Dieva bijāšanas Gars, Dieva Draugs, iemāci man sasniegt pilnību un būt noteicējam pār ikvienu savas būtības daļu, kurā ir tik daudz ļaunuma, lai beigās es spētu iemantot Mūžīgo Dzīvi;

Dieva bijāšanas Gars, vienmēr skaistumā tērptais, nāc pie manis un ietērp manu garu šķīstībā, lai arī es varētu būt Dieva Acīm patīkams;

apgērb manu dvēseli ar dzīvinošo Garu, lai es varētu ar cieņu un žēlastībā kalpot Vissvētākajai Trīsvienībai;

palīdzi man nomirt saviem priekšstatiem, manai iekšējai sašķeltībai, remdenībai, vienaldzībai un ambīcijām;

nāc un atjauno mani Savā Šķīstībā;

Dzīvības Koka augļu Dāvātāj, Mūžīgais Prieks, dāvā arī Man Savu Garu, lai es būtu piederīgs Svētās Trīsvienības ģimenei un kļūtu par Jūsu Valstības mantinieku;¹

trīskārt Svētā Dieva Gaismā ļauj manai mēlei nobaudīt to, kas ir visšķīstākais, un pieņemt To, kurš ir sacījis: „Es esmu Dzīvības Maize;” trīskārt Svētais Dzīvības Gars, dāvā man žēlastību Dieva bijāšanas Garā sasniegt Zināšanu pilnību;

dāvā man žēlastību ar patiesu bijību uzlūkot patieso Miesu un patieso Barību, patiesās Asinis un patieso Dzērienu, lai es varētu dzīvot Tēvā, Dēlā un Svētajā Garā – Trijos un vienlaikus Vienā, Viņu būtības vienotībā;

liec manai dvēselei kalpot Tavu nodomu īstenošanai, tam, kas ir pestījošs un svēts – kas ir vispatīkamākais Tavām Acīm; Tevis bijāšanas Gars, ienākdams manā dvēselē, pārvērtīs mani dievbijīgā un dedzības pilnā kalponē;

manas dvēseles zvaigžņu Gaisma, dāvā man to bijību, kura piemita Taviem svētajiem – lai es spētu ievērot Tavus svētos Likumus; Savā Žēlsirdībā atklājies manai grēcīgajai dvēselei un atgādini man, ka neiznīcība vedīs mani tuvāk Visvarenajam un Vissvētākajam Trīsvienīgajam Dievam, tad nekas nešķīsts neatradīs ceļu pie manis, Āmen;” ic;

Dieva bijāšanas Gars vadīs tevi, lai tu kļūtu:

- Tēva Iepriecinājuma iepriecinājums;

- mirru smarža Manā Klātbūtnē;

- lilijas zieds Manā Dārzā;

- Manu eņģeļu lepnums;²

- nepārtraukti līksmības svētki Manā Sirdī un Mans attēls;

tev tikai ir jāgrib, un Es pacelšu tavu nožēlojamo dvēseli! Man netrūkst līdzekļu, lai parādītu Savu Spēku un Varenību;

nāc un meklē Mani sirds vienkāršībā, nepaliec parādā saviem grēkiem, lūdz piedošanu, un Es tev piedošu;

lūdz Bijības Garu, lai Viņš tevi iekšēji sakārtotu un palīdzētu tev turēt svētu Manu Vārdu;

¹ Arī mantinieci.

² Tādā nozīmē, ka ir jātiek pagodinātam.

ļauj Manam Garam ietērt tevī cieņā un godbijībā – tā ir dāvana un īpaši rets dārgums, tā ir mīlošas uzticības zīme; iemācies noliekt savu galvu tik zemu, lai Es varētu būt redzams, iemācies klusināt savu balsi, lai sāktu dzirdēt Manu Balsi un atklātu Manus nodomus, Manas vēlmes un Manu Gribu; iemācies pacelt savu balsi vienīgi tādēļ, lai slavētu Manu Godības pilno Klātbūtni; iemācies pacelt savu galvu vienīgi tādēļ, lai meklētu Mani un visu, kas ir no Debesīm ... daudzi ietekmīgi cilvēki ir tikuši pazemināti, jo tie nav nedz godinājuši Mani, nedz arī izrādījuši bijību Manā priekšā;

tu gribētu uzzināt, ko nozīmē „Bijība Dieva priekšā”? Bijība Kunga priekšā ir Gudrības iesākums, tā ir Gudrības kronis; tas nozīmē pieņemt Mani ar pateicību, tas nozīmē bijībā, ar cieņu un uzticību atzīt Mūs kā Trīskāršo Svētumu; Bijība Manā priekšā nozīmē zemoties Mūsu Klātbūtnē, lūgt pēc Manas piedošanas, lai Es spētu jūs pārveidot mūžīgā altārī, uz kura novietot visas Manas Zināšanas, Manus Norādījumus un Manu Likumu;

jūsu svētajā bijībā Es ielikšu Savu uzticību, Savus dārgumus un gudrības pilniem vārdiem atklāšu Savus noslēpumus; Es jums parādīšu Savas Sirds noslēpumus, šos dārgumus, kas apslēpti jūsu svētajā bijībā; tad jūs iemācīsieties saprast, ka Es esmu Dievs, kurā jūs varat iemantot Mūžīgo Dzīvību, Mūžīgo Prieku un Mieru; Mans bijības Gars jums iemācīs saprast, ka pakļaušanās Mani savaldzina; lai arī šī prasība var šķist skarba, pakļaušanās Man ir atvērta durvis, lai Es varu ieiet jūsu sirdī un piepildīt Savu Gribu; jūsu pakļaušanos un svēto bijību Es pieņemšu kā ķēnišķīgu godības Kroni, un tad Mēs, Trīsvienīgais Dievs, ietērsim jūs Savā neuzvaramajā Svētumā, lai katra tieksme uz patvaļu izzustu no jums kā rīta migla; kad atdzimsiet un tiksiet atjaunoti Manā Svētajā Garā, tad jūs, kuri, Man par lielām skumjām, bijāt pārstājuši būt, tagad atgriezīsieties esamībā; daudzi no mirušajiem lūkosies uz jums, nesaprazdami, kā jūs, kas agrāk bijāt miruši, bet tagad dzīvi, tagad uzvedaties tā, kā Mēs to no jums sagaidām – saprātīgi un svētajā bijībā;

iemācieties saprast, ka Visa Kungs dāvā Savu žēlastību un žēlsirdību tiem, kuri bīstas Viņu un Viņa Vārdu; Es tikšu pagodināts, ja vien ikvienā vietā, kur iesiet, jūs slavēsiet Manu trīskārt Svēto Vārdu; šis vīraks,¹ kurš no jūsu sirdīm tiek upurēts Man Manā Vārdā, ir kā šķīsts upuris, kas veltīts Man; ir pienācis laiks meklēt Mana Bijības Gara dāvānu – tas ir ierocis, lai uzvarētu dumpīgumu, jo tas pasargā jūs no krišanas un Manas Valstības sceptera – noliecieties Manā priekšā, un Es ar mīlestību jūs piecelšu; pazeminiet sevi, lai Savā Žēlsirdībā varu jūs pacelt Savās Rokās kā cilvēks, kurš paceļ mazuli un pieglauž to pie sava vaiga; tā Es jūs pacelšu, noglāstīšu ar mīlestību un jūs mīlēšu, un nekad no jums nešķiršos;

šajās dienās un jūsu laikos Man nākas tiešā veidā saskarties ar to vainām, kuri Mani sit, un to grēcīgumu, kuri nodarbojas ar krāpšanu; Es saku: „nedariet tās negantības, par kurām pravietoja pravietis Daniels”, tomēr jūsu soļi neatlaidīgi seko Maldiem; jūsu laikmets izaicina Manu Spēku;

tad nu, ja tavš nodoms, paaudze, ir samīdīt kājām Manu Mūžīgo Upuri un To iznīcināt, tad Es tev saku: Es tev darīšu to pašu, ko darīju ar Sodomu un Gomoru, bet vēl simts reizes vairāk, lai atlīdzinātu par jūsu grēkiem; - vai redzat tos desmit Torņus, kurus sev esat uzcēluši par Ložām? tad ziniet – jūs nekad tur nedzīvosiet, jūsu uzceltā impērija sagrūs kopā ar jums pašiem; un vai redzat tos dārgakmeņus, kuri jums ir bijuši tik vērtīgi? tie jums nekad nepiederēs, jo Es iešu jums garām, lai atgādīnātu, ka jau no Iesākuma Manam trīskārt Svētajam Vārdam bija jātiek godātam un turētam par Svētu, bet jūsu pienākums bija Manis bīties;

¹ Tas nozīmē – lūgšanas.

nāciet jūs visi, kuri vēl arvien maldāties pa tuksnesi, visi neizlēmīgie un vājie! nāciet un lūdziet Manas septiņas Svētā Gara dāvanas, un Es, Debesu un zemes Radītājs, Vārds un Dievs, izšķērdīgi jums izdalīšu Savas dāvanas; Es došu šīs septiņas dāvanas jums pestīšanai; lai jūs darītu par ziedošu Vīna dārzu, Es jums iemācīšu apdomību un mērenību, taisnību un spēku;

nāciet pie Manis, trīskārt Svētā; nāciet, un Es ar Savas Elpas spēku pārveidošu jūs skaidrā spogulī – gan jūsu vaigs, gan dvēsele atstaros Mūsu dievišķību, un jūs mūžīgi dzīvosiet Mūsos – trīskārt Svētajā Dievā;

dvēsele!¹ patlaban tu esi pakļauta pasaules netaisnībai, tādēļ saņem Mūsu Mieru un Mīlestību; ar tevi Es Esmu; vai tu vēl arvien vēlies strādāt mieram, vienotībai un mīlestībai?

Jā, es vēl arvien vēlos strādāt mieram, vienotībai un mīlestībai.

taid ievēro Manus noteikumus ... esi pacietīga un atceries, kas Man ir bijis jāpārcieš; esi apmierināta ar to, ko jau esmu tev devis, un netiecies pēc kā vairāk; arī turpmāk esi apzinīga, pildot savu darbu; Sava Vēstījuma sākumos Es sacīju: „pārsien Manas Brūces ar savu mīlestību” – Es esmu savainots līdz nepazīšanai; pacel savas acis uz debesīm, un tu ieraudzīsi Manus eņģeļus raudam ...

ak, paaudze, tu uzkurini Mana Tēva dusmas – tās aizdegšies un uzliesmos, un Viņš nāks pār jums kā iznīcinošas uguns liesmas un pārvērtīs pelnos jūs ar visu jūsu netaisnību, dumpīgumu un visu ļaunumu, kurš šodien ir aizslēpies aiz labā maskas; bēdas jums, kas izliekaties par taisnīguma kalpiem², kuri kalpo Manā Baznīcā, bet patiesībā jūs esat neīsti kalpi, kas kalpo Zvēra likumiem; jums Es saku: ja jūs nenozēlojat un neatgriežaties, jūs izsauksiet uz sevi Tēva dusmas un savu dzīvi arī beigsiet uguns liesmās; jums nepatīk tas, kurš sēž Pētera sēdekļi un kurš pastāvīgi jums atgādina, lai Mani norādījumi tiktu turēti svēti, jo viņi ir svēti; jums nepatīk viņa atgādinājumi par Baznīcas Tradīciju un to, ka ik dienas ir jāizdzīvo Euharistija; jūs sākat uztraukties, kad tiek runāts par Austrumu un Rietumu Baznīcu satuvināšanos un vienotības īstenošanu!

neticīgā un izvirtusī paaudze! cik gan vēl ilgi Man nāksies paciest jūsu dumpīgumu? bet patiesi Es jums saku: notiks tas, no kā jūs bīstaties; piepildīsies viss, no kā jūs baidāties; beigās Mana Baznīca būs vienota – tā būs Viena, un Mana lūgšana Tēvam tiks piepildīta; vai jūs vēl arvien turpināsiet īstenot savus ļaunos nodomus? pienāks diena, kad jūs, Zvēra kalpi, kopā ar Viltus Pravieti, citā vārdā otro Zvēru, nesīsiet savu vainu smagumu, un tās būs tikpat smagas kā Nāve; šodien, pagaidām vēl slepenībā, jūs³ mērķējat uz Pētera sēdekli; jūs izmantojat cilvēkus, kurus esat nosēdinājuši augstos krēslos, lai tie liberālismu un likteni uzdotu par Patiesību; jūs nolaupt Manu svēto Likumu un aprijat to, lai pilnībā iznīcinātu Manu Tradīciju; tādēļ Mans Tēvs atņems jums visu, kas jums pieder, pielaižot uguni jūsu desmit torņiem, un to pamatus nolīdzinot līdz ar zemi;

jūsu dārgakmeņi tiks sašķaidīti, un pašus jūs aprīs uguns; ja vien Es neizdzirdēšu no jūsu mutēm nākam nožēlas saucienu, Es vistuvākajā laikā piepildīšu visas šīs lietas; ecclesia atdzims!

ziediņ, Es esmu ar tevi – tavā priekšā Es stāvu un tevi svētīju; katras pūles, katrs solis pretim vienotībai tiek Tēva, Manis Paša un Svētā Gara trīskārt svētīti; lai ikviens to

¹ Dievs pēkšņi pievērsās man un uzrunāja mani.

² Mūsdienu Kaini – atkritēji, kuri izplata dažādus maldus. Tiek domāti tie, kuri vēlas iznīcināt Mūžīgo Upuri – tie, kuri strīdas ar pāvestu par to, ka viņš vēlas saglabāt Baznīcā to pašu Tradīciju, kāda bija tās pirmsākumos, kā arī tie, kuri cīnās pret vienotību.

³ Zvērs un viņa sekotāji.

zina, un iesaki arī citiem lūgties un kalpot vienotībai; ja kāds nāk pie tevis un vaicā, kas Mani varētu visvairāk iepriecināt, tad atbildi viņiem:

„Dieva Valstības mielasts ir pavisam tuvu, tādēļ esiet gatavi lūgt Dievu par noklīdušo dvēseļu pestīšanu; pulcējieties kopā un lūdzieties, lai Baznīca būtu vienota; lūdzieties ar pārliecību, un Dievs uzklausīs jūsu lūgšanas; nav neviena, kurš būtu lūdzies, gavējis vai upurējies Dieva Valstības dēļ, un nebūtu ticis uzklausīts vai saņēmis simtkārtīgu algu jau šajā laikā un arī nākamajā pasaulē; nav arī neviena viņu vidū, kurš nebūtu mantojis Mūžīgo Dzīvi;”

dod viņiem šo vārdu, un aicini viņus atcerēties arī Manus vārdus no Rakstiem: (*Mt 12, 34 – 37*) „no sirds pārpilnības mute runā; labs cilvēks izdod no labā krājuma labu, un ļauns cilvēks izdod no ļaunā krājuma ļaunu; tādēļ Es jums saku: par ikkatru veltīgu vārdu, ko cilvēki runās, tiem būs jāatbild Tiesas dienā, jo pēc saviem vārdiem tu tiks taisnots, un pēc saviem vārdiem tu tiks pazudināts;”

- atklāj citiem Manu Svētumu, un arī turpmāk kalpo Man tikpat dedzīgi kā tagad; Es mīlu tevi – Es, tavš Skolotājs, bet reizē arī tavš Draugs, un tavas sirds Iemīļotais! saņem Manu Mieru un svētības – tas arī pagaidām viss, Es Esmu ir kopā ar tevi, nāc, mēs, mums?

Jēzus ir Mans Vārds – turi to svētu;

1995. gada 4. jūlijs

(*Kuritiba, Brazīlija.*)

meitiņ, miers lai ir ar tevi; atceries, ka vienīgais, kas Man patiešām vajadzīgs, ir mīlestība;

pasaki viņiem,¹ lai tie mācās Mani mīlēt, lai mācās Mani pielūgt; vai nezināji, ka dzīves beigās ikviens tiks tiesāts saskaņā ar savas mīlestības mēru? ja būsiet izbaudījuši Manu Labestību, tad ar labestību izturēsieties arī pret citiem; atveriet savas sirdis un ieaiciniet Mani, lai jūs Mani iepazītu;

Mīlestība ir tev līdzās;

1995. gada 7. jūlijs

(*Džoinvilla, Brazīlija.*)

Mana Vassula, Es, Jēzus, tev dāvāju Savu Mieru – Mieru, kuru neviens tev nevar atņemt!

sargies no konfliktiem, kuri varētu rasties jūsu vidū, lai izjauktu Manis dāvāto harmoniju un to Miera straumi, kuru jums dāvā Mans Darbs; tagad klausies un pieņem Manu padomu: strādā tā, kā tu līdz šim kopā ar Mani esi strādājusi; Mans darbs tiek paveikts mierā, harmonijā un priekā; Es ļoti priecājos, kad atrodu tavā sirdī labvēlību un degsmi būt Man patīkamai; nāc kopā ar Mani un ļauj Manai Sirdij uzrunāt tavējo; kad Es runāju, pieraksti Manus Vārdus tā, kā tu jau to esi darījusi; tev tos pierakstot, Es svētīju tevi pašu un visu tevis pierakstīto; mīli Mani – tavā mīlestībā Es tieku slavēts un pagodināts;

mīli Mani un mierini Mani;

mīli Mani, un tu nekad neiesi bojā;

mīli Mani, un Es tavā mīlestībā vienošu Savu Baznīcu;

mīli Mani – pateicoties tavai mīlestībai, var mazināties Mana Tēva dusmas;

mīli Mani un pievienojies svēto lūgšanām;

- viss, ko Es no tevis lūdzu, ir mīlestība; viss, kas Man ir vajadzīgs no visiem jums, ir jūsu sirds; Man ir vajadzīgas jūsu sirdis, lai vienotību radītu jūsu sirdīs; Vassula, lai abas Māsas² savestu kopā, Man ir vajadzīgi upuri;

¹ Manas konferences un liecības laikā.

² Romas katolisko Baznīcu un pareizticīgo Baznīcu Kungs uzlūko kā Divas Māsas.

ziediņ, Es tev saku: tavas misijas laikā Brazīlijā Es esmu saņēmis Man pienākošos godu un slavu; ic;

1995. gada 9. jūlijs

(Sankarlo, Brazīlija.)

Mans Vārds ir Jahve; meitiņ, ieklausies Manā Balsī: Es esmu tavs Sargs, kurš priecājas tevī; atļauj Mums¹ tevi piesātināt ar Mūsu Zināšanām, lai caur tevi Mēs varētu mācīt jūs visus; atļauj Man, izmantojot tavu roku, atklāt Savu Attēlu šai paaudzei; Es gribu, lai Mani bērni Mani pazītu labāk; pagodini Savu Debesu Tēvu; Es, Jahve, tevi mīlu;

1995. gada 31. jūlijs

Es Esmu ir ar tevi, tādēļ atļauj Man tagad lietot caur tevi Savu dāvanu, kura pagodinās Manu Vārdu; caur šo dāvanu, Manu bērniņ, Es daudzus atvedu atpakaļ pie Sevis; tādēļ – lai miers ir ar tevi! jā! tu saņemsi Manu atbildi uz savu lūgumu, kas attiecas uz Japānu.² Jūs visi esat dalījušies Manās žēlastībās cits ar citu un piedzīvojuši Manu Vēstījumu dziedinošo spēku;

Es esmu Tas, Kurš dibina „Patiesas dzīves Dievā” asociācijas; Es lūdzu Tēvu par jūsu līdzdalību šajos Vēstījumos, kurus Es jums dodu; jums visiem ir vieta Manā Sirdī, jo jūs visi piedalāties un aizstāvat Manu Darbu;

Sātans savā skaudībā vēlas sijāt jūs kā kviešus, viņš gribētu, lai jums nekas neizdotos; tādēļ nepadodieties, un lietojiet lūgšanu kā savu ieroci; attiecībās viens ar otru esiet līdzcietīgi un augstsirdīgi; esiet pacietīgi viens pret otru, tāpat kā Es esmu pacietīgs pret jums; esiet iecietīgi cits pret citu, tāpat kā Tēvs ir iecietīgs pret šo paaudzi; labprāt piedodiet cits citam, tāpat kā Es nekavējoties piedodu, tiklīdz Man to lūdz;

Es biju jūsu brīdinājis, ka, darot Manu Darbu, grūtībām ir jānāk, un to katrs no jums jau ir pieredzējis; bet nepadodieties izmisumam, jo, kamēr jūs paliekat Man uzticami, Es esmu ar jums; tādēļ paļaujieties uz Mani – Es arī turpmāk došu jums spēku, drosmi un cerību;

tagad uzklausiet Mani un saprotiet: Mans Svētais Gars bija skaidri nosaucis šo Darbu par „Patiesu dzīvi Dievā”, tomēr daži no jums, ir ieklausījušies maldu garos un devuši viņiem zaļo gaismu ... rūpējieties par Dievišķo Darbu, kas jums ir ticis uzticēts, un novērsieties no strīdiem, kuri jūsu vidū var ienest šķelšanos; vai jūs neredzat? vai nespējat atpazīt Ļaunā gara darbus? jums pienāktos daudz uzmanīgāk nekā agrāk pievērst savas domas tam, ko Gars ir jums sniedzis, lai jūs neaizklīstu projām no Manas Žēlastības; ņemiet vērā visu, ko esmu sacījis, un dariet visu, kas ir jūsu spēkos, darbotamies harmonijā un mierā, lēnprātībā un savstarpējā sapratnē;

Mani mīļie draugi, atcerieties vienu: neizpostiet Svētā Gara Darbu, izraisot kaitīgas sarunas; Es jums saku: priecājieties Garā un meklējiet Viņa Ceļus, tos ejot, Viņš uzturēs jūs dievbijībā, vienotībā un laimīgus Savas Mīlestības atspulgā;

1995. gada 1. augusts

Mans Kungs un mans Dievs, atklāj man Sava Dievišķā Vaiga gaismu.

Radītāj, Tu, kas mājo godībā, Tavas bultas, ko tu manī raidi, neliek man bēgt no Tevis... Tieši pretēji – es esmu šeit, trīsot nepacietībā sadzirdēt Tavu Balsi. Nāc un remdē manu izsalkumu!

meitiņ, viss, kas Man pieder, ir arī tavs; Es mīlu tevi; nekad nešaubies par Manu mīlestību; mīli Mani, un tu dzīvosi; dzīvo svēti un vairāk lūdzies;

¹ Vissvētākajai Trīsvienībai.

² „Patiesas dzīves Dievā” asociācija Japānā.

velns nekad nepagurs tev uzbrukt un tevi kārdināt, tādēļ paliec nomodā un nekad nepagursti pierakstīt Manus Vēstījumus; nekad neatmet lūgšanas un nepārstāj būt kopā ar Mani;¹ Es esmu vienmēr ar tevi un nekad tevi neatstāšu, bet to pašu, meitiņ, Es vēlos arī no tevis; šajās dienās,² kad tu un tava ģimene esat kopā, Es no tevis neprasu kaut ko īpašu, Es arī neaicinu tevi pierakstīt garumgarus vēstījumus; Es no tevis lūdzu vienīgi draudzību, tavu mīlestību, dažkārt arī kādu uzmanības pierādījumu un kādu vārdu, kas apliecinātu, ka neesi Mani aizmirsusi; redzi nu? Vassula, nesatraucies par saviem apspiedējiem; neraizējies par lietām, kuras pieder pasaulei – tās visas iznīks, un vienīgi Mana Mīlestība, ar kuru tevi mīlu, paliks uz mūžiem; Manu jēriņ, pasaule Mani ienīda, tāpat kā tagad tā ienīst tevi, bet tā ir tikai pasaule, un šī pasaule iznīks! nāc, paliec līdzās Man un Manai Mātei, kura tevi mīl! saņem Mūsu Mieru; mēs, mums?

1995. gada 16. augusts

Kungs, mans Jahve, neļauj pasaulei ievilkst manus soļus atpakaļ savās dzīlēs, neļauj tai kļūt par manu kungu, ne arī par īpašumu.

Mans Tēvs, vai Tu varētu man dāvēt vislielāko dārgumu, ko Tu nes Savā Sirdī, lai Tavas vēlēšanās kļūst par manu miesu un kauliem, manu esamību, barību un dzīvību.

Es tevi neprātīgi mīlu, Tu esi mans Spēks, mans trīskārt Svētais, mans Dzēriens no mūžīgā Dievišķības un Dzīvības Avota, mana Laipnība un mans Maigums, nāc! Nāc pie manis un es Tev, Debesu Tēvs, apsolu nodziedāt Tavas Mīlestības Dziesmu visām tautām, lai pagodinātu Tavu tēvišķo Mīlestību.

Vai mans Labais Kungs atbildēs no Savām Svētajām Debesīm? Vai Viņš dāvēs atbildi grēciniecei – šim nevērtīgajam mālam?

Es, Jahve, tevi svētīju; Es atveldzēšu tavu dvēseli, Mans Vārds tagad ir iegravēts tavā sirdī; klausies:

Es nāku pie tevis ar svētībām; meitiņ, tu lūdzi dzīvību ... Mans apburošais bērns, Es esmu Dzīvība, un šai mirklī esmu kopā ar tevi; Es nekad tevi neatstāšu; ak, Vassula, ļauj Man tev vēlreiz apliecināt, ka cilvēciskais spēks nekad nebūs dominējošais Manā Pestīšanas Plānā;

Es esmu šīs grāmatas Autors; lai gan tavi ienaidnieki izvairās no gaismas, lai netiktu atklāti, tie uzglūn tev tumsā, lai uzbruktu;

nebīsties, Manas Acis ir nomodā pār tevi – neviens mirstīgais nenodarīs pāri Manam bērnam; jā, tevi apmelos un nozākās, bet vai tu jau neesi redzējusi Manu labo Darbu iznākumu? Es tev to saku, lai tevi iedrošinātu: lai arī Zvērs un viņa sekotāji turpinās kā mednieki tevi vajāt, nebīsties, jo tiem neizdosies sasniegt mērķi; kā Es jau reiz esmu sacījis: viņi visi kopā centīsies tevi noslaucīt no zemes virsas, viņi divkārtos savus spēkus, tomēr neviens no viņiem nespēs ienākt Manā teritorijā un Manā īpašumā; - tu esi Mana Teritorija un Mans Īpašums; - Es tev apkārt esmu nolīcis daudzus eņģeļus, lai tie tevi sargātu, un Es Pats esmu tavs Sargs;

kas attiecas uz tevi pašu – cel un stādi Manā kalpošanā, bet Es, savukārt, notriekšu un nogāzīšu tavus agresorus, jo patiesībā viņi vajā Mani; kas attiecas uz taviem vajātājiem – lūdzies par viņiem; izturies pret tiem laipni un žēlsirdīgi, bet ļaunumu atmaksā ar mīlestību;

Mana Klātbūtne ir tev visapkārt un ikvienā vietā, lai arī kur tu atrastos;

1995. gada 6. septembris

¹ Lūgšanā mēs esam vienoti ar Kungu.

² Es pavadīju brīvdienas kopā ar savu ģimeni.

Kā noklīdusi avs es staigāju pati savu ceļu. Izkaltušā zemē es centos pabarot savu dvēseli un no sausas klints es cerēju saņemt atveldzi.

Mani plosīja trūkumā saņemtie ievainojumi, bet mani grēki man šķita nedziedināmi. Viens vienīgs man uzņemts skatiens izraisīja sašutumu Tavos eņģeļos, un pretīgumu Tavās Acīs.

Ak, Vissvētākā Trīsvienība, Visšķīstais Dievs! Tavi eņģeļi un svētie, apstulbuši un šausmu pārņemti, noraudzījās manā dumpīgumā.

Dienas gāja uz priekšu, bet es turpināju savu nabadzības ceļu. Es staigāju nakts ēnas tumsībā, slāpju izkaltušām lūpām es pavadīju šo nakti kā bārene, iespiesta starp dzelkšņiem un ērkšķiem. Izsalkusi līdz nemaņai, es neizpratu, kādēļ pār mani ir nākusi šī nabadzība, un kādēļ acu gaisma ir mani atstājusi.

Ak, ļaunās noslieces, vai gaidījāt atsaucību? Manu kritienu ar skaļiem aplausiem sveica dēmonu pulki, jo viņiem bija izdevies izraut mani no Gana ganāmpulka un nolaupīt mani manam Acuraugam, manam Priekam, manai Mīlestībai un Dzīvībai ... Un, kad dzīvība manī gandrīz pilnībā jau bija izsīkususi, tad Tu, Tēvs, nāci Savā pārsteidzošajā spēkā un godībā. Savā neaptveramajā līdzjūtībā Tu pāršķēli Debesis, lai aizsniegtu mani, no Savas Svētās mājvietas Tu nokāpi, tērpies bijību iedvesošā diženumā.

Tur Tu stāvēji Savā majestātiskumā apmulsušas grēcinieces priekšā.

Tu, kurš caurstrāvo visas lietas, tagad ienāci tur, kur mājāja vienīgi grēcīgums.

Kā apskurbusi no vīna, mana dvēsele grīļojās trīskārt Svētās Klātbūtnes šķīstās gaismas priekšā...

Es stostījos, pūlēdamās kaut ko izteikt, bet manas lūpas neizdvesa ne skaņas. Man pietrūka vārdu. Tad pēkšņi Pirksti, kuri mani bija veidojuši, aizskāra manas lūpas un tās atvēra, lai iedvestu manī Savu Elpu. Kad ieelpoju smaržu, kura līdzinājās vistīrāko mirru smaržai, tad pēkšņi es ieraudājos kā tikko dzimis bērns, un tai pašā mirklī tiku atjaunota.

Viņš sacīja: „Sākot ar šo brīdi tavs Radītājs būs tavs Vīrs, Viņa vārds ir Jahve Cebaots” (Is 54, 5).

„Es esmu apžēlojies par tevi... vai tu zini Mans bērns, ka Es esmu bezgala piedodošs? Neaizej no Manis un nebaudies. Paliiec pie Manis, un Es tevi pacelšu un aiznesīšu mājās, lai tevi pilnībā izdziedinātu. Mana neizmērojamā mīlestība ir izaicinājusi Manu Žēlsirdību, un Manu Sirdi aizskāra tava nožēlojamība. Nāc, un, ja vien vēlies, Es tevi darīšu par liecinieci Savai lielajai Mīlestībai, ar kādu jūs visus mīlu.”

To izteica Tavas Svētās Lūpas, ikviens Tavs Vārds iekrita manā izslāpušajā dvēselē kā rīta rāsas lāses. Kamēr Tu vēl runāji, mana dvēsele, nožēlas skarta, pakļāvās sava Tēva Rokām un padevās Tēva Žēlastībai.

Tad, pagriezusies pret Kungu un ļoti lūgdama iespēju Viņu iemantot, Es no visas sirds sacīju: „Es vēlētos, lai Tu, mans Dievs un Radītāj, man piederi tikpat daudz, kā es piederu tev.”

Tad Tu mani apvīji saitēm, kas piesaistīja mani pie Tevis uz mūžiem.

un Es sacīju:

Es esmu Dievišķais un trīskārt Svētais, un tādēļ tevi apveltīšu ar Savas Sirds un Dvēseles labvēlību; Es esmu tavs Tēvs, un tu Man piederi; bet Es, Manu meitiņ, piederu tev; vai nezināji, ka esmu Žēlastība un Žēlsirdība?

nāc un nevaicā: „kādēļ tas viss ar mani ir noticis?” tava neizsakāmā nožēlojamība norāva Mani lejup no Debesīm; tava dvēsele, kura nekur nespēja rast mierinājumu, lika Manai Sirdij saukt uz Maniem eņģeļiem un svētajiem: „cik ilgi vēl Man nāksies noskatīties, kā viņa turpina savu dzīvi?” tev Es sacīju: „Paraskevi, tagad pacel savas acis un paraugies uz Mani; Es tev apsolu, ka Cerība tiks dota ne vien tev, bet visiem,

visiem, kas vien ir izslāpuši; vai kāds reiz ir dzirdējis ko tamlīdzīgu? bet, kas attiecas uz tevi, Paraskevi, Es tevi ņemšu Savā kalpošanā un darīšu tevi par koku; tu iesakņosies Manā Dārzā, lai tava lapotne vienmēr zaļotu, un uz tevis nestajiem augļiem būtu rakstīts Mans Vārds; Es Pats būšu tavs Dārznieks un atveldzēšu tevi no Mana Dzīvā Ūdens Avota ... un Es, kā tavs Ceļabiedrs un Draugs, dāvāšu tev Gudrību, kura tevi mācīs un cels augšup, lai tu vēlāk visai cilvēcei nodotu šo Cerību visā pilnībā;

Es tevi izaudzināšu un veidošu Savos Pagalmos; un tādēļ tu savā ceļā sastapsi pretestību; pasaule tevi apspļaudīs, bet ne vairāk, kā tā spļāva uz Manu Dēlu; nodevēji stāsies tev ceļā, bet neviens no tiem nebūs lielāks par Jūdu; būs arī noliegšana un atstumšana, tomēr tās nebūs smagākas par Mana Dēla piedzīvoto; tu tiksī bez žēlastības daudzu pārprasta, tomēr priecājies! nepadodies izmisumam, nepretojies un arī nenovērsies; atļauj citiem sevi apspiest, tāpat kā viņi apspieda Manu Dēlu, tavu Pestītāju, izsaucot sašutumu visos Viņa mācekļos;

Es tev pavēlu, lai tu neļautu cilvēku apvainojumiem tev aizskart, un neatbildētu uz tiem, tāpat kā Mans Dēls neatbildēja, bet klusēja ... šajās ciešanās Es radīšu Mieru; tavās mokās Es mierināšu izmisušo; Es taviem vajātājiem likšu tevi apspiest, un, kamēr tu izvārdzināta gulēsi pie zemes un tiksī mīdīta kājām, Es Baznīcā iededzināšu gaismu, dāvājot tai atjaunotni trīskārt Svētajā Garā – Viņš To pakļaus Sev, lai tā kļūtu Viena;

lai arī cik trausla būtu tava sirds, sajūti, cik ļoti Es priecājos par šo uzvaru! Pestīšana ir jūsu durvju priekšā ... meitiņ, padodies sava Tēva Rokām; smalkais un maigais bērns, ņem uz saviem pleciem Vienotības jūgu un nes to; kad ceļā pagursi, Es būšu tev vienīgā Atpūta un vienīgais Ceļabiedrs, bet, piedzīvojot nodevību – tavs vienīgais Draugs; Es būšu tavs vienīgais zināšanu Avots, Kurš tev mācīs Mūsu noslēpumu dziļumus, lai nedz šai, nedz arī nākamajai paaudzei tā nepietrūktu; Es turpināšu izliet pār tevi Savas svētības un Mannu, kura tevi pabaros;

nāc, neesi sastingusi bijībā; nāc, tavs tuvums Mani valdzina, un tavai dvēselei liek slāpt pēc Manis; nāc, Mana Dēla tabernākuls, Es tevi mīlu; mīli Mani un iededzies, lai Man kalpotu; nāciet, pīšļi un pelni – un tomēr jums piemīt sirds un dvēsele – un pagodiniet Mani; nāc, Paraskevi – pretstatā tavai tumsībai, Es, Nedziestošā Likuma Gaisma, būšu vienīgais Gaismas stabs tavā ceļā, lai ievestu tevi un arī citus Savā Likumā;

un tu,¹ kaut arī vēl arvien akluma skarta, tausties pēc ceļa tuksnesī, tu, kas vēl arvien esi izsalkusi, piedzīvo trūkumu, esi izbadējusies un izkaltusi, un kaut arī tu jūties smagas sērgas pieveikta – atgriezies pie Manis tāda, kāda esi! jo Es Pats esmu nostājies pretim Savām Svētajām Dūsmām, atgādinādams Sev, ka Es esmu Tas, kurš pieņēma tevi par Savu bērnu ... un Es vienmēr turpināšu būt tev blakus un iet ar tevi kopā visur, kurp tu dosies; tuvojies Dzīvajam, un Es tev rādīšu to maigumu, ko izjūtu pret tevi, Es mācīšu tev saprast, ka dievbijība ir spēcīgāka par visu; bijība Manā priekšā pasargās tevi no grēka;

nāc un ielaid savas saknes Manī, lai arī tevi Es spētu pārveidot par koku, kura zari nes augļus – Mans veltījums būs iegravēts uz katra no tiem, lai tie, kas tos ēdīs, justu vēl lielāku izsalkumu; no tā brīža tu noskaņosi savu ausi sadzirdēt trīskārt Svēto Patiesību, un, piegriezusi tai savu sirdi, tu dzīvosi;

1995. gada 27. septembris

¹ Šo vēstījuma daļu Dievs man lika nolasīt Skandināvijas zemēm, kurās apmeklēja Oslo, Gēteborgu, Stokholmu un Kopenhāģenu.

Mans skatiens ir pievērsts Nakts redzējumiem... cik ātri Tu, Svētais, atnāci pie Manis, tikpat strauji tu pārklāji manas acis ar Savu plīvuru. Tāda bija Tava Griba, Tēva Iemīļotais, lai es pilnībā būtu atkarīga no Tevis – kā rotaļlieta Tavās varenajās Rokās.

Kopš tā brīža Tevis labad es esmu kļuvusi par trimdnieci.

Tev patīk līdzināt manu ceļu, lai mēs abi kopā varētu staigāt pa to. Es, bailēs Tevi pazaudēt, pieķērusies Tava apģērba vīlei, bet Tu – kā Ķēniņš Savu karapulku vidū, Tu mani ved turp, kur Pats esi izvēlējies.

Mums ceļā stājas skaudīgi vīri, kuri alkst aizšķērsot mūsu kopīgo, prieka pilno ceļu. Viņi liek man virsū savas rokas, lai saplēstu mani gabalos, bet Tu, tik ķēnišķīgi cēls, pacel manu dvēseli, lai mēs tiktu nesti vēja spārnēm un kopīgi svinētu Tava Spēka uzvaru. Tavā smaidā, Tavā bērnišķīgajā priekā un līksmībā, mēs kļūstam par sazvērniekiem un mūsu sadraudzības dalībniekiem.

Tu izjauc mūsu vajātāju nodomus, dziedādams man atbrīvošanas dziesmas, Tu atver Savas Sirds durvis, lai es ieietu un paslēptos tās dziļumos.

Mana dvēsele priecājas Kungā. Viņš Savā uzticamajā Mīlestībā ikvienu sirdi spēj veidot kā mālu. Kad mana dvēsele ir sadrūmusi, Tu Savā dedzībā nekavējoties izpaud man Savu Mīlestību, un apskaudams mani iedrošini.

Tēva Iepriecinājums, Tavam skatienam piemīt spēja ikvienu dvēseli pārveidot no traģiskas dziesmas par iedvesmas pilnu himnu.

Jā, Kungs –visdažādākajos veidos Tu Savus ļaudis spēj pārveidot dziesmā, Tu pārveido šo dziesmu ritmu tā, lai saglabātos Tavas Balss tonis, jo Tu nenicini nevienu, bet gan vienmēr un visur mūs atbalsti.

Mans Iepriecinājums, pielūdz Mani! tu esi attiecībās ar Mani, ar Manu Garu un Manu Tēvu; kopīgi ar savu padomdevēju nes visā pasaulē Žēlsirdības darbu, kuru Mēs tev uzticam;

Es nevēlos iekrist garīgā iznīcībā un kavēt savu misiju. Es esmu Naktī...

neuztraucies par to, kas pārsniedz tavus līdzekļus¹ un tavus spēkus, jo Es Pats piepildīšu to, kā pietrūkst; sniedz Mums tik daudz, cik spēj – vai nepamanīji,² ka, neskatoties uz tavu niecību, Es biju redzams;³ tavās ciešanās Es piedzīvoju veiksmi; tavos smagajos pārbaudījumos Es daudzās sirdīs izlēju Savus Dārgumus; vai Es tev to visu⁴ darītu, ja tevi nemīlētu? Es arī turpmāk atļaušu plīvuram aplāt tavas acis, lai tava pārlietā pacilātība Mani neskumdinātu; pa šo, paklausības un sevis aizmiršanas ceļu, Es vedu Savas izredzētās dvēseles; Es esmu Karalis un valdu pār tiem, lai viņi spētu sasniegt visa labā pilnību par slavu Mūsu Trīsvienīgajam Svētumam; kā Es reiz teicu Saviem mācekļiem, arī jums to saku: „ja jūs to zināt, tad svētīgi esat, ja jūs tā darāt”⁵ (Jņ 13, 17); tavs Jēzus, Kurš tevi mīl; ic;

1995. gada 29. septembris

(Svētā erceņģeļa Miķeļa svētki.)

saņem Manu Mieru; tas esmu Es, Jēzus; tā kā esi atcerējies viņa svētku dienu, Mans svētais erceņģelis Miķelis vēlas tev parādīt savu uzmanību; viņš tev atlīdzinās par tavu labvēlību; ic;

(Runāja erceņģelis Miķelis.)

Mūsu Kunga draudzene, es, erceņģelis Miķelis sveicinu tevi Mūsu Visaugstā Kunga Vārdā; vai zini, kas aiztur Visvarenā Dieva dusmas?

¹ Saprātnes spējas.

² Tikšanās laikā Holandē un visā Skandināvijā.

³ Jēzus parādījās manā vietā – cilvēki sacīja, ka Viņa seja ir izskatījies sasista.

⁴ Jēzus runā par pārbaudījumiem, ar kuriem Viņš atļauj man sastapties savā ceļā.

⁵ Paklausībā un sevis aizliegšanā, pilnīgā pakļautībā, kā pienākas Viņa izredzētajām dvēselēm.

Nē, nezinu...

tad es tev to pateikšu: mazās dvēseles! jā! mazās dvēseles, kuras ir neatlaidīgas lūgšanā, gavēnī un gandares darbos ... caur tām tiks izglābti daudzi; ak, Vassula, vienmēr lūdzies Rožukroni un nekad neaizmirsti lūgt pēc manas aizbildniecības; lai ir slavēts Dievs par Viņa neizsmeļamo pacietību;¹ nāc, esi pašlavības pilna un nepadodies kārdinājumam; redzi? tas nav tā vērts ...

klausies un turpini ieklausīties savā Debesu Tēvā; Dievs nav neaizsniedzams, Viņu var sasniegt ikviens; tāpēc piesauc savu Tēti, un Viņš tevi sadzirdēs; Vissvētākā Trīsvienība vēlas, lai ikviens ieietu visaugstākajās Debesīs un Viņu aizsniegtu; svētīgi tie, kuri mirst Kungā, jo viņiem pieder Debesu Valstība; bīstieties Dievu un vienmēr slavējiet Viņu; pielūdziet savu Radītāju un vienmēr Viņu mīliet;

es, Erceņģelis Miķelis, tevi svētīju Vissvētākās Trīsvienības un Viņas Svēto Eņģeļu priekšā; - Erceņģelis Miķelis – un tu vari turpināt savu lūgšanu, arī darot darbu!²

1995. gada 2. oktobris

(Svēto sargeņģeļu svētki.)

Alleluja!

Teiciet Kungu no Debesīm,

teiciet viņu Debesu augstumos!

Teiciet viņu, visi Viņa eņģeļi,

teiciet viņu, visi Viņa karapulki!

(Ps 148, 1 – 2)

Lai visi teic Kunga vārdu,

jo, kad Viņš pavēlēja, tie tapa radīti.

(Ps 148, 5)

Es, Jēzus, dodu tev Savu Mieru; nāc un lūdzies kopā ar Mani; saki:

„Pirms mūžiem esošais Valdniek, uzklausi manu lūgšanu; mana sirds un mana dvēsele ir izslāpušas pēc tevis, manas acis ilgojas Tevi uzlūkot; Tu esi neizsakāmi varens un liels, tādēļ es neskatos ne uz vienu citu, jo nav tādu dievu, kas līdzinātos Tev, nav nekā, kas būtu varenāks par Tevi;

Tādēļ sapulcini tautas, lai tās pateiktos un slavētu Tavu svēto Vārdu ap vienu vienīgu tabernākulu. Ļauj tām vienā balsī un tai pašā Garā pienest mūsu Debesu Tēvam Tavu Upuri.

Mūsu dvēseļu Sargs – brīnišķīgi Spēcīgais un Neuzvaramais – lai visa radība Tev kalpo Tavā Vissvētākajā Trīsvienībā. Kungs, dāvā mums svētību. Āmen.”

tagad nāc, Sava Gara spēkā Es tev sūtu tavu sargeņģeli Daniēlu; ic;

(Runāja mans eņģelis.)

es, Daniels, tevi svētīju; Vienotības zīme,³ paliec vienmēr uzticama Kungam; pieaudz Viņā un nevienā citā; vienīgi Jahve ir labs; lūdzies, lai tiktu stiprināta, un, lai Kungā tu varētu pasmelt spēku, kas tev palīdzētu atdzīvināt Viņa Namu un piepildīt tev uzticēto sūtību;

Es vienmēr tevi sargāšu un tevi vadīšu; tavs Daniels;

tavs sargeņģelis Daniels, kurš tevi sargā;

Daniels;

ZĪMĒJUMS

1995. gada 6. oktobris

¹ Šajā brīdī, pavisam īsu mirkli manī parādījās šaubas. Tās gan nekavējoties izzuda, un, kad viņš sacīja: „vai redzi? tas nav tā vērts!”, mani atkal pārņēma ļoti liels prieks.

² Man bija jāgatavo vakariņas, tādēļ Erceņģelis man teica, ka es, to darot, varu arī lūgties.

³ Reizē ar vārdu „zīme” es sadzirdēju arī vārdu „simbols”.

Mans Kungs! Manām acīm ir tikusi dota privilēģija nolūkoties Tavā Godības pilnajā Majestātē. Tu esi mani apveltījis ar tik lielu žēlastību! Es, vismazākā no visiem, esmu saņēmusi tik lielu dāvanu – Tavu Majestāti un iespēju vērot Tevi Tavā noslēpumā.

Guadrības Avots, Tu pret mani izturies tik īpaši – labvēlības un nebeidzama maiguma pilns, Tu dāvā žēlastību atzīt trīskārt Svēto Dievu, apzināties Viņu kā Tēvu, kā Iemīļoto un kā Abba – Tēti.

Sapratnes Avots, tuksnešus tu pārveido dārzos, bet dzelkšņus un ērkšķus – augļu kokos. Neticami valdzinošs un pulsējošs, Tavs Godības pilnais Tēls apbur manu sirdi.

Padoma Avots, Mans Biķeri un Mans Dzēriens, kopš mūžības esošais Karali, Tu Savā laipnībā nemitējies Savai skolniecei darīt zināmus Tavus Majestātiskos padomus, tādēļ mana sirds kvēlo mīlestībā uz Tevi...

Viņa svētais Vārds ir Godība – vai kāds spēj Tevi pietiekami slavēt?

Spēka Avots, krāšņuma pilnais, kas mūsos iedves tik dziļu bijību – vai Tu redzi, kādi mēs esam? Mēs esam pazemināti, vāji un trūkumā, mēs esam nožēlojamā izskatā, un tomēr piederam Tev – mēs nākam no Tevis... Vai redzi? Vai redzi, kā dreb mūs ceļi un cik novārguši mēs esam no Barības trūkuma? Vai redzi, cik daudzi no mums ir kļuvuši par apsmieklu cilvēku acīs?

Tādēļ nāc, Žēlastības Gars! Es lūdzu, lai Tava Majestāte atkal no jauna iedvēš mūsos Savu Elpu un dāvā mums jaunu dzīvību. Ar vienu Tavu Vārdu pietiek, ko Tu izsaki pavēlēdam, un pasaule var tikt atjaunota!

Ak, Zinību Avots! Nāc un valdi pār mani, lai es spētu iedziļināties Dieva Noslēpumā; Manas acis neko nav redzējušas un arī manas ausis nav neko dzirdējušas. Mans pieskāriens vēl arvien taustīsies nezināmajā, ja vien Tu neparādīsi man Savu Vaigu un neļausi Man sadzirdēt Tavu Balsi. Vai neesi pamanījis, cik ļoti es ilgojos pēc Taviem Pagalmiem?

Bijības Avots, kādēļ ir tik grūti Tevi satvert? Vai tādēļ, ka manas rokas ir tik aptraipītas? Kādēļ Tu izvairies no manis? Vai man ir lemts palikt nepilnīgai?

Tu vienmēr esi patiess Savos Apsolījumos – ir zināms, ka Tu atbrīvo cietumniekus, tādēļ es piesaucu Tevi! Dāvā man tādu pašu bijību, kāda bija Taviem svētajiem, lai kādu dienu arī es spētu svinēt Tavus varenos Darbus. Atbrīvo mani, jo tos, kas Tevis bīstas, Tu pasargā.

Bijības Avots, Tavu patieso mācekļu pazīšanās zīme, Tavas Valstības pārle, Baznīcas sirdspuksti un godbijība tās Noslēpumu priekšā – kā gan lai iegūstam Tevi uz mūžīgiem laikiem? Tu esi Viss...

Manas sirds rozes pumpurs, dāvā man žēlastību tikt uzskatītai par vienu no Tavām meitām. Bijība Tavā priekšā ir ikvienas guadrības sakne un ieejas durvis Mūžīgajā Dzīvē.

Ak, Godības Troni, jau kopš iesākuma Tu esi pacelts pāri visam, izrauj mani no visa ļaunā un parādi man To, Kurš Tevī sēž!

Es¹ izliešos pār tevi un pār ikvienu, kurš ilgojas pēc Manas trīskārt Svētās Gaismas; lai tevi glābtu un ievestu tava Tēva Mājās, Es piepildīšu tavu garu ar Savu Elpu; tev vēl nav dziļu sakņu, bet uzskati Mani par savu labāko Draugu, kurš tevi pasargās un neļaus tevi izraut no zemes; apburošais bērns, kad tu iesi, Es būšu tavs vienīgais Vadītājs, kad apgulsies – būšu tavs uzticamais Sargs; kad tu pamodīsies, Es būšu tavs priecīgais Ceļabiedrs;

²miers lai ir ar tevi; vai neesi lasījusi: „neliedzies labu darīt ikvienam, kam tas nepieciešams, jo tavai rokai Dievs piešķīris visu, lai tā to darītu;”³ tad Es sacīju:

¹ Runāja Svētais Gars.

² Runāja Jēzus.

³ Sak 3, 27.

„Vassiliki, tu esi saistīta ar Mani ar laulības saitēm Svētajā Garā, un Es tevi esmu audzinājis – tu baudīsi Manu labvēlību un Manu Klātbūtni;” tādēļ Es esmu nācis, lai sastaptos ar tevi, un Es, meitiņ, tev saku, ka esmu apmierināts ar tevi kā no krūts atradināts bērns; Es esmu pilnīgi laimīgs; paliec Man uzticīga, atceries, ka esmu tavs Laulātais Draugs, tādēļ centies Man līdzināties, pat pieņemot verga stāvokli ...

meitiņ, nakti un dienu Mans Vārds tiek zaimots, Manis Paša dēli un meitas Mani ievaino; Es tieku vajāts – dalies Manās ciešanās, kad esmu spiests ubagot pēc jūsu mīlestības; Es esmu spiests arī ubagot jūsu augstsirdību; dalies Manās ciešanās; šovakar daudzas no Manām ciešanu dvēselēm atvieglos Manu nastu ...

Kungs, izskatās, ka lietas ir kļuvušas nekontrolējamas...

nesēro par Mani, bet gan par šo paaudzi ... Es jūs neprātīgi mīlu, un, ja vien būtu iespējams jūs glābt no šīs Atkrišanas, Es vēlreiz ietu uz Kalvāriju; Man ir vajadzīga nesavtība un siltums, mīlestības pierādījums ...

meitiņ, Es tev saku, ka nenožēloju Savu atnākšanu pie jums; Es redzu, cik nožēlojama ir šī paaudze, un kādā trūkumā tā dzīvo; Manas Vissvētākās Sirds sāpes sniedzas pāri cilvēka saprašanai; tādēļ, Mana Vassula, Es vēlētos, lai tu uzpūstu kā liesmu visu, ko esmu tev devis – Manas Sirds Dārgumiem ir jātiek nodotiem tālāk;

tev ir uzticētas rūpes par šiem Neizsmeļamajiem Dārgumiem, kurus Es biju saglabājis jūsu laikiem; izplati tos tālāk ar Mana Svētā Gara palīdzību; Tas, Kurš izglāba tevi, izglābs arī citus;

tavs Biķeris un tavs Dzēriens parādīs Žēlsirdību daudziem no jums, jo Es esmu nolēmis sapulcināt jūs visus kā avis un parādīt jūsu atpūtas vietu; kas attiecas uz jūsu lūgumiem – esmu nolēmis sūtīt jums Savu Svēto Garu no augšienes, lai jūsu tumsībā var atmirdzēt gaisma; nāciet, jūs visi, kas ilgojaties pēc Manis, un ēdiet Manu Vārdu; Mans Vārds ir bagātība, un jūsu dvēsele tad apbruņosies ar Manu Spožumu un Varenību; Mīlestība ir ar jums tagad un mūžīgi ...

Kungs, izgriezno Savu radību ar Savu krāšņumu!

ja vien sadzirdēšu grēku nožēlas saucienus, Es likšu viņu sirdīs Mieru, bet viņu dvēselēs – Pestīšanu ... nožēlojiet grēkus, un jūs saņemsiet piedošanas augli, piedodiet, un jūs iegūsiet miera un mīlestības augli; nāciet un nožēlojiet grēkus ... Mana Tēva dusmas jau ir iedegušas Uguni, kura spēj sadedzināt visu pasauli!

vai redzi, meitiņ, šī paaudze ir nolēmusi paveikt negantības, par kurām runāja Mans pravietis Daniels; tā darīs šausmu darbus; kā gan lai Mans Tēvs neiedegtos dūsmās? Viņš nepacietīs, redzēdams, ka Viņa Dēls tiek mīdīts kājām un piespiests pie zemes, to necietīs arī erceņģelis Miķelis; Svētais Miķelis celsies, un viņam līdz arī viņa karapulki; Zvērs šodien izaicina Debesis, pat Manu Spēku!

tādēļ Tēvs sadedzinās šīs paaudzes noziegumus Ugunī – tā nāks pār viņiem tajā brīdī, kad viņi to pat nenojautīs; saskaņā ar Vārdu no Manas Mutes un Mana Tēva pavēli tagadējās debesis un zeme ir nolemtas ugunij; jūs daudzkārtīgi esat tikuši brīdināti par to, tomēr tā vietā, lai sludinātu šīs lietas, jūs pret tām esat cēlušī apsūdzību; jūsu vājība ir jūsu pārspējusi ...¹ Es jums saku, kā Rakstos teikts: kad pienāks Mana Diena, „svētīgi tie, kam pārkāpumi piedoti un grēki aplāti; svētīgs ir cilvēks, kam Kungs nepielīdzina viņa vainu;”²

lūdzies, Manu meitiņ, par savu paaudzi; esi neatlaidīga, un Es tev dāvāšu Cerību; Es tevi svētīju; ic;

1995. gada 13. oktobris

Jēzu?

¹ Jēzus šos vārdus sacīja, it kā runādams pats ar Sevi.

² Rom 4, 7 – 8; Ps 32, 1 – 2.

Es Esmu; atļauj Man lietot tavu muti; Es viņiem atgādināšu par Savu Mīlestību; Mans dārgais bērns, pasaki savam padomdevējam: tas, ka Es Savu Dzīvību atdevu brīvprātīgi, šokēja Manus mācekļus; Es to atdevu pats pēc Savas brīvas Gribas, bet Maniem mācekļiem neizdevās ieraudzīt, ka Man bija arī vara to paņemt atpakaļ; Es atļāvu citiem Sevi apspiest Savu avju dēļ ... Es tev to esmu sacījis, lai tev būtu pilnīga izpratne;¹

kā tu jau zini, Es esmu pieņēmis Vassulu par Savu bērnu, lai viņā varētu tikt pagodināts; tāpat kā Es citus esmu sūtījis pasaulē pirms viņas, tā Es tagad šajā netaisnības un grēka pilnajā pasaulē sūtu viņu; viņas ceļš nebūs viegls,² jo Tēvs vēlējas, lai šis ceļš kalpotu Viņa vislielākajam godam; tāpat kā Es, esi arī tu par viņu nomodā; lai jūsu vienotība sasniedz to pilnību, kādu Es no jums sagaidu – neļauj tai izirt; mīliet viens otru, tāpat kā Es jūs mīlu; Es jūs ļoti lūdzu: nekādā veidā neesiet viens pret otru skarbi, jo tas, Mans draugs, apbēdina Manu Svēto Garu; Es esmu lēnprātīgs, un arī Manas audzināšanas metodes ir lēnprātīgas; jūs šo ceļu turpināsi iet kopā un iesiet pie tautām, kuras Es esmu izvēlējis; - Es esmu ar jums;

esi pastāvīga savā mīlestībā un svētumā, lai Mani bērni varētu priecāties par gaismu, kuru Es tiem dodu caur šiem Vēstījumiem; Mana draudzene, arī turpmāk pagodini Mūs un Mūsu Trīsvienīgo Svētumu; godā arī savas Mātes Bezvainīgo Sirdi; visā patiesībā Es tev saku: liec Mūsu Trīsvienīgā Svētuma Vēstījumiem darboties ar pilnu jaudu un pabeidz savu darbu; atbalsties pret Mani, un lūdz Manam Svētajam Garam, lai Viņš tev palīdzētu pabeigt aizsākto;³

Es tevi svētīju; Es esmu ar tevi; ic;

1995. gada 17. oktobris

Mans Kungs un mans Gans, vadi mūs un taisno mūsu ceļus. Mēs esam Tava aploka ganāmpulks un es esmu pašāvības pilna, ka Savas uzticamās Mīlestības dēļ Tu noklīdušās avis citu pēc citas atvedīsi atpakaļ aplokā.

Tu, mans Gans, izvilki mani no šīs nekrietnās pasaules dziļumiem, lai ir svētīts Tavs trīskārt Svētais Vārds!

Manas dvēseles Atspirdzinājums, pilnīgais Skaistums – Tavi vārdi ir saldāki par medu, tādēļ atver Savas Muti un pasludini Sava Likuma brīnumus, lai daudzi tiktu atbrīvoti.

Lai Tava uzticamā Mīlestība apmeklē visu Tavu radību, esi mums žēlīgs, esi augstsirdīgs un žēlsirdības pilns, lai mūsu acis atveras un mūsu skatiens pievēršas Tavam Trīsvienīgajam Svētumam. Āmen.

Es, Jēzus, tevi svētīju;

Satver Manu Vareno Roku, Es tevi vadīšu; Mani nebeidz iepriecināt iespēja tevi vadīt un būt tavas dzīves Ceļabiedram; vai redzi? Es esmu tev devis sirds brīvību – tu to gūsti Manā Svētajā Garā; tu tiec nomazgāta Viņa šķīstošajā Ugunī; kur ir Mans Gars, tu ir brīvība, jo tur ir arī atjaunotne un pārveidošanās Viņa Klātbūtnē; tu neesi piedzīmusi no iznīkstošas sēklas, bet gan no Mana Gara; Manas Sirds prieks, atļauj Man tevi lietot kā Savu tīklu, lai ar tavu palīdzību Es daudzas sirdis ievestu šajā brīvībā;

mīli Mani un mierini Mani; Es esmu ar tevi, pagodini Mani un svētī Manu trīskārt Svēto Vārdu;

1995. gada 25. oktobris

(Pēc paziņojuma saņemšanas no Ticības doktrīnas kongregācijas.)

¹ Tas attiecas uz to, kā pareizi saprast iepriekšējā vēstījumā minēto vārdu „apspiešana”.

² Es vienlaikus dzirdēju arī vārdus „nav viegls”.

³ Grāmatas.

miers lai ir ar tevi! Es esmu ar tevi; vai redzi, kā piepildās Mani pravietojumi?¹
 Manas Sirds ziediņ, Manu Acu mirdzums, tava misija būs piepildīta vienīgi tad, kad
 Es tiem atļaušu tevi piesist krustā; patlaban tev nākas mērot savas gaitas pa grumbainu
 ceļu, bet Es esmu ar tevi; saņem drosmi un nepazaudē Mieru, ko Es esmu tev devis;
 jau iepriekš esmu tev teicis, ka Tēvs tev ir nospraudis ceļu, kurš ļoti līdzinās
 Manējam; tev nāksies pakļauties tajās pašās lietās, kur nācās pakļauties Man, tomēr
 viss notiks saskaņā ar tavu spēku mēru;
 kā redzi, šodien tevi ir pārdevis viens no Manējiem; Mana dārgā, tevis pašas ļaudis ir
 nodevuši nevainīgas asinis ... viens no tavējiem ir nodevis tevi romiešiem,² lai tie tevi
 pasūdzētu un ... piesistu krustā;
 Vassula, klusē tāpat, kā klusēju Es,³ tev ir pietiekami daudz liecinieku, kas var tevi
 aizstāvēt; uzticīgie arī turpmāk būs uzticīgi; tavas drēbes, Mans bērns, tiks izvārtītas
 tavās asinīs, un arī tā būs liecība, ka tu nāc no Manis; tu esi dzimusi šai misijai, un tas,
 ka tu to pieņem, Mani iepriecina, jo caur tavām ciešanām Es daudzus izglābšu; caur
 tavām ciešanām Es savā Baznīcā iedegšu gaismu un likšu piedzimt atjaunotnei Manā
 trīskārt Svētajā Garā;
 kamēr tavi vajātāji liksmo, tajā pašā laikā Mans septītais eņģelis gaisā izlies trauku,
 kas liks uzliesmot visām debesīm ...⁴ Vassiliki, palūkojies uz Mani, paskaties Man
 Acīs⁵ ... tu Man apsolīsi, ja tu Mani mīli, viņiem piedot ... tas daudziem var šķist
 neloģiski, bet tu taču esi Mana mācekle, vai ne?

Jā, Kungs.

tad esi tāda, kāds ir tavs Meistars, jo beigās Es gūšu uzvaru ... līdz pat šim brīdim viņi
 nav sapratuši, ka šie Vēstījumi nāk no Manis⁶ ...

*Es Tev pateicos, mans Kungs, par visu, ko Tu manā labā dari, un mīlu Tevi arvien
 vairāk!*

Manu dūjiņ, tavs Pestītājs tevi mīl un tevi svētī; ic;

1995. gada 8. novembris

*Kungs, kopš mūžības esošais Ķēniņ un visu lietu Radītāj! Es esmu miesa no Tavas
 Miesas un kauls no Tava Kaula. Tu mājo manī, bet es – Tevī. Kāds prieks un liksmība
 ir apzināties, ka Tu piederi man un es piederu Tev! Es piederu Tev, bet Tu, mans
 Karali, piederi man!*

*Tu esi patiesais Vīna koks, bet es – viens no Taviem zariem, es esmu Tavas tautas
 atlikums... Ak, kāds prieks ir būt pilnībā vienotai ar Tevi! Es esmu nolēmusi palikt
 Tevī, lai arī Tu paliktu manī. Cik varena ir šī Tava Gara dāvana! Alleluja!*

*Kungs, atklāj man Savus Plānus, un Es pieņemšu it visu, ko Tu man piedāvā.
 Patlaban es jūtos droša, bet varbūt Tu no manis sagaidi ciešanas? Es pieņemšu visu,
 ko Tu dod – viss kļūst skaists, kad tas nāk no Tevis!*

*Nāc! Nāc un valdi manī – Tu esi manas laimes Avots! Vai Tu aicini mani dalīties
 Tavā biķerī, no kura ir dzērušas Tavas dievišķās Lūpas? Mans Dievs, mans Dievs, es
 nodrebu aizkustinājumā un priekā. Ak, Mīlestība! Tu esi mani savaldzinājusi!*

Mana Sirds izjūt saviļņojumu par to, ka esi šādā veidā aicinājusi Mani pie sava galda
 ... uzticies Man; Es esmu no Debesīm, tādēļ nevienai radībai neizdosies uzvarēt Mani

¹ Tādu pravietisku vēstījumu ir daudz.

² Kristus man ļāva nojaust, kurš.

³ Man sevi nav jāaizstāv.

⁴ Atgādinājums par Akitas vēstījumu Japānā.

⁵ Es tā arī izdarīju, un jutu, ka izkūstu.

⁶ Jēzus runāja klusāk, it kā pats ar Sevi.

tevi; Es tevī esmu ļoti dzīvs; neviens no pasaulīgajām valstībām, nedz arī tas, kurš pār viņiem valda,¹ nespēs nogāzt Manu Valdīšanu tevī;

Es esmu trīskārt Svētais Dievs, tādēļ nebīsties; vai atceries, ko reiz esmu tev sacījis? Es esmu pazīstams kā Tas, Kurš nogāž karaļus un viņu valstības, ja vien tās kļūst par šķērslī Manā ceļā; vienīgais, ko tagad no tevis prasū, ir uzticība – paliec Man uzticīga; neskaties ne pa labi, ne pa kreisi; Es tev palīdzēšu; priecājies, Mana draudzene, jo Es tevī esmu pagodinājis, aicinādams tevi dalīties Manā Biķerī, jūsu sašķeltības un siržu liekulības Biķerī ...

patlaban mēs ar tevi kopīgi tuvojamies „Patiesas dzīves Dievā” desmitajai dzimšanas dienai; Manu meitiņ, esi drosmīga un nejuties aizvainota, kad pasaule² tev laupa godu; pastāvīgi ievēro Manas Baznīcas disciplīnu, un tu priecāsies, iemantojot Manu labvēlību; vienmēr esi gatava atbildēt Maniem aicinājumiem ar vārdiem: „te es esmu, Kungs”, un tavš Radītājs apspīdēs tevi;

Mana Tēva Izvēle, nekrīti kārdinājumā; iemācies, kur rodamas zināšanas, kur neatlaidība, kur atrodas gudrība un dzīvība; to visu tu atradīsi savā klusumā un vēl vairāk – Manā Svētajā Garā; priecājies par iespēju kustēties Manā Garā, esi Viņā kā zivs ūdenī; ārpus šī ūdens tu sažūsi un mirsi, tādēļ paliec Manā Garā, elpo Viņā, un tu dzīvosi;

esi laimīga! Es tevī esmu auklējis un izaudzinājis, lai tu atvestu pie Manis daudzas līdz šim apslēptas dvēseles; daudzas no tām vēl arvien nevēlas atgriezties pie Manis ... Man tik ļoti ir viņu žēl! Es izciešu agoniju, redzot, ka tās atrodas pilnīgā neziņā par briesmām, kas viņām apkārt;

ak ... Vassula, vienojies ar Mani Manās ciešanās un Manā agonijā, mierini Mani un dāvā Man atpūtu ...

Kungs, es Tevi mīlu, ko es vēl varētu darīt?

mīli Mani – tas ir Mans mierinājums; - tev priekšā uz ceļa ir čūskas, kuras tevī gaida, lai tev uzbruktu; lai arī tās ir caurspīdīgas, nomaskējušās tā, lai nebūtu uzreiz pamanāmas, Es tev dāvāšu redzīgas acis; nebīsties, jo Es esmu ar tevi, un neviena no viņām nevarēs tev iecirst; pašās beigās viena čūska aprīs otru!³ jā! tieši tā, kā Manis dotajā vīzijā;

nāc, Es tevī mīlu un tevi svētīju;

IXΘΥΣ

1995. gada 10. novembris

Gods lai ir Dievam visaugstākajās Debesīs! Lai slavēts Tas, Kurš izcēla manu dvēseli no šīs zemes dzīlēm! Lai ir slavēta trīskārt Svētā Gaisma, kuras spēkā ir radītas visas lietas!

Lai ir slavēts neuzvaramais Dievs, kuram Viņa Autoritātē nespēj līdzināties neviens.

Lai ir slavēts Mūžīgais, kurā mēs rodam savu nemirstību.

Lai Tava Elpa, Vissvētākais, kura līdzinās Tavas Godības tīrajai plūsmai, mūs atdzīvina un atjauno vienā apskaidrotā Miesā. Āmen.

miers;

klausies, Mans bērns: tiem, kuri šodien izturas pret tevi cietsirdīgi, kādu dienu nāksies sastapties ar Mani vaigu vaigā un atskaitīties par padarīto ... tad viņi vairs neuzdrošināsies sacīt: „ko mēs esam sliktu darījuši?”, jo Es tiem parādīšu, cik dziļas brūces Manā Miesā ir cirtusi viņu augstprātība; un viņiem izteiktais spriedums būs atbilstošs tai šaustīšanai, kādu Es piedzīvoju ik dienas ... viņi saņems desmitkārtīgu atmaksu;

¹ Sātans.

² Dažas avīzes mani nozākāja.

³ 1989. gada 29. janvārī saņemtā vīzija.

Mans bērns, pēc Mana Tēla veidotā, tu patiesi esi visvairāk vajātā vēstnese zemes virsū, bet tu esi saņēmusi arī visvairāk privilēģiju – Es tev esmu piešķīris Savu Ērkšķu Kroni, Naglas un Savu Krustu; Es tevi esmu piecēlis, lai tu būtu par varenu zīmi noraidījumam, Manas Mīlestības noraidījumam ... ak, tik daudzi no jums ir tā paša miega ieskauti ...

- ieklausies, Vassula, Es tev pastāstīšu kādu mazu noslēpumu: šajās dienās, kurās tev ir nācies iziet cauri smagam pārbaudījumam, Es esmu pievilcis daudzas dvēseles pie Savas Sirds, un Es arī esmu atbrīvojis daudzas dvēseles no šķīstītavas, kur tās atradās saistītas gadiem ilgi! vai redzi? nekas nav veltīgs; ai, Mana Sirds tagad ir līdzīga ugunij, jo caur tavām ciešanām Es varu darīt lielas lietas!

Mani bērni negandara par saviem grēkiem tā, kā Es to vēlētos, tādēļ Mans skatiens krīt uz tevi, zinot, ka tu nenoraidīsi sava Pestītāja lūgumus; Es zinu arī to, ka tu atļausi sevi satriekt tiem, kuri gan sauc pēc taisnības un miera, bet rīkojas pilnīgi pretēji; lai visa pasaule tagad priecājas un domā, ka ir uzvarējusi „negantāko sērgu”, ļauj tiem noticēt, ka viņi ir tevi apklusinājuši; patiešām, daudzi celsies, lai nogāztu tevi pie zemes, tāpat kā daudzi cēlās, lai nogāztu Mani un piesistu krustā; pēdējā brīdī parādīsies daudzi viltus liecinieki, kuri nepatiesi liecinās pret tevi, tāpat kā daudzi liecināja pret tavu Pestītāju; patiešām, viņi turpinās nikni apsūdzēt nevainīgas asinis, vai redzi?

tas pats, kas tika nodarīts Man, tiks nodarīts arī tev, tikai saskaņā ar tavas dvēseles spēju to panest; izsmiekls turpinās visās malās bazūnēt, ka tu esi viltus praviete, tāpat kā Mani izsmēja sargi, aizsienot Man Acis un, pēc kārtas Mani sizdami, vaicāja: „ja Tu esi pravietis, tad pasaki, kurš tevi sita?” pasaules acīs tu izskatīsies kā zaudētāja – tāpat kā izskatījies Es, karādamies pie Krusta; visas šīs lietas notiks ar tevi, lai piepildītos Tēva vārdi;

- Es esmu Augšāmcelšanās, un Es likšu pacelties it visam, ko ar tavas rokas palīdzību esmu rakstījis – lai ikviens varētu ticēt, ka „Patiesas dzīves Dievā” Vēstījumi nav vis miesas, bet gan Žēlastības Gara uzrakstīts; tev nav jāizjūt nedz tumsība, nedz briesmas, jo Es tevi esmu apslēpis Savā Vissvētākajā Sirdī; Mana mazā dvēselīte, ļauj skanēt Manai majestātiskajai Balsij un nebīsties no apkārtējā trokšņa; Mana Tēva Lūpas kvēlo dūsmās pret grēciniekiem, kuri nevēlas atgriezties, un Viņa Dusmas parādīsies kā nikna, iznīcinoša uguns; kāpēc – to Viņš vēl pavisam nesen caur jūsu Māti pasludināja Akitas¹ vēstnesei;² beigās zeme atvērs savas ausis un sirdi tā, lai piedzimst pestīšana, un Es svinēšu uzvaru kopā ar tavas un Manas Mātes Bezvainīgo Sirdi;

- Manu agoniju trauks, Es tev došu pietiekami daudz spēka, lai tu savu misiju spētu paveikt ar cieņu, kura pagodinās Mani; tevi pārklāj Mana Mīlestība, ar kādu tevi mīlu, tādēļ nebīsties; „lo tedhal”...

Es, Jēzus Kristus, esmu ar tevi tagad un vienmēr;

IXΘΥΣ

1995. gada 15. novembris

Raksti saka: „Auss pārbauda runāto, tāpat kā mute pārbauda ēdamo.” (Īj 34, 3)

Kā tas nākas, ka viņi nav sapratuši Tavu Valodu, un Tava Barība nav tikusi novērtēta un pieņemta par labu? Kā tas nākas, ka manā gadījumā tiek noraidīti Raksti?

Kad jūdi apsūdzēja Tevi, Jēzu, un neticēja, ka esi Dieva sūtīts, ka esi Viņa Dēls un pats esi Dievs, Tu viņiem sacīji: „Es esmu darījis daudz labu darbu, lai jūs redzētu, daudz Sava Tēva darbu; kura darba dēļ jūs gribat Mani nomētāt ar akmeņiem?... Ja

¹ Japānā.

² Māsai Agnesei.

Es nedaru Sava Tēva darbus, tad neticiet Man, bet, ja Es tos daru, tad, ja jūs neticat Man, tad vismaz šo darbu dēļ ticiet.”

Kungs, kāpēc gan viņi neskatās uz darbiem, kas darīti Tavā Vārdā – vai tie nav mani liecinieki?

miers lai ir ar tevi; Mīlestība ir ar tevi; vai tu spēj Man paklausīt burtiski, tā, kā ir rakstīts? Es vēlos, lai šis pārbaudījums neliktu tev pazaudēt Manu Mieru;

Es esmu šo Vēstījumu Autors, tādēļ nepadodies; Es tevi izglābšu; vai Es nevaru tevi un arī pārējos pārbaudīt? vai Es nevaru tevi stiprināt caur šiem pārbaudījumiem? (Vassula, Es sūtīšu eņģeli, lai tevi mierinātu ...) tu izsaucies: „Kungs, es esmu smagi ievainota,” bet, Vassula, Es esmu tikpat ievainots ... tu sauc: „Kungs, pret Mani izturas cietsirdīgi,” bet Es tev saku – arī pret Mani izturas tāpat;

Manam izredzētajam ir nodarījuši pāri Mana Nama sienās – tas notika tādēļ, lai piepildītos Mana Tēva teiktais ... tagad Es tev saku: ja kāds priesteris atklāti, pasaules priekšā, atzīstas, ka ir Manā pusē, tad arī Es, laikam pienākot, viņu atzīšu Sava Tēva Klātbūtnē!

- bet tev Es saku: neaizstāties! lai tie, kuri ir tevi dzirdējuši, tagad liecina un atklāti sludina patiesību; taču dažus no tiem Sātans apklusinās, sūtīdams pār tiem mēmo garu – tie apslēps Manis doto lampu un paslēpsies tumsā, lai nebūtu redzami; šo tumsu tie nodēvēs par „piesardzību”... ic;

1995. gada 21. novembris

Vai būšu pūlējies velti? Vai izšķiedu savus spēkus bezjēdzīgi? Visu šo ceļu taču mēs veicām kopā. Tu esi mani apveltījis ar šo harismu, un tādēļ, mans Dievs, Tu vienmēr esi bijis mans Stiprums.

Mana Vassula, kādēļ tu runā pagātnē un saki „biji mans Stiprums”? tu vēl arvien Man kalpo, un tu tiec nepārtraukti Manis stiprināta; Es vēl arvien esmu tavs Spēks un vienmēr tāds būšu ... nē, tavs darbs nav bijis veltīgs, un tu neesi bezjēdzīgi izšķiedusi savus spēkus; tava pilnīgā sevis atdošana Manā Garā ir darījusi brīnumu lietas; vai valsts piedzimst vienā dienā? tāpat arī Vienotība nav sasniedzama vienā dienā, jo daudzi no Maniem izredzētajiem iet paši savus ceļus; tautām ir tikusi sūtīta Balss, lai ir runātu uz Maniem bērniem, tos mierinātu un atvestu atpakaļ pie Manis; Es esmu sagādājis sēklas, ko iesēt izlīgšanas laukā, Es esmu tevi apgādājis ar Savu garīgo maizi, lai Mans Vārds piepildītu tos, kuri izjūt trūkumu;

- Vassula, tavs skrējies vēl nav galā, jo Es esmu tevi radījis un darījis par Savu ieroci pret Iznīcinātāju, kurš daudzus no Maniem ļaudīm padara aklus; tev nebūs ne no kā jābaidās, jo Es esmu ar tevi ...

jā, Iznīcinātājs patiešām ir sagūstījis viņu prātus ar savas varas spēku, kāds viņam ir pār pasauli – viņa vārds Rakstos ir trīs nešķīstie gari, kuri veido trīsstūri; šie trīs nešķīstie gari iznāk no pūķa rīkles, no Zvēra un no viltus pravieša;¹ izdzirdot tevi, viņi ir pamodušies, jo tu esi Mana Atbalss, un tie ir zvērējuši pie Mana Bīķera iznīcināšanas, ka apklusinās tevi; tie ir zvērējuši, ka celsies un nāks pār tevi, un vērsīsies pret tevi kā bangojoša jūra;

Manu eņģelīt, pateicoties tavam trauslumam, Es atbrūnošu varenos; pateicoties tavai niecībai, Es atklāšu Savu Spēku un sagraūšu viņu valstības;

meitiņ, esi drosmīga, un Es atjaunošu patiesību; Es tevi svētīju;

1995. gada 28. novembris

(„Patiesas dzīves Dievā” 10. gadskārta.)

¹ Atkl 16, 13.

miers lai ir ar tevi; Mana Vassula, pasaki Man, jel pasaki – vai tu esi laimīga, ka esi bijusi kopā ar Mani šādā veidā visus šos gadus? lai arī esi miesīga radība, tev tomēr ir sirds – vai esi laimīga?

Mana prieka Vainags, kā lai es nebūtu laimīga? Tava Elpa ir mani aiznesusi līdzī mākoņiem, tā mani ir nesusi uz priekšu vēja spārnēm, lai es pati kļūtu par daļu no vēja¹ – kā gan lai es nebūtu laimīga!

un tu esi kļuvusi par daļu no Manis,² un Es – par daļu no tevis, tu esi ņēmusi savu mājvietu Manī, tāpat kā Es tevi esmu darījis par Savām Mājām, tavu dvēseli pārveidojot Ēdenē, lai tajā varētu tikt pagodināts; paātrini savu soli un dodies uz priekšu vēja spārnēm, jo tev ir ierādīta īpaša vieta Manā Vissvētākajā Sirdī;

Manas sirds Svētki! Manu acu Svaidījums! Trīskārt Svētā Gaisma! Mana dvēsele līksmo, jo Tu esi izglābis „neapdzīvoto” – lai svētīts ir Tavs trīskārt Svētais Vārds!

jā, Es patiešām esmu „tavas sirds Svētki”; katru gadu sviniet šo dienu, kad Es tevi un tik daudzus citus esmu ievēdis Savā Sirdī, un atklājiet tur neskaitāmos dārgumus, kurus Es glabāju šim laikam; paturiet prātā šo nozīmīgo dienu; esi Man līdzās, kā tu esi bijusi šos pēdējos desmit gadus: NEKAD neatstājies no Manis, nāc ar Mani kopā, kā tu esi gājusi visus šos gadus; vai redzi, kā Es tevi esmu attīstījis? vai redzi, ko tevī esmu paveicis? vai redzi Manu Gudrību? pieņedams tevi par Savu bērnu, Es esmu pieņēmis arī ļoti daudzus citus; Mana taka ir taisna, un Mani ceļi, pa kuriem Es tev tuvojos, ir iepriecinājuma pilni ... tavs Ķēniņš ir pati Pilnība un Skaistums;

„atdzīvini Manu Baznīcu, izrotā Manu Baznīcu un apvieno To” – tāda bija Mana Pavēle, kuru tu saņēmi; vienīgais, ko Es prasīju no tevis, bija, lai tu kopā ar Mani spētu strādāt Manam Godam, un, lai tu piekristu darīt Manu Gribu; un tā tu esi ieguvusi Manu draudzību;

Mana Baznīca pašlaik ir ieguvēja, pieņemot sevī tik daudzas dvēseles, kuras ir atgriezušās pie Manis ... tagad viņu slavas dziesmas ir pievienojušās Manu eņģeļu slavas dziesmām Debesīs; caur tavu muti Es esmu sludinājis to, pēc kā Mana Sirds visvairāk ilgojas attiecībā uz Vienotību; tu neesi velti strādājusi; Es biju tev lūdzis, lai tu nodod tālāk Manus Vārdus un Manu vēlēšanos – vienota Lieldienu svētku svinēšanas datuma ieviešanu – un tu to izdarīji; vai redzi? Manis atzīšana, Mans bērns, ir bijis vispilnīgākais tikums un tavas dvēseles gaisma; Ēģiptes meita, Es nemitīgi tevi esmu sargājis, Mans trīskārt Svētais Gars deva tavai dvēselei mijkrēsli, pēc kura Es ilgojos, lai tu spētu pilnībā piepildīt Manu nodomu;

Mani vārdi: „piepildīta tu kļūsi daudzskaitlīga” tev bija neizprotami; tad Es palīdzēju tev saprast to nozīmi: „kad tu būsi piepildīta ar Manu Svēto Garu – trīskārt Svēto un Dzīvības Devēju Garu, tad Mana Gara spēkā tu daudziem palīdzēsi atgriezties un nožēlot grēkus;”

Es Pats Savām Rokām apkopu tavu zemi un sadragāju klintsbluķus, kuri Man aizšķērsoja ceļu pie tevis; tad Es tevī iesēju Savas Debesu sēklas; lai pagodinātu savu Vārdu, Es apsoliju notriekt katru iebrucēju, kurš pa Manu ceļu censtos iekļūt Manā jaunajā dārzā; nakti un dienu Man bija prieks rūpēties par tevi; Vassula, šodien Es varu teikt: Es tevī neesmu strādājis velti, Mans Gars tevi atbrīvoja, lai tu kļūtu par Manis cienīgu mājvietu;

lai Mani dēli un meitas tuvojas Man, un Es viņus atbrīvošu, lai arī viņi var pulcēties ap Mani; ic;

1995. gada 1. decembris

Vēl arvien es bijībā stāvu Tavas Godības priekšā, un, lūkojoties tajā, svētīju Tavu

¹ „Tu dari vējus par Saviem vēstnešiem” (Ps 104, 4).

² Atsauce uz Jņ 15.

Svēto Vārdu.

Gars no Augšienes mani uzrunā, sakot, ka bijība Tavā priekšā¹, mans Dievs, ir dārgums, kuru mums dāvina Pati Gudrība.

²un tad tevī aizsākas Mana Valdīšana, saskaņā ar Manu Sapratnes Garu; lai tevi pārliecinātu par tava Tēva trīskārt Svēto dievišķību, Mans Gars, atklādams tavam garam to, ko jūsu filosofi un gudrie uzskata par neprātīgu un muļķīgu, liks tevī Patiesības pamatus; Viņš apgaismos tava prāta acis un dāvās tev dziļas izpratnes garu, lai tu spētu pilnībā iedziļināties Mūsu Dievišķības noslēpumā; tad tu ieraudzīsi lietas, ko neviena acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi, lietas, kas pārsniedz cilvēka saprašanu – jo tavs prāts tiks apzīmogots ar Mana Svētā Gara zīmogu; tad viss, kas tavam garam likās neizprotams un neaizsniedzams, Mūsu dievišķajā Gaismā kļūs saprotams; tad Mēs kopā ar Savu Sapratnes Garu darīsim tavu prātu līdzīgu Mana Dēla, Jēzus Kristus, prātam; tad, pilnībā būdams Patiesībā, tavs gars sasniegs paša Kristus pilnību – Viņš tev parādīs, ka Baznīca, kas ir Viņa Miesa zemes virsū, piepilda visu radīšanu; ak, vai ir kāds padoms, kuru Es tev liegtu!

tavam mērķim būtu jābūt palikšanai Patiesībā; lai tas būtu iespējams, tavam garam ir jābūt velītātam Vissvētākajai Trīsvienībai; Mans Padoma Gars palīdzēs tev dzīvot svētu dzīvi, pie tam tavs vienīgais prieks būs mājot Manā, svētītājā un trīskārt svētajā Likumā; Viņš iemācīs tavam garam būt bērnam, būt nevainīgam bērnam, kurš steidzas pie Manis uz sirsnīgu sarunu, kurā nav ne miņas no neuzticēšanās; un Es arī tevi uzskatīšu par vienu no Saviem bērniem, kas atspoguļo Manu Tēlu; tad gaisma tavās acīs būs Mana Dēla Jēzus Kristus Gaisma, un tev tiks ierādīta vieta starp svētajiem;

atrodī Mani sirds vienkāršībā, liec savai sirdij dedzīgi pieķerties svētumam, iekšējam veselumam un mīlestībai; esi izslāpis pēc Manis, sava Dieva – tava mīlestība salauzīs šķēršļus, kuri tevi vēl atdala no Manis; tad tavu acu priekšā parādīsies Tas, pēc kura bija iztvīkusi tava dvēsele, Tas, kurš ir dārgāks par visām pasaules bagātībām un par tavu pašas dzīvību; parādīsies Svētais un visa Valdītājs, Vienīgais, Trīsvienīgais, kurš ir Viens Savā būtībā, parādīsies Tas, Kuram nav iespējams pretoties, atklāsies Godības pilnais un Nesalīdzināmais, lai ievestu tevi Savā Valstībā; lūdz Manam Padoma Garam, lai Viņš tev palīdzētu nenovirzīties no Patiesības;

apņemies saņemt spēku no Mana Spēka Gara – Viņš tevi darīs spējīgu pretoties kārdinājumiem, ar kuriem tev nākas sastapties; Viņš tev palīdzēs drosmīgi un līdzsvaroti pārvarēt ikvienu šķērslī, kurš var tev atņemt Manu Neiznīcīgo Gaismu; lūdz Manam Spēka Garam kareivja sirdi, lai cīnītos labo ticības un taisnības cīņu, lai tu cīnītos kopā ar Maniem erceņģeļiem Miķeli un Rafaelu, vareniem spēkā, drosmīgiem un varonīgiem Taisnības Kareivjiem; tā tev palīdzēs Mana Svētā Gara Gaismā ieraudzīt ikvienu cilvēciskās uzvedības aspektu; atver savu muti un lūdz!

Tas, Kurš dzīvo mūžīgi un Kurš ir radījis visu izplatījumu, tev saka: atver savu muti, lūdz, un Es tevi uzklūsīšu; pārbaudes Diena ir pavisam tuvu; zemojies un lūdz Spēka Garu, lai Viņš tevi stiprinātu un dotu tev spēju ar cieņu un dedzību nest savu krustu – caur savām sāpēm un nesavtību tu vari kļūt par līdzdalībnieci Mana Dēla Jēzus Kristus uzvarā;

esi pārliecināta un droša – nāc un lūdz Mūsu Trīsvienīgo Svētumu dot tev Zinību Garu – Garu, Kurš tev palīdzētu izprast, kā iemantot Mani, savu Dievu, kā tuvoties Man pa Manu eņģeļu pēdām; jūsu zemes ir pārņēmušas liesmas vienīgi tādēļ, ka jums ir tik maz saprašanas par to, kas Es Esmu; jā, grēcīgums dedzina kā uguns;

¹ „Bijība Jahves priekšā ir Viņa Elpa.” (Is 11, 2”)

² Runāja Mūžīgais Tēvs.

nāc! tu, kas bezmērķīgi maldies riņķī, tu, kas esi tik kails, ka tevī ir žēl skatīties ... nāc pie Manis un vienkāršos vārdos lūdz pēc Zināšanu Gara, un Es tev to sūtīšu; atnākdams Viņš tev parādīs, ka drīz pēc tavas nākšanas pasaulē tevis jau vairs nebija ... lai arī šķietami tu bijī, patiesībā tu jau sen bijī miris, un tavas nāves smaka jau bija sasniegusi Manas Nāsis;

Mans Gars iemācīs tev pazīt pašai sevi un ieklausīties Manos aicinājumos; kad tas notiks, tevī atmirzēs gaisma, kas tev atklās Mani, savu Trīsvienīgo Dievu, visā Manā Godībā, cilvēkus Mīlošo, Nesalīdzināmo, Taisnīgo un Svēto;

kādēļ gan tik reti kāds lūdz pēc Mana dievbijības Gara? vai jums to liedz jūsu sirds lepnība? vai jūs kādreiz esat mēģinājuši saprast, kā jūs paši kustaties, un, kā viss radītais kustas Manā trīskārt Svētajā Garā? ja jūs meklējat Manu dievbijības Garu, jūs būsiet brīvi Man kalpot jaunā garīgā ceļā, atsakoties no letarģiskā miega gara, kas jūsos ir iemitinājis, radīdams bezdibeni starp Mani un jums;

kādēļ jūs esat tik negribīgi lūgt pēc Mana dievbijības Gara, kurš jums iemācītu izpratni par visām svētām lietām, un to, ka dievbijībai lielāks spēks ir pazemībā un paklausībā, sevis aizliegšanā un pakļautībā;

lūdziet! lūdziet, un Es izliešu Savu Garu no Augšienes, un Viņš nāks un dusēs uz jums, lai no tā mirkļa jūs darītu par Manu Acu iepriecinājumu un liesmu Mana Dēla Acīs, par spīdekli tumsā, kas jums visapkārt, par gaismas starojumu, kuras spožums šajā tik tumšajā un satrūdējušajā sabiedrībā pievilktu tos pie Manis;

jūsu spožumā atmirzēs Mans Dēls Jēzus Kristus; un Es piepildīšu jūsu rokas ar neskaitāmām bagātībām, lai jūsu kalpošana Man iepriecina Manu Dvēseli, lai tā ielīkmo jūsu trīsvienīgo Dievu, kurš ir Viens Savā būtībā;

kopš tā mirkļa jūs bīsieties būt Man nepatīkami, jo Es ielikšu jūsos Dieva bijāšanas Garu; ikreiz, nākdami pie Manis, jūs godbijībā noietīsiet ceļos Manas Majestātes priekšā, jo jūsu gars būs baudījis no Manas Gudrības augļiem; bijība Manā priekšā ir Gudrības vainagojums, bijība Manā priekšā ir Dzīvības Koka sakne; nāciet un elpojiet Manā Garā, nāciet un kustieties Viņā! tad Es jūsu sirds visapslēptākajām daļām atklāšu Savas būtības dziļumus, lai arī jūs varētu iemantot Mani;

Gars no Augšienes aicina jūs visus ienākt Mana Svētā Gara septiņu Dāvanu noslēpumā;

nāciet un esiet svētīti; nāciet, un lai jūs dvēselēs mājō gaisma; neredzamais ir mūžīgs; nāciet un no Gara saņemiet to, kas nav redzams – lai jūs dzīvotu kopā ar Mums un būtu vienoti Mūsos;

1995. gada 10. decembris

miers lai ir ar tevi; tavs mērķis lai ir: palikt Patiesībā un pievilkt šai Patiesībai visus cilvēkus, ievēdot tos Manā Valstībā; Es esmu Patiesība, un Mana Baznīca ir Mana Valstība šīs zemes virsū, tā ir Mana Miesa, kas visu visur piepilda;¹ Manas Baznīcas Dzīvība ir Svētā Euharistija, tā ir Ceļš uz mūžīgo dzīvi; - Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība;

Es esmu Mīlestība; mīli Mani, un tu dzīvosi; caur mīlestību tava dvēsele sāks ilgoties un meklēt pēc Debesu lietām; pasaule tev nespēj piedāvāt neko, kas piederētu Man; pieķeries Man, un tu paliksi iesakņojusies Manī; šādā veidā tu iemantosi sev mūžīgo dzīvību, kuru Es tev esmu apsolījis; Es tevi esmu aicinājis, Mana Vassula, un esmu tevi lietojis, lai caur Manu Aicinājumu daudzi grēcinieki nožēlotu savus grēkus; daudzu liecinieku klātbūtnē Es esmu runājis caur tevi, parādīdamies tavā vietā; daži Mani ieraudzīja un sāka ticēt; svētīgi ir tie, kuri nav redzējuši, tomēr tic;

¹ Ef 1, 23.

Es esmu tev uzticējies šos Vēstījumus, jo zināju, ka tu patiesi rūpēsies par Manu labumu; Es sacīju, ka esmu tev uzticējies šos Vēstījumus; šie Vēstījumi nepievieno neko jaunu Svētajiem Rakstiem; viss, ko esmu sacījis šajos Vēstījumos, ir uzrakstīts Rakstos, bet jūs pilnībā neesat sapratuši to, kas ir rakstīts; jūs dzirdējāt Mani sakām: Es sūtīšu jums Paraklētu¹, Aizstāvi, kurš būs ar jums mūžīgi un iemācīs visu tiem, kuri Mani mīl; Mans Gars būs jūsu Padomdevējs un Audzinātājs; bez Viņa palīdzības pat Mani mācekļi nespēja pilnībā izprast Mani un Manas mācības; tai dienā, kad atgriezos pie Tēva, Es sūtīju tiem Aizstāvi, lai Viņš tiem atgādinātu visu, ko Es biju viņiem sacījis, kad bijām kopā; tagad Es esmu gatavs nākt pie jums, tomēr jūs vēl arvien neesat sapratuši, kādā veidā tam ir jānotiek, lai arī Es neesmu runājis līdzībās; Es jums svinīgi paziņoju, ka sūtīšu Savu Svēto Garu Viņa spēka pilnībā pār visu cilvēci, un Debesīs Es likšu parādīties līdz šim vēl neredzētām zīmēm un brīnumiem; tie būs otrie Vasarsvētki, lai virs šīs zemes tiktu atjaunota Mana Valstība;² daudzi no jums vaicā: „kad tas notiks?“, bet neviens nezina ne laiku, ne dienu, kuru noteikt ir Tēva varā; agrākajos laikos jūsu senči nogalināja tos, kuri pravietoja par Manu Atnākšanu, un tagad, jūsu paaudzē, jūs darāt to pašu; cik vēl ilgi jūs pretosieties Manam Svētajam Žēlastības Garam?

nožēlojiet šo savu ļaunprātību un lūdzieties, lai neviens jūsu izrunātais vārds jūs neapsūdzētu; vairs nešaubieties, jo pavisam drīz jūs saņemsiet Mana Svētā Gara izliešanos, lai tiktu atjaunots jūsu spēks; un tu, Mana māsa, saņem Sava Radītāja maigumu; kur tu piedzīvoji sakāves, Es guvu panākumus; kur tev pietrūka, tur Mans Svētais Gars piepildīja; Mana līdzcietība pret tevi ir neizmērojama, Mana atsaucība ir neaptverama; turpini īstenot dzīvē tās mācības, kuras Es tev esmu mācījis; iemācies saprast, ka Savu Darbu Es vainagošu ar uzvaru;

Vassula, vai esi gatava nostaigāt kopā ar Mani vēl tikai vienu jūdzi?

Protams, ja vien man vēl būs kājas, ar kurām staigāt.

viņu nesaudzīgā izturēšanās tevi neietekmēs; Mans Vēstījums ir ticis atklāts Maniem svētajiem un tiem, kuriem ir bērna sirds; Gudrība izvairās no gudrajiem un mācītājiem, bet visi tie, kuri pret tevi ir pacēlušī savus zobenus, no zobena ies bojā; Mani Vārdi nav atraduši viņos mājas, jo pietrūkst mīlestības ...

viņi paši sevi dēvē par likuma zinātājiem, bet par kādu likumu tie runā – paši par savējo vai par Manējo? ja viņi būtu ievērojuši Manu Likumu, viņi būtu sapratuši Manu valodu,³ bet viņi neuztver to, ko Es sacīju;

ak, Vassula, ļaunumam atmaksā ar mīlestību, piedod un saglabā Manu klusumu katra nosodījuma priekšā, ko tev uzveļ; katrs cilvēks pasmeļ no saviem krājumiem; tā kā tu esi no Manis, tad arī pagodini Mani;

ej turp, kurp Es tevi sūtu, ej kā lieciniece un atklāti sludini visu, ko Tēvs un Es esam tev mācījuši; Sātana stunda ir klāt, bet drīz celsies svētais Miķelis un tad – bēdas grēciniekiem, kuri nav nožēlojuši savus grēkus! patlaban ļaunais gars vemj savas dusmas pār tevi, un pār ikvienu Manu iejaukšanos jūsu pestīšanas labad viņš met netaisnības cilpu, tomēr Svētais Gars steigsies, lai jūs glābtu, un Mans Vēstījums kļūs par nerimstošu dziesmu to ausīs, kuri vēlas dzirdēt;

lūdzies, Mana Vassula, jo tavas lūgšanas Mani iepriecina; Es tevi svētīju;

1995. gada 13. decembris

Neprātīgās dusmās tie cenšas mani iemūrēt, viņi vēlas apturēt manas lūgšanas. Viņi ir sagrozījuši Tavus vārdus un tagad ir nolēmuši aizšķērsot man ceļu.

¹ No grieķu val. – Aizstāvis.

² Jēzus runā par Baznīcu.

³ T. i. Svētie Raksti.

Mana Vassula, miers lai ir ar tevi; vai Es jau no iesākuma neesmu to pravietojis, lai visiem tas taptu zināms? nepadodies kārdinājumam aizstāvēt pati sevi – tavas liecības tevi aizstāvēs; viņu centieni tevi ielenkt ir niecība; uzticies Man, pavisam drīz tev būs jādodas projām ... kas attiecas uz mūriem, kuros tie cenšas tevi iemūrēt, Mans Svētais Gars tos nopūtīs; ja vien paliksi Man uzticama, Es caur tevi atklāšu Savu Godību; tagad viņi saka: „ak ... tagad mēs esam viņu aprijuši;” bet tas, ko viņi nepazīst un neierauga, ir Mana Gudrība;

kas attiecas uz tevi, Mans bērns, vienmēr saglabā paklausību Manai Baznīcai, un tu baudīsi Manu labvēlību; šajās dienās Es Savai Baznīcai caur tevi esmu atklājis Ļaunā gara plānus; tāpēc Sātans, šīs pasaules valdnieks, ir iededzies dūmās, un jau ir ceļā, lai pārņemtu visus Manus Darbus; jau kopš iesākuma viņš ir bijis slepkava, un viņa īpašais mērķis ir Manu priesteru dvēseles; viņš klejo apkārt, cenzdamies nolaupīt un ievest pazušanā Manus vistuvākos ... Manā varā ir pavērst otrādi tavus apstākļus, Vassula, tomēr, kā tu jau to zini, kalps nav lielāks par savu Kungu; Es esmu tavs Kungs, un, tā kā tie, kam vara un teikšana, vajāja Mani, Es tiem atļauju vajāt arī tevi; bet „lo tedhal,”¹ jo Es esmu ar tevi; Es būšu tava barība un tavs dzēriens, tava atpūta, tavs miers un prieks; vai redzi? lūdzies un pielūdz Mani; lūdzies un seko Man; ic;

1995. gada 16. decembris

(Kopīgi ar kādu eremītu Betlēmē.)

Mans Pestītāj, mēs no visas sirds vēlamies atkal Tev sekot, Tevi būties un meklēt Tavu Vaigu. Kungs, neliec mums vilties!

saņemiet Manu Mieru, esiet Man patīkami un sakiet šādus vārdus:

„Jēzu, mana vienīgā Mīlestība,

Jēzu, mana Iedvesma un manas dvēseles Draugs.

Jēzu, Tu vienīgais esi mans Biķeris, mans Dzēriens, mana Svētība, tādēļ apslēp mani Savas Sirds dziļumos, līdz nāve nāks, lai atbrīvotu mani Debesīm.

Manas dvēseles Sargs, esi man līdzās, lai arī kurp es dotos. Āmen.”

pārdomā šīs lietas; Es tevi esmu svētījis un atkal svētīju;

Mīlestība ir ar tevi; mēs, mums? ic;

¹ „Lo tedhal” (*aramiešu val.*) nebaidies.